

ARCHITEKTURA, UMĚNÍ A TOVÁRNA
aneb konverze pro umění

esej k bakalářské práci na téma „Centrum umění v Brooklynu, NY“

ALENA JAVORSKÁ_4. R. / FUA_ZIMNÍ SEMESTR / 009-010

ARCHITEKTURA, UMĚNÍ A TOVÁRNA aneb konverze pro umění

1. z dílen newyorské lofts pro umělce

Ateliér, studio, loft – různé výrazy používané často pro jediné místo, v principu označující multifunkční prostor, který se dá využívat pro různé činnosti. Typické pro něj je, že se v něm dá bydlet i pracovat. Lofty¹ jako fenomén ateliérového bydlení vzešly koncem 60. let minulého století z newyorských uměleckých kruhů. Ty byly spjaté s bohémskou čtvrtí Soho², kde se nedostatek levného a dostupného bydlení řešil stěhováním do opuštěných výrobních hal, kotelen a skladů. Z nouze ctnost časem přerostla v celosvětový trend.

Na newyorském Manhattanu bylo několik oblastí, kde v druhé polovině 19. století prosperoval drobný průmysl: vyrábělo se zde oblečení, nábytek, byly zde prádelny a další podniky. Po druhé světové válce zůstaly vesměs prázdné, odumíraly menší dílny, továrničky a sklady. Právě tehdy se sem začali stěhovat bohémové, kteří v obrovských a přitom laciných budovách našli to, co potřebovali: prostor a tvůrčí svobodu i nekonvenční prostředí uprostřed velkoměsta. Velké, otevřené nevyužité prostory si začali pronajímat umělci jako studia a zároveň tu také žili. Vznikl tak nový typ bydlení – newyorské lofts. Jejich majitelé původní prostředí nijak zvlášť neměnili, syrové prostory zařizovali převážně tím, co našli uvnitř, případně na ulici. V průběhu padesátých a šedesátých let vytvořili obyvatelé loftů v newyorské čtvrti SoHo rozsáhlou komunitu. V šedesátých letech tu tvořilo na tři tisíce umělců. Na 47. východní ulici se usadil Andy Warhol se spolupracovníky a z bývalého masokombinátu vznikl snad nejslavnější loftový prostor, stříbrně vytapetovaná Factory, která se stala předlohou pro všechny ostatní.

2. z loftů newyorské galerie pro umění

Podobně jako Chelsea³ bylo SoHo nejprve levnou čtvrtí. Za umělci následovaly nejprve galerie⁴, pak restaurace a butiky. Postupně se bydlení v bývalých továrnách stávalo módní záležitostí, začali je vyhledávat herci, novináři, nakonec realitní makléři. Jak stoupala sláva umělců, stoupaly i ceny. Ve středních 90. letech se většina galerií přestěhovala do Chelsea, ale několik známých galerií jako William Bennett Gallery, Franklin Bowles a Pop Gallery Egon zůstala.

Jako první se v Chelsea na krátký čas v roce 1985 usídlila galerie Larryho Gagosiana. První roky v Chelsea byly trochu nejisté. Několik málo galerií mělo většinou otevřeno v narychlo upravených prostorech jen koncem týdne a návštěvníky byli začínající umělci, kteří se přišli podívat na práce svých kolegů.

O dva roky později Dia Foundation přestavěla čtyřpodlažní sklad na Západní 22. ulici na své první rozsáhlé výstavní prostory. Dnes se zdá tento krok jasný, ale tenkrát to bylo nelogické, protože právě SoHo bylo světovým epicentrem moderního umění a Chelsea byla daleko na „kulturní mapě“. Díky špičkovému výstavnímu programu Dia Art Center se tato lokalita stala středem pozornosti vážných vyznavačů současného umění.

Začátkem devadesátých let na 19. ulici mezi Desátou a Jedenáctou avenue se tu okolo rozprostírala síť garáží, skladišť, autoopraven a benzínek. O kousek níž, blízko Čtrnácté, kvetl po desetiletí „Meat Market“: jatka, skladiště a balírna masa pro Manhattan. V polovině devadesátých let se věci začaly měnit. Tehdy se ze SoHo přestěhovala galerie Matthew Marks. Když mladý Marks otevřel svou galerii v Chelsea, zvolil stejnou část Západní 22. ulice jako neziskové Dia Foundation. Brzy ho následovali Pat Hearn, Paul Morris, Paula Cooper, Barbara Gladstone a Metro Picture. Jsou to jména původních sedmi osadníků, kteří připravili půdu pro transformaci západní Chelsea z manhattanské autokarosářské čtvrtě v přední uměleckou oblast na světě. Ve chvíli, kdy se do Chelsea přesunul triumvirát nejvýznamnějších galerií, bylo rozhodnuto. Exodus ze SoHo se dal do pohybu. První vlna stěhování proběhla v letech 1993 – 2000.

K proměně Chelsea na nejvýznamnější uměleckou čtvrt na světě došlo s ohromující rychlostí. V roce 1996 bylo v průvodci „Art Now's Gallery“ uvedeno pro oblast Chelsea pouhých 12 galerií. O deset let později uvedl průvodce již 230 galerií. Číslo ale nevypovídá o skutečném počtu,

¹ Loft vzniká přestavbou původně průmyslového nebo jiného nevyužívaného objektu, který už ztratil účel, pro který byl postaven, nejčastěji se jedná o nevyužívané tovární haly. Charakteristické pro loft je otevřený prostor a přiznání materiálu. Nefunguje tu klasické rozdělení na obývací pokoj, kuchyň, ložnici či pracovnu. Dnes představují lofts městské bydlení v industriálním duchu.

² Soho (oblast „South Houston“) je čtvrt na Manhattanu ohraničená West Village, Chinatown a Lower East Side. Název vznikl podle umělecké asociace pod označením „SoHo Artists Association“. V 60. a 70. letech se stává světovým centrem současného umění. Do poloviny 1990 zůstala vůdčí čtvrtí s galeriemi současného umění, poté významně zvyšování nájemného donutilo mnoho galerií přesídlit do Chelsea. SoHo se může pochlubit největší sbírkou „litinové architektury (dekorativní litinové fasády)“ na světě.

³ Chelsea je čtvrt na West Side sousedící s New York City. Spolu s Hell's Kitchen je někdy nazývána jako Manhattan West. Od poloviny 1990 se stala newyorským centrem umění. Od 16. ulice na 27. ulici a mezi 10. a 11. avenue existuje více než 350 uměleckých galerií, které jsou domovem moderního umění.

⁴ Příklady nejvýznamnějších „konvertovaných“ newyorských galerií jsou součástí přílohy.

jelikož se v podstatě jednalo o ty galerie, které si své „místo“ v publikaci zaplatily. Asi 40 procent galerií z Chelsea v průvodci chybělo, celkový počet by se tedy vyšplhal okolo 320. Zatímco v Soho, která je po New York City nejdynamičtější galerijní čtvrtí, se počet galerií snížil na asi 50. Chelsea se liší od SoHo tím, že zde v podstatě nevznikla komunita umělců, nýbrž „komunita galerií“.

Hlavním důvodem, proč Chelsea mohla vzkvétat jako umělecká čtvrt, byl jakýsi územní plán, který v oblasti povoloval lehký průmysl a malé výrobní podniky, jakož i galerie a maloobchody, ale ne rezidenční stavby. Situace se změnila s rokem 2005, kdy došlo k „přezónování“ pozemků v blízkém okolí chelseaských galerií a vzniklo komerční pásmo, kde byla umožněna také bytová výstavba. A tak je zřejmé, že tuto západní část Chelsea čekala záplava kondominiemi. V celém Chelsea se nyní horečně staví nové byty a kanceláře. Otázka souladu s existujícím prostředím je příliš často eliminována obchodními zájmy. Také v galerijní oblasti vyrůstají hned v těsném sousedství přestavěných nízkopodlažních garáží mnohaposchodové prosklené budovy úplně odlišného charakteru.

Galerie v Chelsea jsou umístěny na poměrně malé územní rozloze. Zatímco bohatší galerie si mohou dovolit přízemní prostory, kam se vchází přímo z ulice, menší si pronajímají výstavní plochu v několikapatrových budovách. Na jihu na Čtrnácté ulici je masný průmysl tvrdě vytlačován. Sice tu není mnoho galerií – snad s výjimkou Keller Gallery, sklářská galerie, kde často vystavují čeští umělci – zato se sem stěhují se svými butiky největší jména v oblasti módy.

V jistém smyslu je architektonické řešení výstavních síní uniformní. Obdélníkový otevřený prostor s bílými stěnami a s neutrální, nejlépe šedou podlahou. Právě proto, že ty největší galerie jsou konvertované z jednopatrových objektů, bylo tu možné vytvořit obrovské otevřené prostory. Charakteristické pro tento typ galerií je původní odhalené a zrestaurované otevřené trámoví stropů, světlíky či střešní okna a zrekonstruovaná původní, nejčastěji cihlová fasáda. Řada galerií, do nichž se vchází přímo z parteru, si dává velmi záležet na řešení vstupu.

Spekulace o budoucnosti Chelsea jako o vedoucím „galerijním okrese“ vyvolává skutečnost, že prosperující globální poptávka po umění se shoduje s boomem poptávky v místním trhu s nemovitostmi. Právě rostoucí nájemní způsobilý v tehdejší prestižní umělecké čtvrti SoHo odliv mnoha galerií (1980). Nástup uměleckých veletrhů, vniknutí aukčních domů do světa galerií a vliv internetu, vše ohrožuje dominantní postavení Chelsea na světovém trhu s uměním. Navíc nově v módě je čtvrt Lower East Side⁵, kde se usídlilo New Museum of Contemporary Art (od japonských architektů Kazuyo Sejima a Ryue Nishizawa), které otevřelo s velkou slávou na 235 Bowery v roce 2007.

Laura Hoptman, hlavní kurátorka New Museum of Contemporary Art, zdůrazňuje, že nové muzeum není „vetřelcem“, jak ho někteří vnímají. Připomíná, že Nové muzeum vždy mělo vztah k Downtownu. Poprvé otevřelo na Dolní Broadwayi v roce 1983 a v roce 2004 se dočasně stěhovalo do prostor Chelsea Art Museum. Takže jde vlastně o návrat muzea zpět do okolí, ovšem v nové podobě. Vzhled nového muzea je sice „netradiční“ – sedmi patrový stoh krabic posunutých mimo osu v různých směrech. Vnější materiál – stříbrná pozinkovaná ocel – však odráží průmyslovou minulost dané oblasti. „Plášť budovy je z krásné stříbrné sítě, která evokuje průmyslové kontejnery“.

Tato nová významná kulturní instituce je důkazem toho, jak může proměnit své okolí, stejně jak to tehdy dokázala Dia v Chelsea. Asi rok a půl před otevřením New Museum zde bylo kolem pěti galerií, nyní je na L.E.S. zhruba dvacet šest galerií a šest z nich je uvedeno v průvodci, což je dvojnásobek než v předložském vydání. Nejméně dvě z nich, Salon 94 a Lehmann Maupin, od spuštění provozu Nového muzea otevřely nedaleko své pobočky. Někteří galeristé si ale nevybrali L.E.S. kvůli New Museum, ale právě proto, že to není v Chelsea, kde se jim uprostřed takového množství komerce přestalo zdát jejich působiště dostatečně sofistikované.

Je jen otázkou času, kdy budou do Downtownu následovat další a další galerie. Nemusí to být nutně jen z Chelsea, ale bude jich odtamtud mnoho. Pro některé hustota galerií v Chelsea začíná být ubíjející. V Chelsea je nevědomě na návštěvníka vyvíjen jakýsi tlak „vidět co se dá, za co nejkratší čas“. Takže skutečnou motivací, proč se usídlit na L.E.S. je (díky nižší koncentraci galerií) možnost „vybojovat si čas pro umění“ a čas znamená hlubší porozumění umění. Podobná inspirace byla hnacím motorem pro tehdejší otevření Dia v Chelsea.

Na druhou stranu, přestože Lower East Side prožívá rozkvet, počet galerií zde zůstává malý, jen asi 4 procenta z počtu v Chelsea. A pravděpodobně bude vždy hrát „druhé housle“ z toho prostého důvodu, že jen málo míst, kromě těch pár na Bowery, můžou nabídnout stejné plochy, jak je to možné v Chelsea. Navíc má Chelsea svá vlastní kulturní esa – novou pobočku Whitney muzea, kterou navrhla světová špička Renzo Piano (stavba měla začít na jaře roku 2009, ale termín byl o pět let oddálen) a již stojící architektonické „lákadlo“ InterActiveCorp Headquarters od Franka Gehryho (dům stojí v docích newyorské čtvrti Chelsea na Západní devatenácté ulici a Jedenácté avenue).

Existuje několik příkladů jiných čtvrtí, kde se zpočátku zdálo, že budou příští Soho či Chelsea, pak se tak ale nestalo. Krátké známky nové „umělecké čtvrtě“ jevil například East Village (od počátku 1979 do poloviny roku 1980) nebo později Williamsburg, který není již na Manhattanu,

⁵ Lower East Side (L.E.S.) je čtvrt v jihovýchodní části Manhattanu. Je zhruba ohraničena Allen Street, E. Houston Street, Canal Street, Eldridge Street, E. Broadway a Grand Street. Je to tradičně přistěhovalecká, dělnická čtvrt. Hraničí na jihu a na západě s Chinatown, na severu s East Village.

ale za mostem v Brooklynu. Co bylo příčinou neúspěchu není ve zdroji uvedeno, ale domnívám se, že pro „newyorskou smetánku“ svět mimo Manhattan jakoby nebyl. Tedy co je za mostem, to se nepočítá. Tento možná falešný fenomén může být dalším důvodem vzestupu čtvrti Lower East Side. Fakt je ale ten, že s otevřením Nového muzea se už hodnoty nemovitostí pohybují na úrovni dostupné jen bohatým.

S jistotou předpovědět budoucnost té které čtvrti jako centra současného umění v New Yorku nelze. Do Chelsea se stěhují tytéž obchody, butiky a luxusní podniky jako kdysi do SoHo, nájem rostou. Chelsea se ale drží na prvním místě již třetí dekádu, a že půjde stejnou cestou jako SoHo, je spíše nepravděpodobné. Jednou se to možná změní, ale nikdo nemůže říct, kdy a jestli vůbec se tak stane. Přeci jen pořekadlo „vrána k vráně...“ není možná tak daleko od pravdy, protože kdo si může koupit šaty z Prady, vanu od Boffiho, pak originál od Warhola mu už nejspíš visí na zdi. Ale to je New York, New York.

3. konverze pro umění mimo NY

Nápad využít prázdné průmyslové objekty zanedlouho dorazil do Evropy. Masivnější výstavba se rozjela na začátku 80. let v Londýně, kdy vláda přemístila výrobu za hranice města a bývalé industriální prostory zůstaly prázdné. K pilotním projektům konverzí patří Liverpoolská oblast Albert Doks. Jedna z budov skladů je rekonstruována upravena na galerii **Tate Liverpool**.⁶ Úspěšná rekonverze skladů na Albert Doks nastartovala nový pohled a přístup k revitalizaci bývalých industriálních lokalit v dalších průmyslových městech po celé Evropě.

Trend se šířil dál: Berlín nabídl opuštěné výrobní haly, Kodaň přístav, Paříž bývalé dílny ve dvorech. Nelze opomenout velmi zdařilou konverzi nádraží Gare D'Orsay na **Musée d'Orsay** – Muzeum moderního umění. Francie se momentálně řadí mezi země s největším počtem úspěšně konvertovaných budov. Dnes takto pojatých muzeí, galerií, knihoven, univerzit a různých společenských center spočívajících na základech industriálního dědictví najdeme stovky po celém světě.

4. newyorský fenomén u nás

U nás se lofts objevují později než v západní Evropě. Česká republika nabízí díky bohaté průmyslové historii takřka nekonečné možnosti loftových a konvertovaných staveb.⁷ Především Praha, s největší kupní silou, se stává městem loftů. Vznikl zde dosud největší počet konverzí ze soukromých investorských prostředků. Mezi naší zemí a světem je ale jeden rozdíl. Vývoj, který například v Londýně trval přibližně dvacet let, se v Praze odehrál čtyřikrát rychleji.

Konverze (změna funkce) industriálních areálů a budov je v současnosti nejlepším způsobem jak se vyrovnat s nevyužitým průmyslovým dědictvím. Praxe ukazuje, že revitalizace a konverze průmyslových objektů jsou schopny přinést do daných oblastí nový ekonomický potenciál, dopravní infrastrukturu, nové urbanistické členění a v neposlední řadě i novou populaci stejně jako výstavba na tzv. greenfields. Architektonické konverze industriálních budov přináší i vedlejší efekty právě v úpravě okolí, tak podstatným pro finální efekt konvertovaného objektu. Z urbanistického hlediska je revitalizace brownfields⁸ a konverze průmyslových budov významným posunem v koncepcích projektového plánování městských a regionálních celků. Nevyužitá stávající území se tak mohou opět proměnit na plnohodnotné lokality lidské činnosti a existence.

Zakládání kulturních a uměleckých center v bývalých průmyslových objektech je jedním ze způsobů konverze. Tato centra v sobě skrývají velký potenciál. Většinou jsou zakládány jako alternativa ke stávající kulturní nabídce s ambicí mapovat to nejsoučasnější dění v umělecké tvorbě a zároveň mohou sloužit jako nástroje ekonomického a sociálního rozvoje. Vlivem odlišného politického vývoje v našich zemích ve druhé polovině 20. století je v českém prostředí situace ve srovnání se západem poněkud odlišná. Česká centra začala vznikat teprve v posledním desetiletí a zatím jich u nás mnoho nepůsobí. V současné době se svým zahraničním vzorům nejvíce přibližují centra v hlavním městě, zejména díky specifikům pražské aglomerace. Ostatní regionální multikulturní centra si, až na pár výjimek, cestu k obyvatelům svých lokací zatím hledají.

K obecně platným podmínkám pro úspěšné fungování multikulturních projektů patří kooperace několika subjektů dohromady (architekt, investor, developer, místní úřady a umělecký management centra). Kvalitní projekt se musí zakládat na potřebách konkrétního regionu a v neposlední řadě také na vzájemné spolupráci s budoucími uživateli centra. Zahraniční zkušenosti ukázaly, že k těm lépe fungujícím se řadí centra vzniklá

⁶ Jak sám název napovídá, budova se zařadila pod síť Tate Gallery, britského národního muzea moderního umění. Součástí Tate Gallery je také konverze budovy původní elektrárny Bankside v Londýně, zpřístupněná veřejnosti v roce 2000.

⁷ Opuštěných a nefunkčních výrobních objektů, pivovarů, nádražních areálů, těžebních šachet, překladišť, kotlen, barokních sýpek, atd. se v každém regionu nachází několik desítek. Centrum výzkumu průmyslového dědictví CVPD jich v České republice zatím registruje kolem devíti tisíc, a to zdaleka není konečné číslo.

⁸ Název brownfields čeština převzala z angličtiny. V podstatě se jedná o opuštěné chátrající oblasti (nemusí vždy být průmyslového charakteru), uvnitř urbanizovaného území, které ztratily svoji funkci a využití, často jsou nositeli ekologických zátěží a přinášející ekonomickou a fyzickou deprivaci svému okolí.

spíše samovolným obsazením industriálních objektů, tedy z prostého pocitu přinést alternativu ke stávající nabídce. Zajímavým momentem multikulturních center je koexistence několika druhů umění na jednom místě, která zpravidla přináší nové pohledy na umění a nové formy uměleckého vyjádření. Proto právě multikulturní centra mohou být nositeli těch nejnovějších tendencí v současné umělecké tvorbě.

Je nastoleno neustálé dilema, nakolik zachovávat míru autenticity místa s novým využitím. To by pak mělo záležet především na architektovi, jeho vlastnímu postoji k rekonstruovanému objektu, ale také jeho schopnosti navázat na podněty místa a širší urbanistický plán, který tyto „brownfields“ zapojí do celkového organismu města.

Pražské Holešovice, Karlín a Smíchov jsou zřejmě nejvýraznějším příkladem relativně rychlé proměny brownfields na nově užitné plochy u nás. V těchto pražských čtvrtích najdeme nejen loftové bydlení, ale především „nové“ prostory pro umělecké aktivity. Většina z nich poskytuje nejen výstavní prostory, ale i prostory pro práci v podobě ateliérů a studií. Mezi nejznámější patří **Galerie DOX, La Fabrika, Karlín Studios, Galerie Futura, Meet Faktory a Trafačka**.

Mimopražských společenských konverzí začíná také přibývat. Společenská regionální centra se však nacházejí v poněkud odlišných podmínkách než pražská. Zde projekty musí více počítat se zapojením do vlastního regionálního kontextu a vyhledávat atraktivní témata, aby mohla obstát v konkurenční nabídce zdejších „kamenných stánků“ kultury. Z mimopražských lze jmenovat plzeňské centrum **Moving Station**, jihočeské kulturní centrum **Bazilika**, piseckou **Sladovnu**, svitavskou **La Fabriku** a brněnskou **Vaňkovku s Wannick Gallery**.

5. Lavender Lake Art Factory⁹ aneb „továrna na umění“

Přestože se moje zadání bakalářské práce¹⁰ netýká přímo re/konverze průmyslových objektů, zabývám se v projektu svým způsobem revitalizací části průmyslové zóny, na jejímž pomezí se daný pozemek nachází. S danou problematikou nacházím mnoho dalších pojetí. Z urbanistického hlediska se snažím řešit projekt v širším kontextu, z architektonického vytvářím komplex, který koncepčně funguje velmi podobně jako umělecká centra vzniklá rekonverzí. To v podstatě vychází z programové náplně – vytvořit prostor pro tvůrčí uměleckou činnost – její vývoj (dílny = práce) a prezentaci (galerie = expozice) zároveň. V tomto bodě je projekt „srovnatelný“ například s Karlínskými studií, kdy umělci mohou svá vytvořená díla vystavovat v „domovské“ galerii.

Pro objasnění dalších souvislostí uvádím charakteristiku pozemku a návrh řešení:

Pozemek se nachází v pásnu stagnující industriální zóny uprostřed jinak prosperujícího města New York, kde se setkává rezidenční zástavba bloková s urbanismem průmyslových staveb. Jedná se o cenné místo ležící mezi nežádanějšími čtvrtěmi Brooklynu.

Urbanistický návrh reaguje na charakteristickou půdorysnou stopu této oblasti (použití tvarosloví průmyslových budov), blokovou zástavbu, jasně vymezující uliční frontu a rameno kanálu jako krajinyotvorný prvek oblasti – navázáním na tuto charakteristiku v nových funkcích = zprístupnění průplavu vytvořením nového vodního ramene na pozemku = prolomení bariér území.

Hlavním motivem návrhu je vybudování nového ramene kanálu s plovoucí galerií na hlavní VZ ose probíhající středem areálu, které je komponováno do širších urbanistických souvislostí: definuje nový veřejný prostor otevřený a přístupný všem, vzniká zde nová veřejná cesta směřující k nábreží kanálu, komunikuje a propojuje sousední okolí – oblast s nově vznikajícími uměleckými ateliéry v bývalých průmyslových budovách na protějším břehu průplavu, stává se výchozí/cílovou stanicí budoucí nábrežní promenády podél kanálu, oživuje oblast „nestatickou“ architekturou, stává se novým lákadlem do oblasti a napomáhá tak i rozvoji samotného umění.

Architektonický koncept je založen na jednoduchosti a jasné, čitelné struktuře hmot reagujících na okolní zástavbu – tvarově blokovou formou, výškově svou hmotou navazují na okolní domy a stávající most a strukturu v podobě „převzatých“ materiálů. Výběr materiálů je s ohledem na nenáročnost akceptující charakter místa. Barevnost je omezena použitím přírodních materiálů průmyslově odolných a neutrálních odstínů bílé, šedé a černé, neovlivňujících svobodnou uměleckou tvorbu a představivost. Kov a beton je použit pro kontext k danému industriálnímu charakteru místa. Návrh respektuje své okolí, uliční frontu, morfologii krajiny i výškovou hladinu území.

⁹ Lavender Lake Art Factory je název zadání bakalářské práce, ve volném přeložení se jedná o Centrum umění v Brooklynu ve státě New York. Lavender Lake = levandulové jezero je místní přezdívka průplavu Gowanus, protože se jeho hladina v důsledku silného průmyslového znečištění leskne purpurovými odstíny.

¹⁰ Úkolem je navrhnout umělecké centrum v brooklynské čtvrti Gowanus, které by napomáhalo rozvoji tvůrčích činností a přilákalo návštěvníky do centra i jeho okolí. Program se bude skládat ze soukromých i veřejně přístupných uměleckých studií a ateliérů, analogových (kov a dřevo) a digitálních (CNC technika) dílen, galerie poskytující prostory pro pravidelné výstavy, vzdělávání a jiné společenské akce a prostor určených k bydlení a práci, které umožní obměnu umělců žijících přímo v areálu centra. Venkovní prostory centra by zároveň měly sloužit místní komunitě jako veřejný prostor.

POUŽITÁ LITERATURA A PRAMENY

Publikace:

Luna, Ian. New New York. Architecture of a City. New York: Rizzoli, 2003

Marhounová, Monika. Konverze průmyslových objektů jako platforma pro kulturní a umělecké využití. Magisterská diplomová práce. Masarykova Univerzita, Filozofická fakulta: 2009

Fragner, Benjamin. Industriální stopy. Architektura konverzí průmyslového dědictví v České republice 2000-2005. Praha: Výzkumné centrum průmyslového dědictví ČVUT V v Praze, 2005

Články a periodika:

Hejdová, Eva. Nepřetržitá proměna města. Architekt, březen 2007, č. 3, s. 73-74

Kratochvíl, Petr. Industriální stopy: K bienále o konverzích industriálních objektů. Era 21, 2005, č. 6, s. 58-59

Kroupa, Ivan. Dox, centrum současného umění, architektury a designu. Architekt, září 2007, č. 9, s. 5-9

Novotný, T.; Opočenský, J.; Zmek, T. La Fabrika. Architekt, září 2007, č. 9, s. 11-15

Studio Olgoj Chorchoj. M_Factory. Architekt, září 2007, č. 9, s. 17-21

Články on line:

Halle, David. Tiso, Elizabeth. Chelsea still center of art world, but L.E.S. beckons. [on line] ? 2007. Dostupné z <http://www.thevillager.com/villager_243/chelseastillcenterof.html>

Guidi, Ruxandra. The Chelsea Transformation: from beef to Art. [on line] neznámo. Dostupné z http://www.google.cz/search?rlz=1R2GZEF_csCZ351&hl=cs&source=hp&q=the+chelsea+transformation&lr=&aq=f&oq=

Internetové zdroje:

<http://artwelove.com/venue/-metropolis/New-York/-neighborhood/Soho>

<http://en.wikipedia.org/wiki/SoHo>

http://en.wikipedia.org/wiki/Chelsea,_Manhattan

<http://nymag.com/travel/visitorsguide/40295/>

<http://ps1.org/>

http://en.wikipedia.org/wiki/P.S.1_Contemporary_Art_Center

<http://www.advojka.cz/archiv/2006/11/duchod-pro-vyslouzile-tovarny>

http://reality.ihned.cz/1-10002095-18237520-K00000_detail-6f

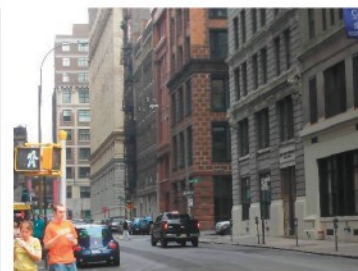
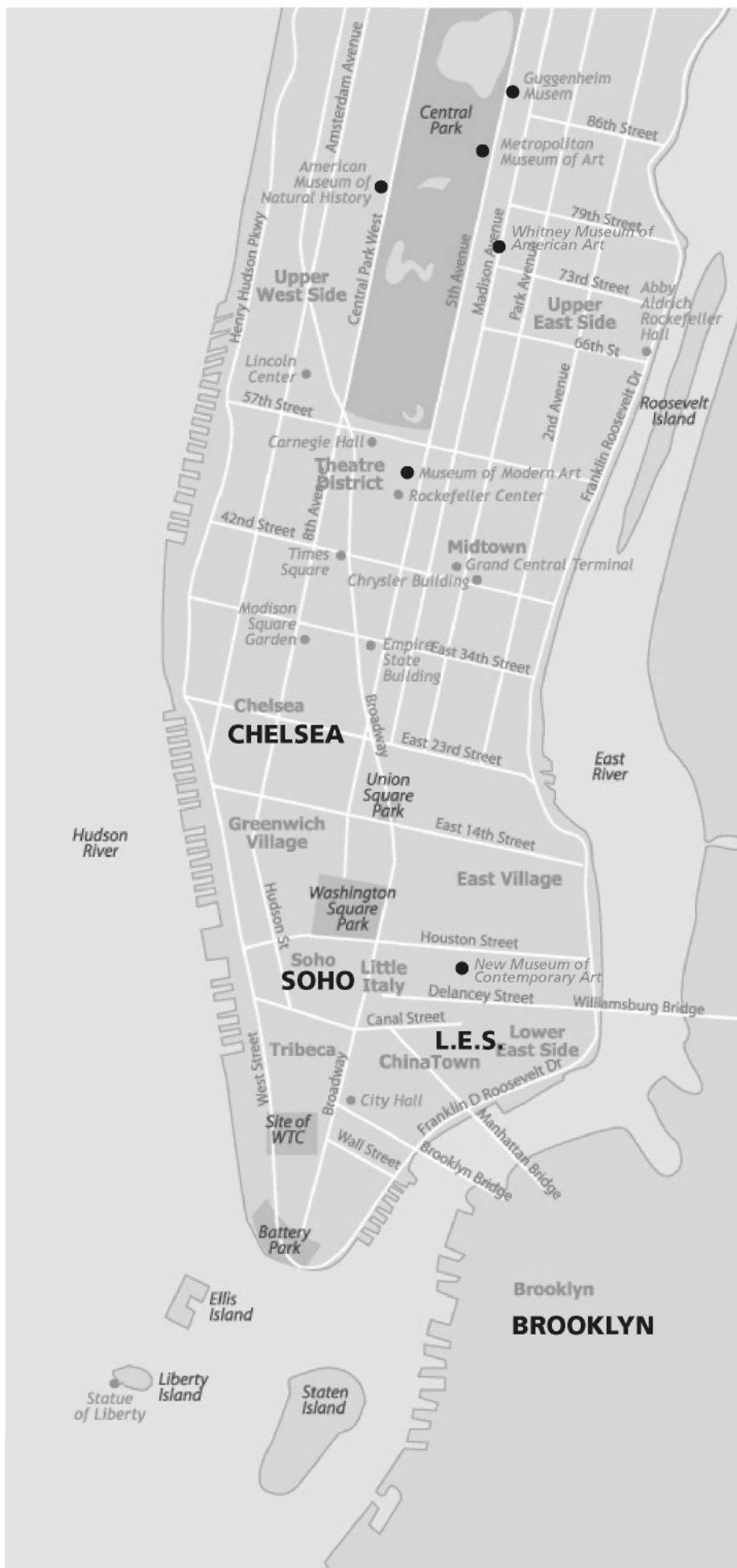
http://reality.ihned.cz/c6-10002895-20587530-K00000_detail-byt-nebyt-tot-otazka

http://ona.idnes.cz/bydleni-jako-volnost-a-pohledy-shora-dv4-/faiyo.asp?c=A091125_165215_faiyo_ves

http://cs.wikipedia.org/wiki/Lower_East_Side

<http://www.archiweb.cz/news.php?type=6&action=show&id=74>

MAPA MANHATTANU / NY

CHELSEA

SOHO

LOWER EAST SIDE

NEJVÝZNAMĚJŠÍ NEWYORSKÉ GALERIE vzniklé rekonverzí průmyslových staveb

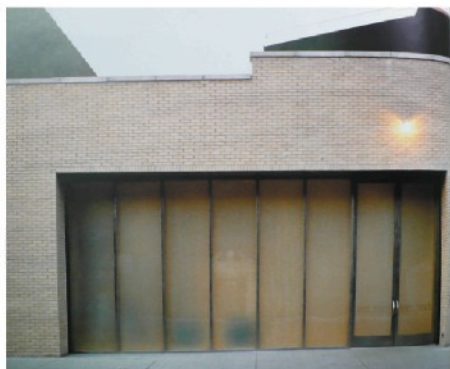
MARY BOONE GALLERY

541 West 24th Street, Chelsea

Rekonverze bývalého cihelného skladiště na galerii. Gluckman Mayner Architects, 2000

Jeden z nejzajímavěji vyřešených stropů – obloukovité dřevěné žebrovní běží přes strop z poloviny prosklený. Právě tato galerie je skvělou ukázkou, jak výrazně a neotřele působí kontrast ponechaných existujících industriálních prvků a ryze soudobých minimalistických detailů, jímž je v tomto případě třeba velký prosklený vstup s jednoduchými chromovými madly.

Založena v roce 1977. První galerie byl malý přízemní prostor na 420 West Broadway v SoHo. V září 1981 se galerie rozrostla o prostory v rekonstruované bývalé garáži, ale v květnu 1996 se galerie přestěhovala do centra na Pátou avenue a 57. ulici. V listopadu 2000 otevřela další prostor v Chelsea - opět v bývalé garáži.

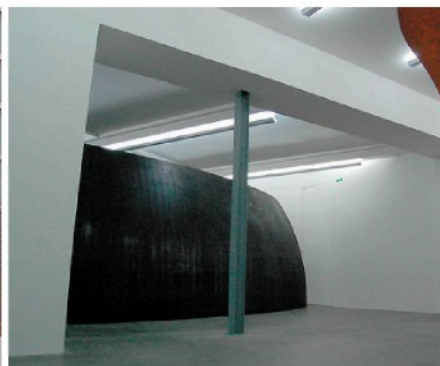

Ai Weiwei

GAGOSIAN GALLERY

555 West 24th Street, Chelsea

Rekonverze bývalé garáže z roku 1940 na galerii, původní fasáda z cihel. Gluckman Mayner Architects, 2000

Richard Serra

BARBARA GLADSTONE GALLERY

515 West 24th Street, Chelsea

555 West 22nd Street – COMME DES GARÇONS

Bývalé skladiště: původní fasáda z cihel, nově navržený vchod – „hliníkový portál ve tvaru tuby a skleněných vejčitých dveří, návrh Future Systéme, Takao Kawasaki, Studio Morsa, 1999

Anish Kapoor

MATTHEW MARKS

523 West 24th Street., Chelsea

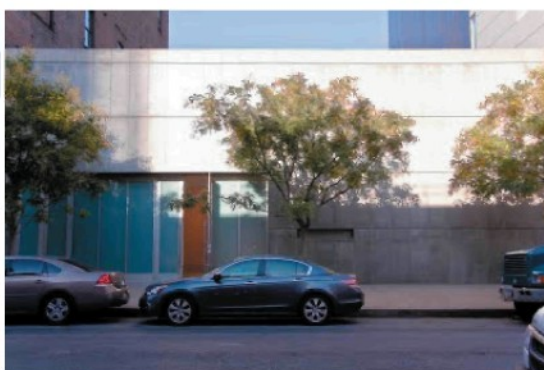
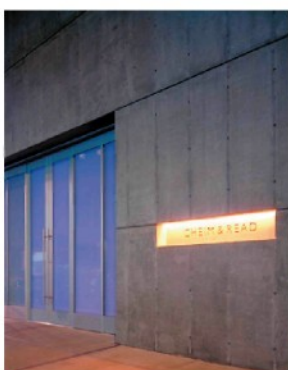
Založena v roce 1991, galerie v Chelsea disponuje třemi výstavními prostory

CHEIM & READ GALLERY

558 West 27th Street, Chelsea

Rekonverze bývalých taxikářských garáží na galerii. Přiznaná železobetonová fasáda. Gluckman Mayner Architects, 1999

DAVID ZWIRNER

519, 525, 533 West 19th Street, Chelsea

Galerie otevřela v roce 1993 výstavní prostory na 43 Green Street v SoHo. V roce 2002 se přestěhovala na 525 West 19th Street v Chelsea a o čtyři roky později expandovala v prostorách na 519 and 533 West 19th Street.

Abdel Abesmed

Dan Flavin

LEHMANN MAUPIN GALLERY

540 West 26th Street, Chelsea (od 1996)

201 Chrystie Street, Bowery – L.E.S

Teresita Fernandez

MoMA QNS

33rd Street and Queens Boulevard, Long Island City, Queens

Michael Maltzan Architects, Cooper Robertson and Partners, 2002

Dočasný výstavní prostor MoMa (v letech 2002-2005 čeká na dokončení velkého rozšíření svých prostor na Manhattanu - Yoshio Taniguchi) v bývalé tovární budově na sešívácký Swingline. Fasády, malované světle modře, připomínají původní modré dlaždice opláštění Swingline staré budovy.

P. S. 1 CONTEMPORARY ART CENTER

22-25 Jackson Avenue and 46th Street, Queens

Jedna z největších a nejstarších amerických institucí zabývajících se současným uměním je neziskové „PS1 Contemporary Art Center“ se sídlem v Long Island City ve čtvrti Queens v New Yorku. Umělecké centrum bylo založeno v roce 1971 Alannou Heissovou, která o pět let dříve založila Institut pro umění a urbanismus, který využíval opuštěné nebo nevyužívané NY budovy jako umělecká studia a výstavní prostory. Stávající prostory otevřela Heiss v roce 1976 v opuštěné budově románské veřejné školy, která skončila svou činnost v roce 1960. Pro příštích dvacet objekt sloužil jako ateliér a výstavní prostor. Znovuotevřena byla v roce 1997 po významné rekonstrukci budovy. PS1 se stalo pobočkou Muzea moderního umění v roce 2000. Představuje spíše výstavní prostory, než-li instituci se sbírkami umění. PS1 věnuje svou energii k prezentaci toho nejvíce experimentálního umění na světě, obhazuje nové nápady a trendy v současném umění, aktivně sleduje začínající umělecké talenty.

P. S. 1 EXPANSION

Frederick Fisher vyzývá začínající umělce / nové objevy k realizaci svých projektů na trojúhelníkovém dvoře obehnaném betonovými zdmi, 1997

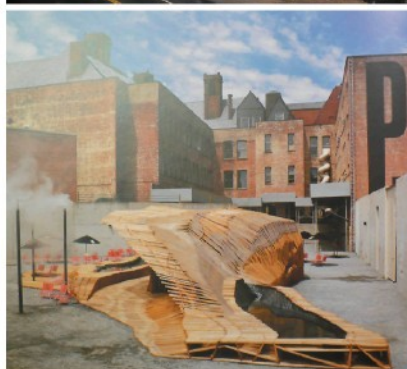
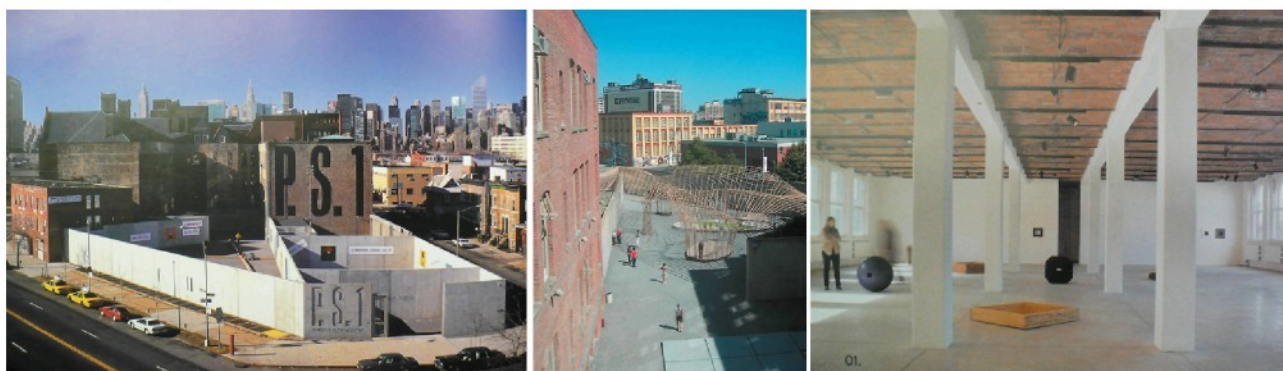
P. S. 1 DUNESCAPE

Sharples Holden Pasquarelli, 2000. Úspěšný projekt MoMA Young Architects Program competition tzv. „urban summer“ – jakási interaktivní instalace pro veřejnost – zážitky inspirované prázdninami u moře.

P. S. 1 SUBWAVE

Lindy Roy, 2001. Vítězný projekt v 2. ročníku MoMA Young Architects Program competition tzv. „oasis for urbanites to relax and escape the heats“ – uměle vytvořená mikroklimata.

P. S. 1 EXPANSION

P. S. 1 DUNESCAPE

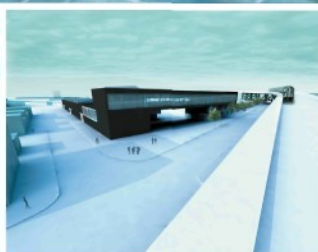
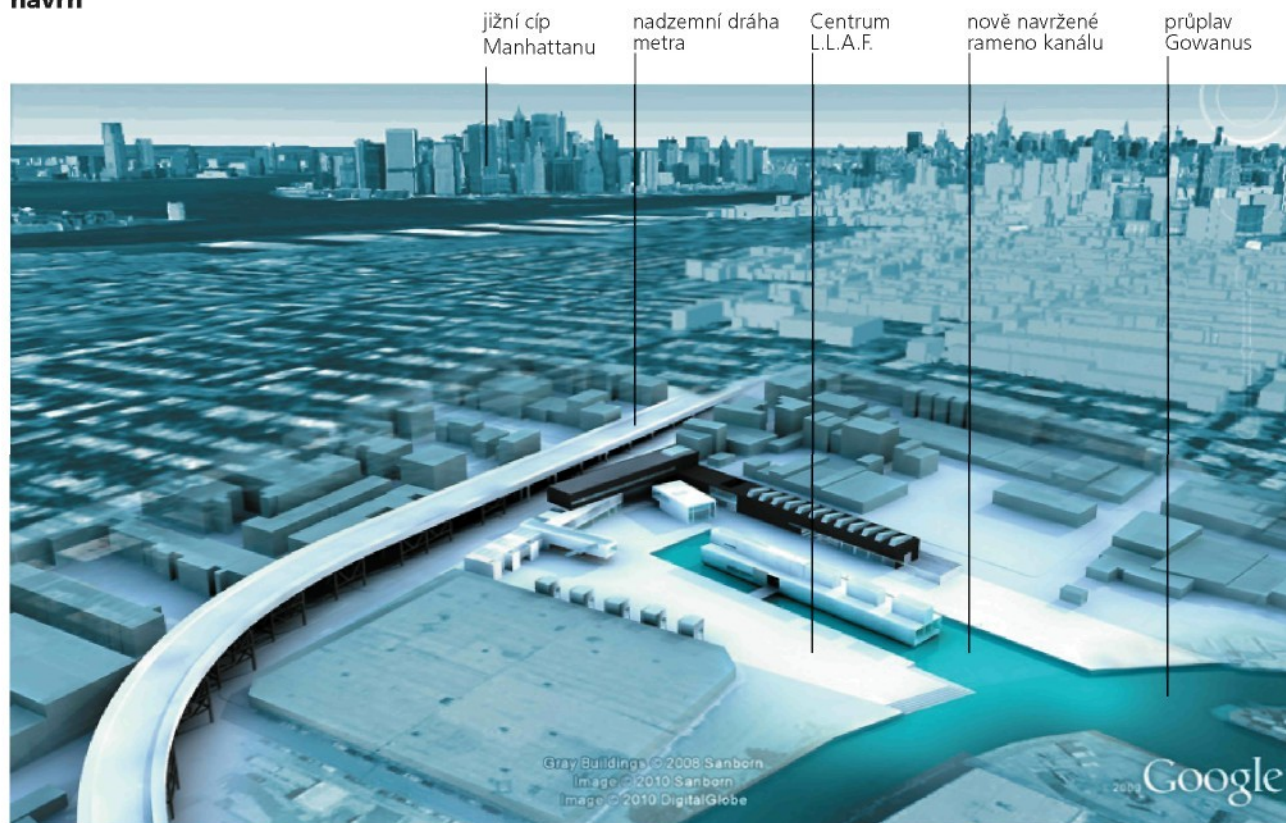

P. S. 1 SUBWAVE

Leandro Erlich

LAVENDER LAKE ART FACTORY návrh

- obytvá studia / garsoniery (ubytování rezident umělců)
- galerie
- obytvé ateliery / loft typu (ubytování rezident umělců)
- ubytování kurátorů (hotel typu)
- soukromá studia
- infocentrum s kavárnou, administrativní dílny
- společ. ateliery

MÍSTO
POPIS

LOKALITA A JEJÍ PODMÍNKY
USA, New York, Brooklyn, Gowanus. Pozemek se nachází v pásnu „opuštěné“ industriální zóny uprostřed jinak prosperujícího města New York, kde se setkává rezidenční zástavba blokova s urbanismem průmyslových staveb. Struktura města od ploché nízké budovy až po věžovitou budovu střední výšky. Limity území výškově omezení na dvanáct podlaží, na východě ohraničená průplavem Gowanus „Svébytný industriální charakter.“

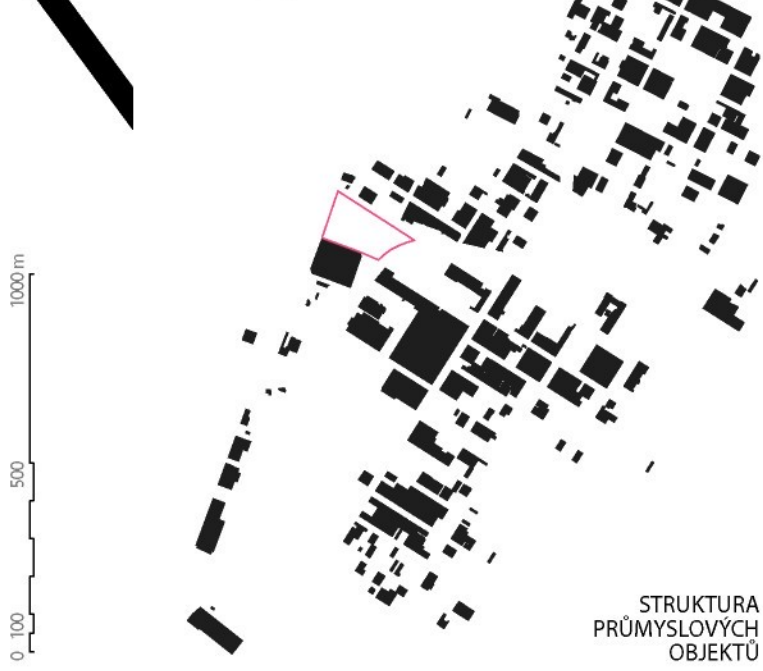
PRŮPLAV GOWANUS
V provozu od 19. století sloužil jako vodní cesta pro průmyslové podniky závislé na dopravě nákladními říčními čluny. Během 20. století se díky své poloze stal nejrušnější komerční vodní cestou v USA. Dnes se jeho vody proměnily ve výsokou toxickou směs z nahromaděných odpadních vod, splachů z průtří mračen, skoliin, topného oleje a kovového šrotu. Přezdívala levandulové jezero, jeho hladina se v důsledku silného průmyslového znečištění leskně purpurovými odstíny.

MÍSTO V MINULOSTI
Většina průmyslových závodů oblast opustila na konci 50. let, znečištěné vody průplavu zůstaly obklopeny zpusťnými skladišti a hromadami šrotu. V místech, kde u průplavu končí řada slepých ulic, se průplav stal místem nepovolených skládek plných odpadků a vraků aut.

MÍSTO DNES
Jeho okolí se naplnilo obyvateli a dnes žije šlým ruchem, otevřely se nové bary, tancárny, místa pro akce pod šlým nebem a umelécké ateliéry. a galerie. Smith street je živá ulice s restauracemi a malými obchody, které poskytují služby čtvrti Carroll Gardens v docházko- vé vzdálenosti je i několik velkých nákupních středisek jako například love's, IKEA a Whole Foods. Linka metra F a G se zastávkou o dva bloky dále, slouží denně tisícům cestujících, kteří cestují mezi bohatými čtvrtěmi Park Slope a Carroll Gardens, zastávka autobusu na jihozápadním okraji pozemku.

MÍSTO V BUDOUCNOSTI
V několika posledních letech se znovu obnovil zájem o revitalizaci této oblasti (vybavování průplavu, sanace opuštěných skládek a nebezpečného odpadu, program Superfund, apod.). Město zpracovalo studii pro oblast kolem kanálu Gowanus a vytvořilo nový územní plán na využití půdy v této oblasti.

analýza

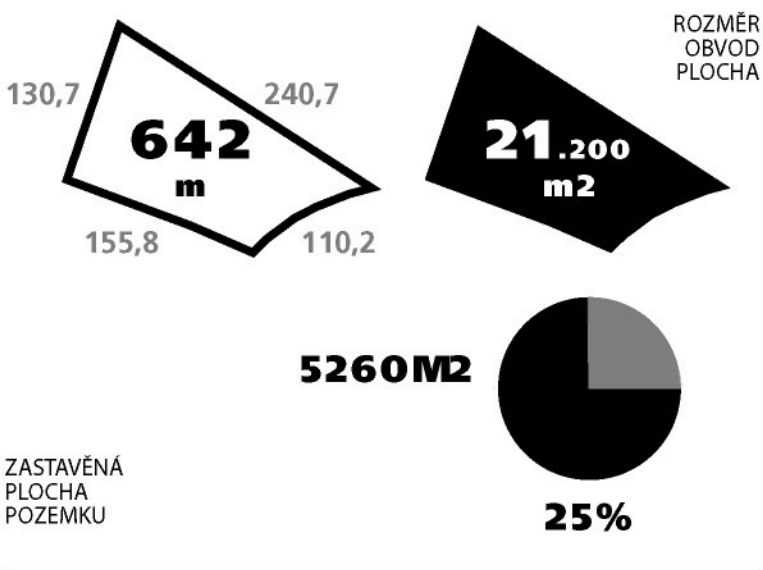

POZEMEK
ZAKLADNÍ ÚDAJE

POLOHA
Roh ulic Smith Street a 5th Street ve čtvrti Gowanus, sousedí s putujícími brooklynskými čtvrtěmi Red Hook, Park Slope a Carroll Gardens. Na východě jej ohraničuje průplav Gowanus, na jihu budova v soukromém vlastnictví, na západě ulice Smith Street a na severu ulice 5th Street. Souběžně se Smith Street probíhá 10 metrů nad zemí část linky metra F a G.

STAV
Rovinatý terén bez stromové výsadby, dnes zarostlý chaotickou zelení, znečištěn z dob výroby svítiplynu, plánovaná sanace pozemku, na pozemku se nenachází žádné stávající objekty.

POPIS
Pozemek v majetku města od r. 1975, status „veřejného prostranství“ původně měl být využíván pro rekreační účely, avšak od počátku byl uzavřen oplocením s uzamčenými branami, cenné místo ležící mezi nežádanějšími čtvrtěmi Brooklyn.

ROLE
Zhodnocení místa jeho využitím k vytvoření živého kulturního centra, které se má stát platformou pro prezentaci současného umění, a vytvořením nového veřejného prostranství. Centrum má být chápáno jako přirozený prostor kulturního sociálního setkávání. Zlepšením kvality prostředí má přispět urbanistickému rozvoji regionu.

ZAMÉR
Cílem je najít způsob zacházení s daným prostorem, vytvořit jasné definovaný rámec patřícího výrazu v městském prostředí a zároveň vytvořit životaschopný program pro daný návrh. Hlavním motivem je maximální variabilita a kvalita prostorů a vytvoření místa pro jinak běžné setkávání místních lidí. Zaměrem je celkové funkční využití řešeného území s budoucí možností rozvoje území.

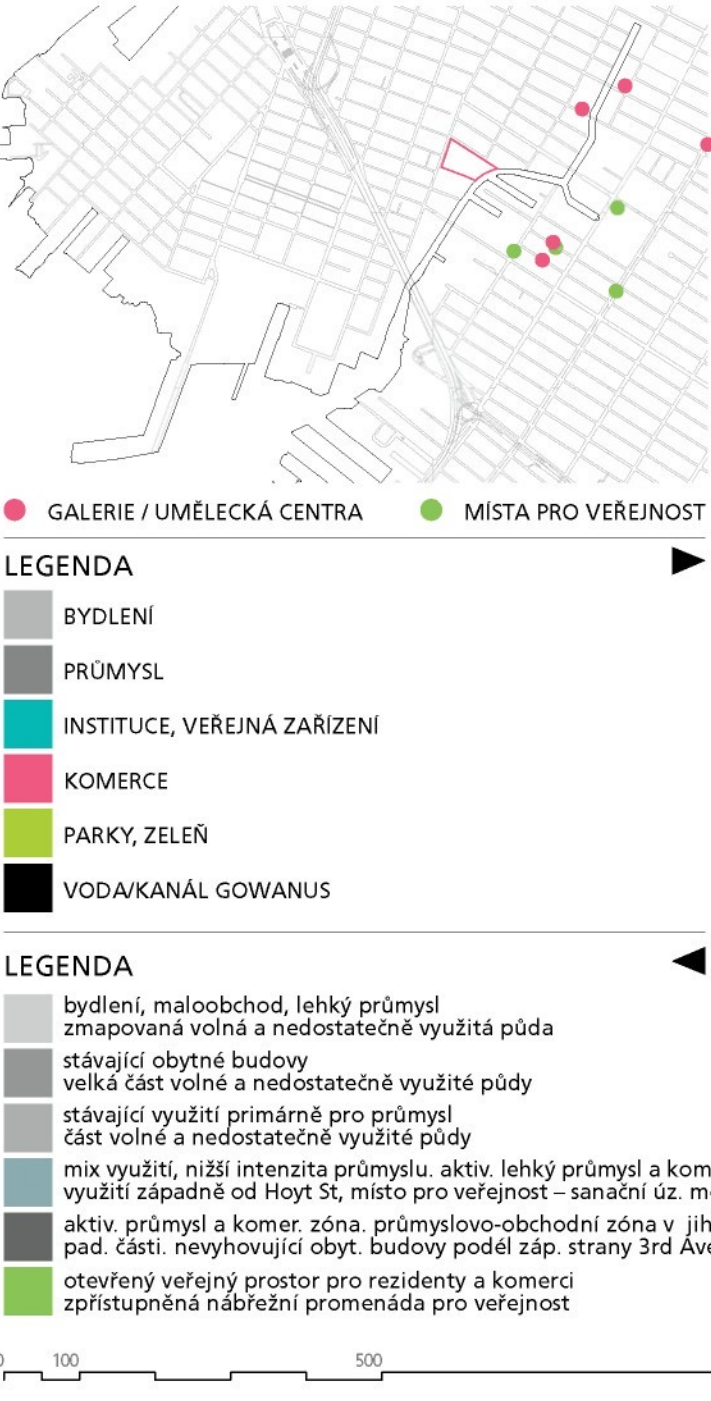

FOTO
OKOLI

SYROVÉ OBJEMY A STROHÉ LINIE
INDUSTRIÁLNÍ ARCHITEKTURY X
MĚKKÉ KŘIVKY PRŮPLAVU A DRÁHY
METRA, VIZUÁLNÍ KONTAKTY Z RŮZ-
NÝCH ÚROVNÍ

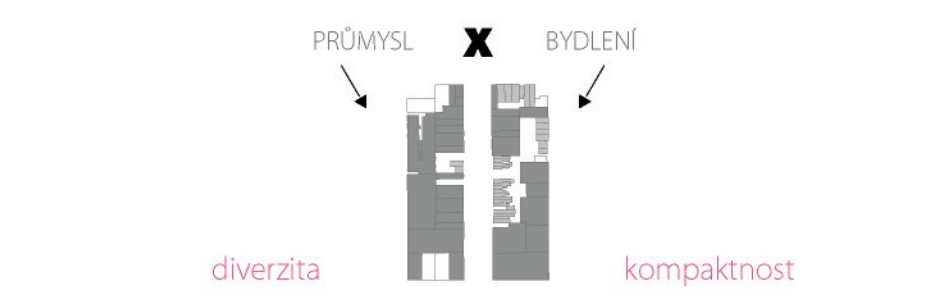
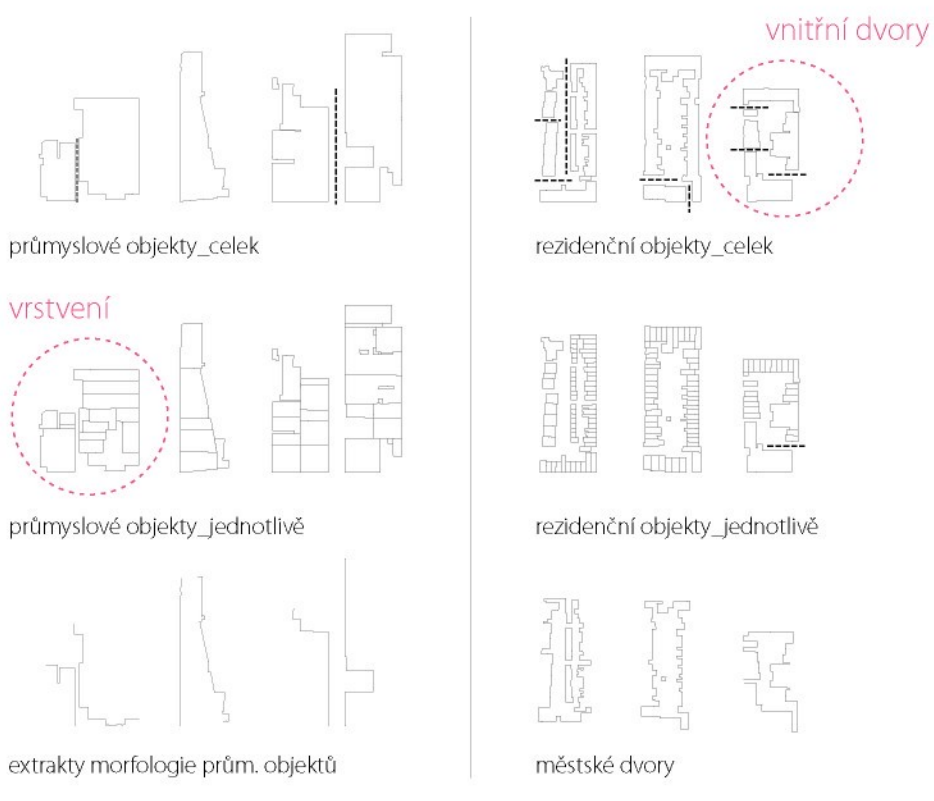
GALERIE S BAREM/KAVÁRNOU
ANALOGOVÁ DÍLNA (DŘEVO A KOV)
DIGITÁLNÍ DÍLNA (CNC TECHNIKA)
SPOLÉČNÉ ATELIERY
INFOCENTRUM S KAVÁRNOU
ADMINISTRATIVA
PRONAJÍMATELNÉ PLOCHY
UBYTOVÁNÍ KURÁTORŮ
UBYTOVÁNÍ REZIDENČNÍCH UMELCŮ
PARKING
VENKOVNÍ VEŘEJNÝ PROSTOR

HRUBÝ
STAVEBNÍ
PROGRAM

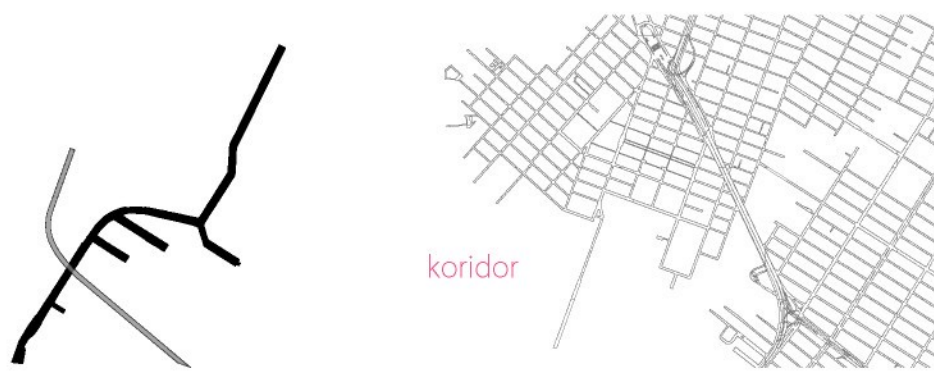
POTENCIÁL MÍST
Vrstevnaté prostředí, příznivá poloha nedaleko metropole Manhat-
tanu, blízkost rekreačních ploch brooklynského pobřeží a Coney
Islandu, kontakt s řekou, voda jako panorama, plánovaná revitaliza-
ce okolí, nevyužitá místa opuštěných průmyslových objektů, vy-
nikající dopravní dostupnost, občanská vybavenost v docházkové
vzdálenosti.

NEGATIVA MÍST
Silné znečištěné prostředí, toxické vody průplavu obklopeny zpusť-
nými skladišti a hromadami šrotu, průplav je zatím jen vizuální
komponent, nepovolené skládky, absence slohového kontextu, ab-
sence zelených ploch.

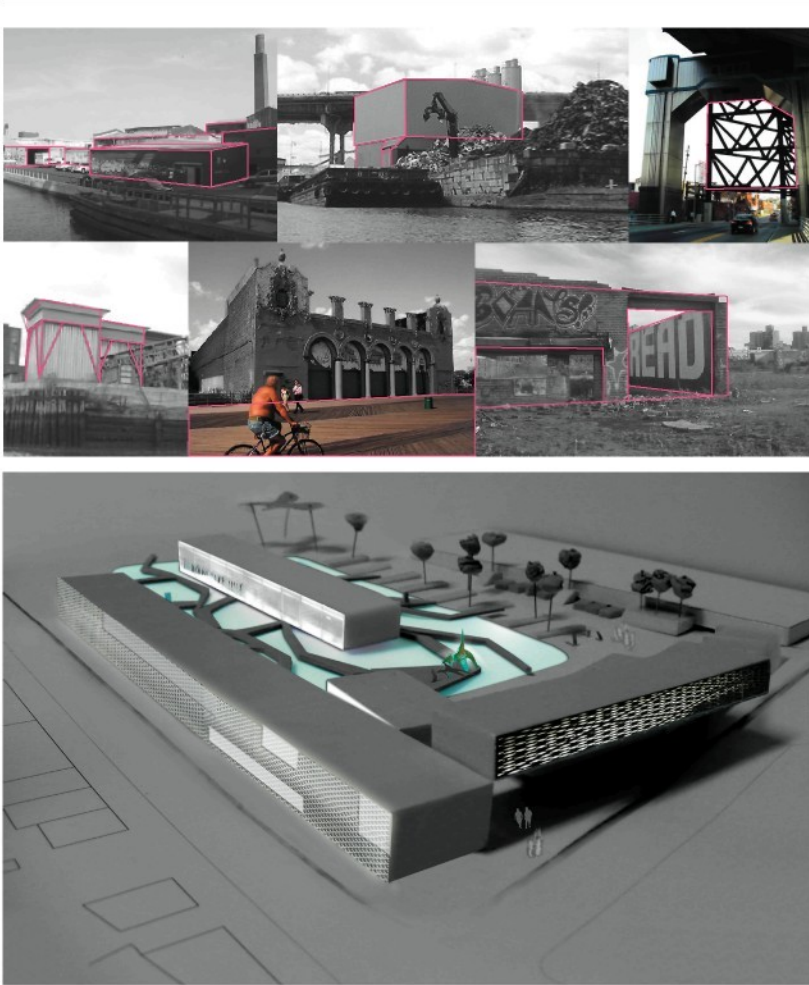
MORFOLOGIE MĚSTA
URBANISTICKÁ STRUKTURA

INFRASTRUKTURA
průplav / dílna metra

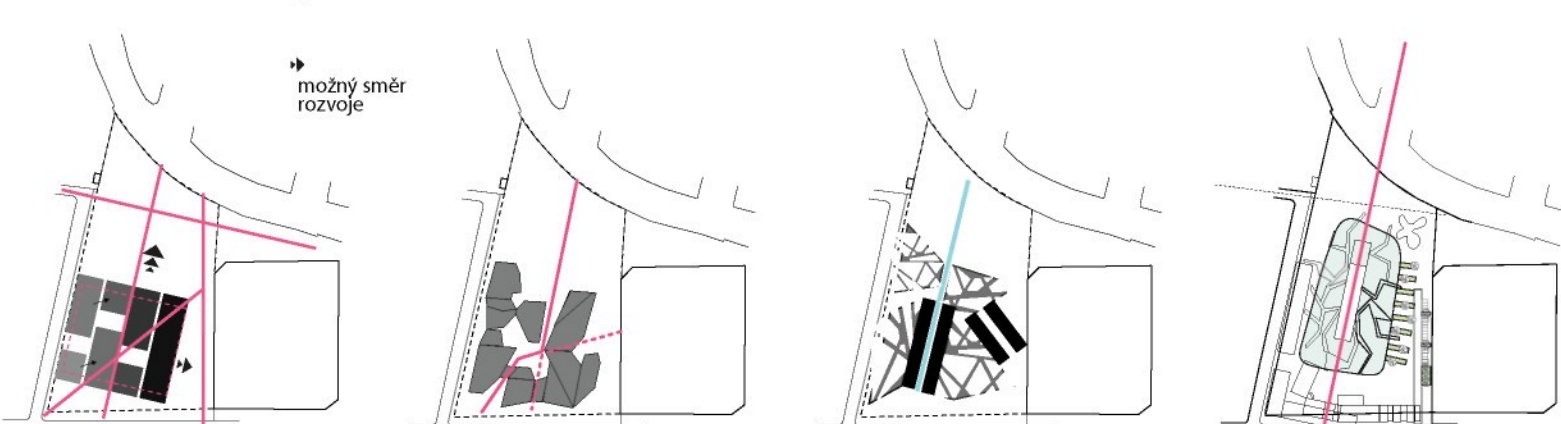

KONCEPT
MOTIV MĚSTA A VÝCHOZÍ MODEL

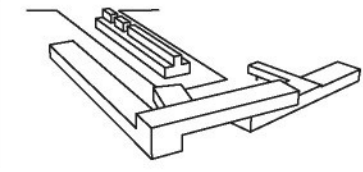

Navázání na charakteristickou půdorysnou stopu této oblasti = protáhle objekty a bloková zástavba, použití tvarosloví průmyslových budov. Vy-
užití některých prvků území, vodní cesta... krajinnotvorný prvek oblasti, navázání na tuto charakteristiku v nových funkcích = zpřístupnění průplavu
vytvořením nového vodního ramene na pozemku, prolomení bariér území > nejen vizuální komponent, stává se přímoú zkušeností, bezpro-
střední kontakt > propojení se svým okolím v budoucnu předpokládaná interakce s druhým břehem (potenciál opuštěné průmyslové zóny) >
oživení, ozdravení, energie

URBANISTICKÝ NÁVRH, VÝVOJ ŘEŠENÍ

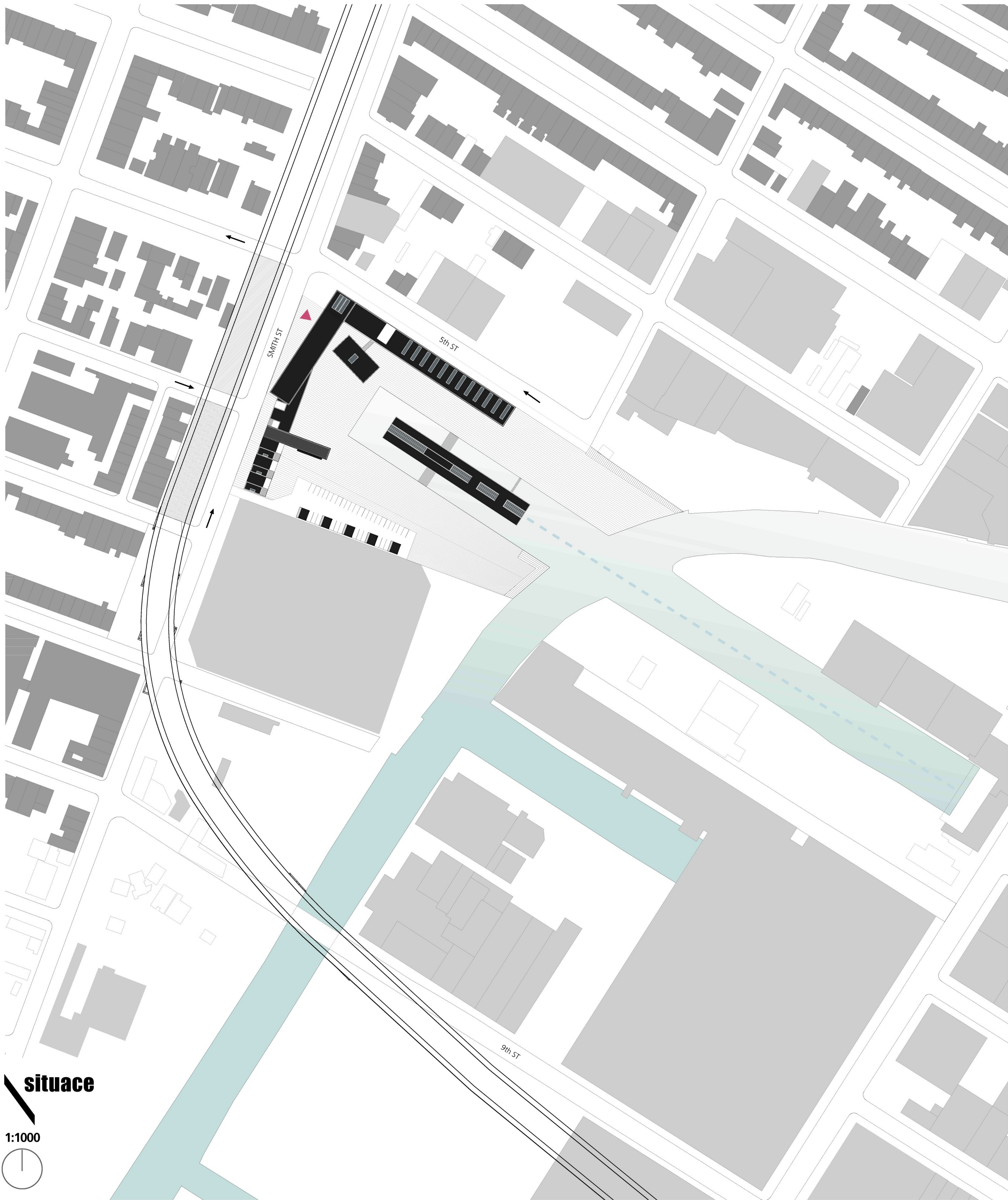
Vrstevnatost, Diverzita, Proměnlivost, Protiklady
most na jedné straně X řeka na druhé, urbanistická struktura průmyslu na východě X bydlení na západě, most X řeka, odlišné výškové perspektivy, vertikálnita a hustota Manhattanu X horizontálnita a rozptýlenost Brooklynu, most jako spojnice s městskou civilizací X řeka jako spojnice s přírodním zivlem

LavenderLake ArtFactory
Centrum umění v Brooklynu, New York
Rozbor místa a úkolu | Fotodokumentace

009/010
fua bp
VYPRACOVALA: ALENA JAVORSKA
VEDOUČÍ PRÁCE: JING ARCH.
JIRI BUCKEK

situace

1:1000

- voda/průplav Gowanus
- stávající obytné budovy
- stávající průmyslové budovy
- navrhované objekty
- stávající parking pod mostem
- basketbalové hřiště
- hlavní osa areálu
- hranice pozemku
- nadzemní dráha metra
- hlavní vstup do areálu

0 500 1000 ft

002
X

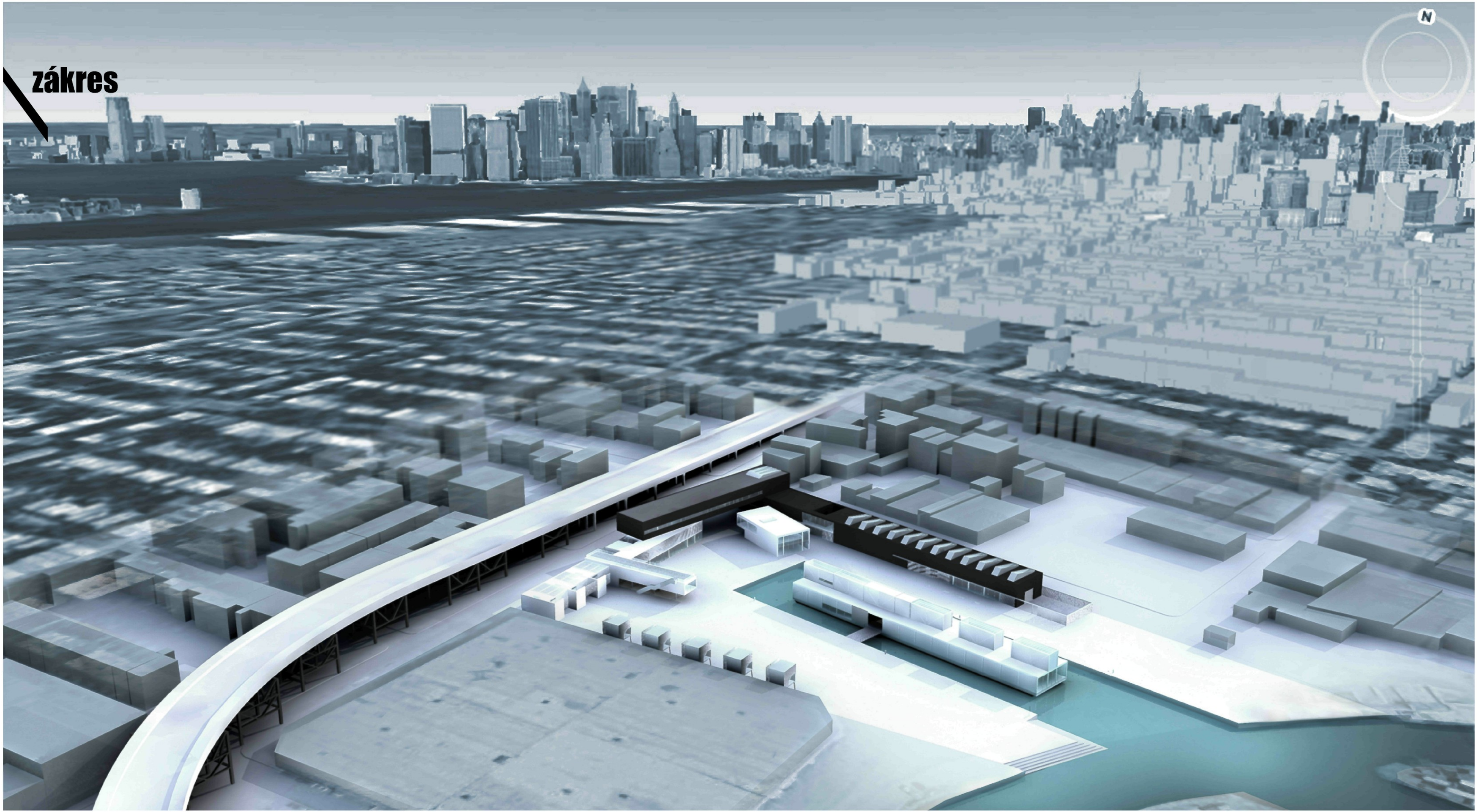
LavenderLake ArtFactory

Centrum umění v Brooklynu New York

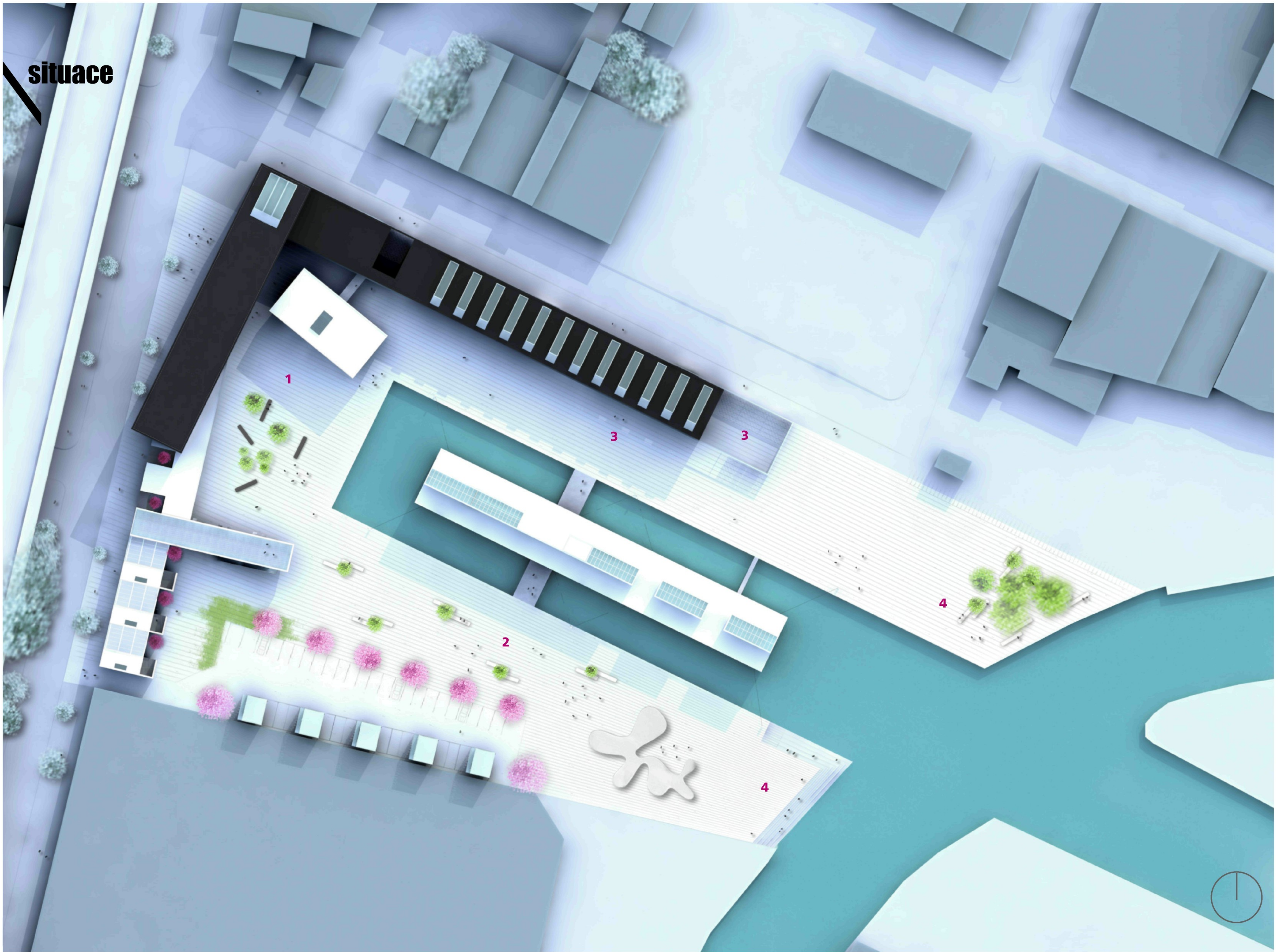
Situace širších vztahů | Struktura města | Okolní vazby | Ortofotomapa

009/010
fua_bp

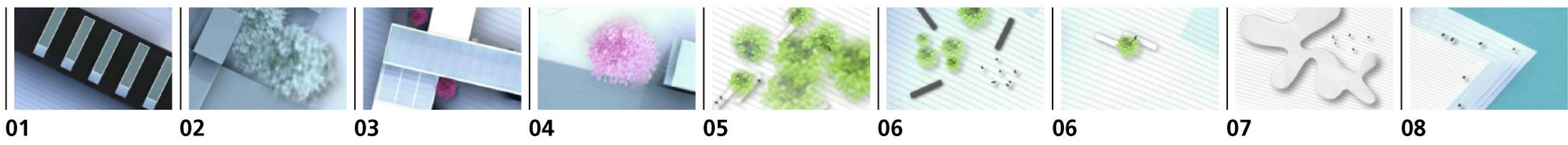
VYPRACOVALA: ALENA JAVORSKÁ
VEDOUcí PRÁCE: JINĚ ARCH.
JINĚ BUCK

zákres

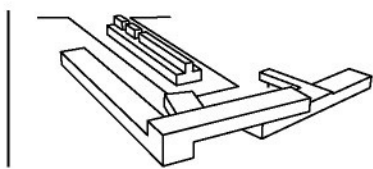

situace

1 VSTUPNÍ PIAZZA | 2 VENKOVNÍ EXPOZICE | 3 PŘEDPROSTOR DÍLEN | 4 RELAXAČNÍ ZÓNA

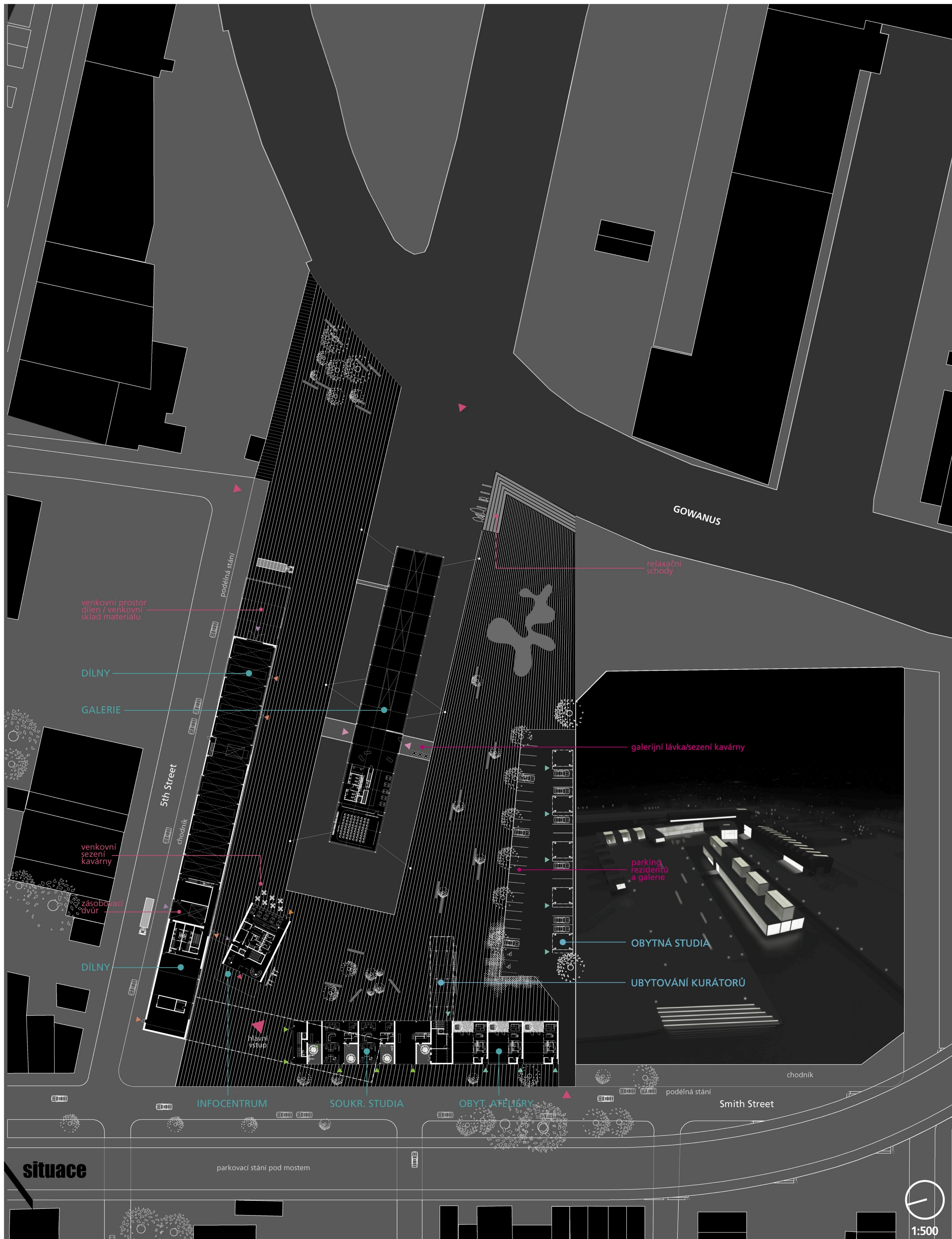
legenda
 01 navrhované objekty
 02 stávající objekty a stromy
 03 atriové stromy
 04 stromy před obytnými studií
 05 vzrostlé stromy zakomponované v dlažbě
 06 lavičky
 07 venkovní skulptura / letní pavilon
 08 vodní plocha s relaxačními schody

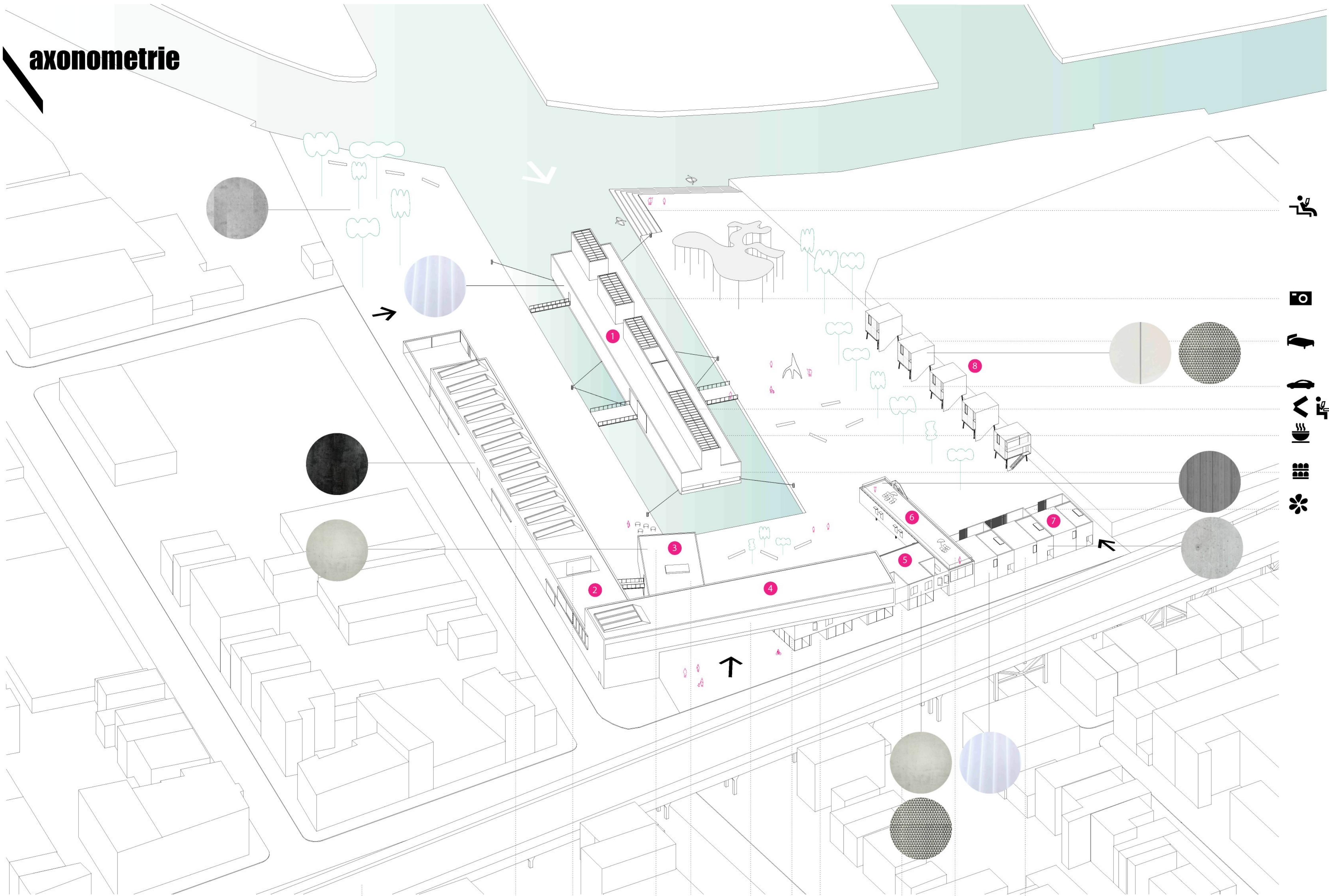
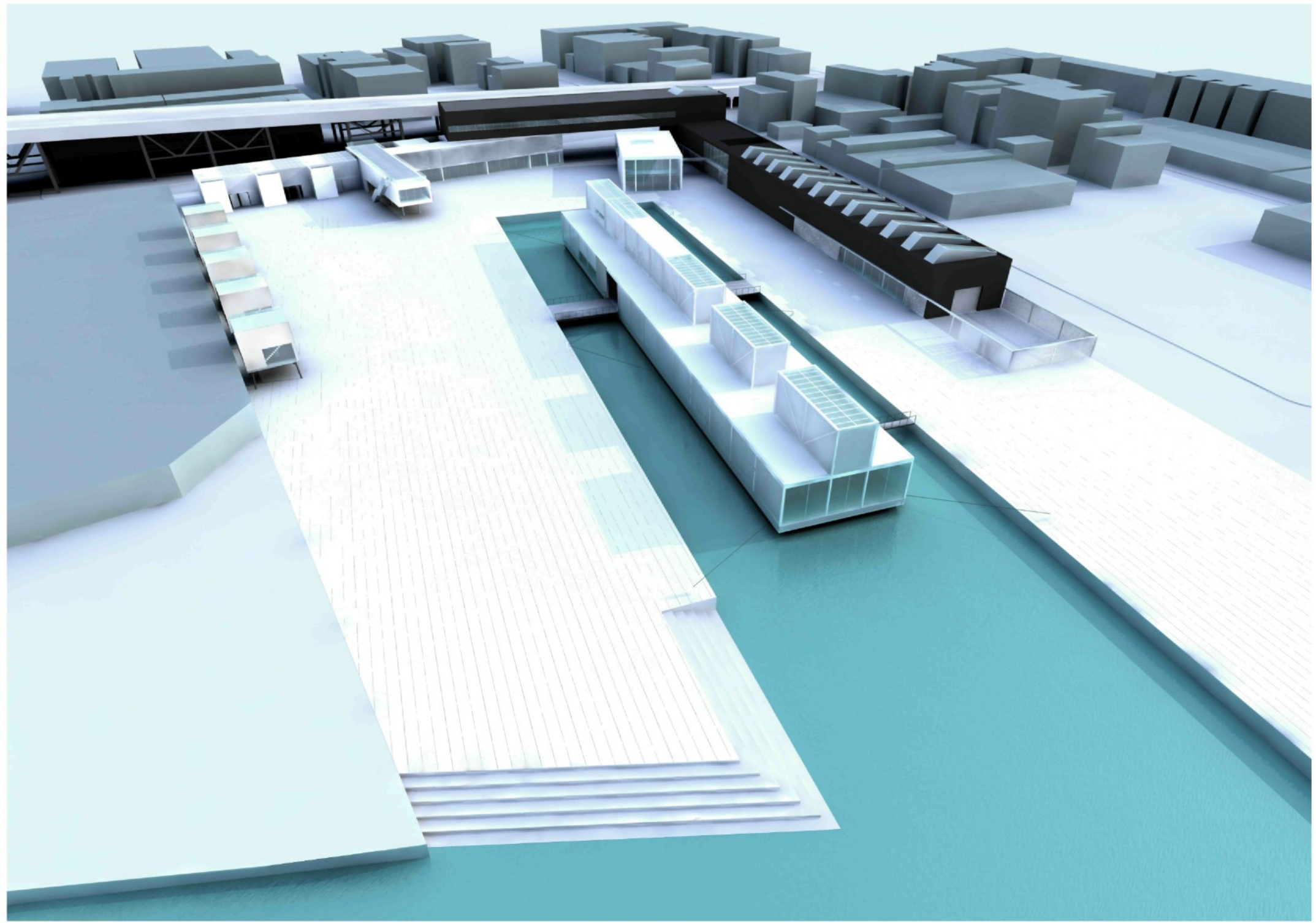
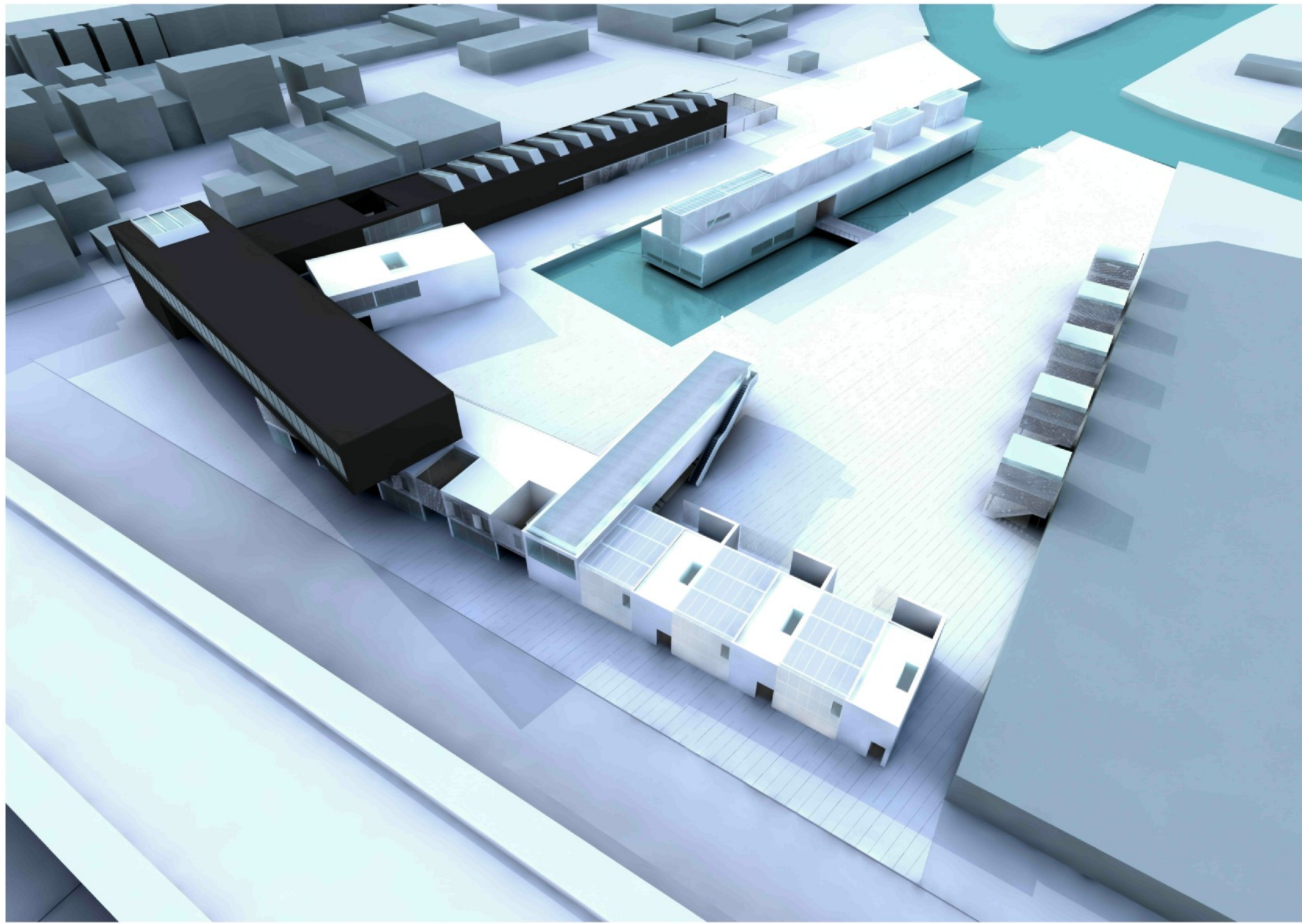
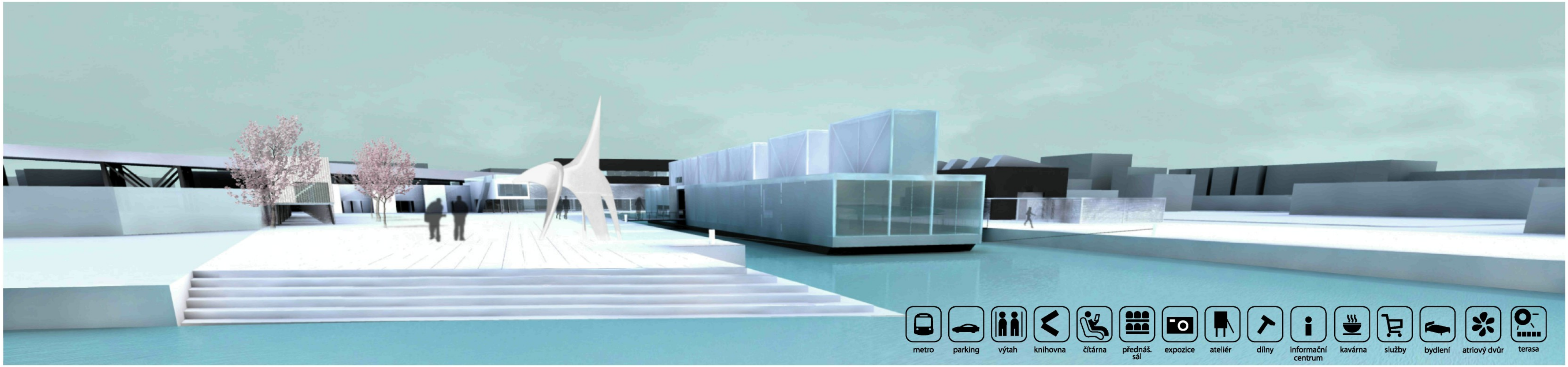
LavenderLake ArtFactory
 Centrum umění v Brooklynu New York
 Zákres | Architektonické a prostorové řešení areálu

003
X

009/010
fua_bp
 VYPRACOVALA ALENA JAVORSKÁ
 VEDOUČÍ PRÁCE JIŘÍ ARCH
 JIŘÍ BUCKA

- 01 02 03 04 05 06 07 08
- legenda**
01 hlavní vstup
02 vstup dílny
03 zásobování
04 vstup infocentrum
05 vstup kavárna
06 vstup soukromá studia
07 vstup bydlení
08 vstup galerie

01

01

01

02

03

04

1 GALERIE | 2 DÍLNY | 3 ADMINISTRATIVA | 4 SPOLEČNÉ ATELIÉRY | 5 SOUKROMÁ STUDIA | 6 UBYTOVÁNÍ KURÁTORŮ | 7 OBYTNÉ ATELIÉRY | 8 OBYTNÁ STUDIA

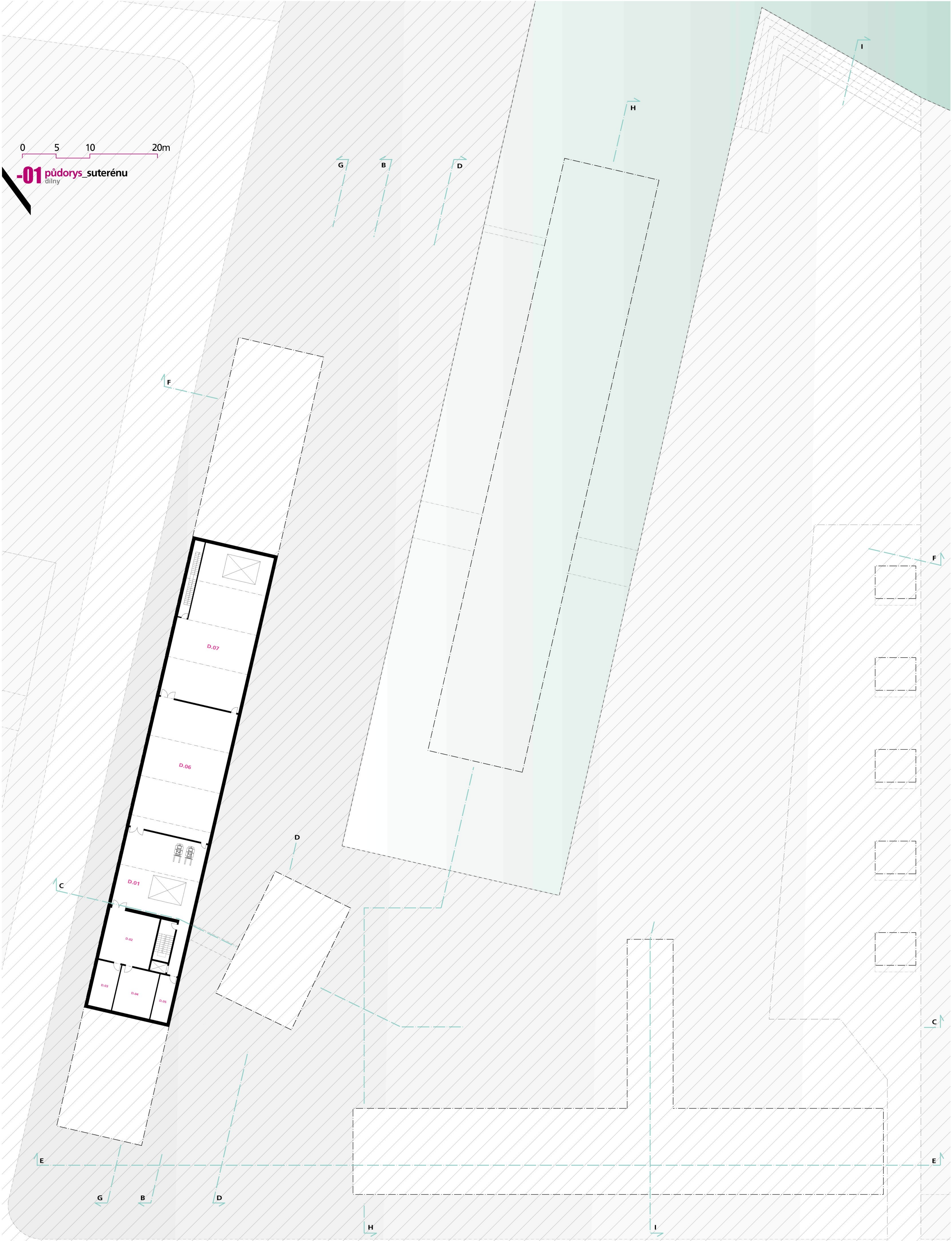
legenda zeleně

01 atriové stromy_zmarlika kanadská (Cercis canadensis)

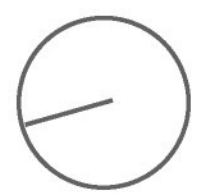
02 stromy před obytnými studií_zmarlika jídášova (Cercis siliquastrum)

03 popínavý loubinec pětistý za obytnými studií (Parthenocissus quinquefolia)

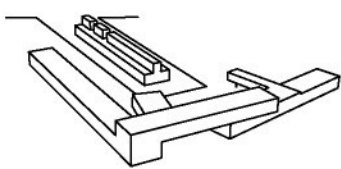
04 vzrostlé stromy zakomponované v dlažbě_jerlín japonský (Sophora japonica Colummaris)

D DÍLNÝ / 809,5 m²
D.01 suterénní hala
D.02 strojovna VZT
D.03 kotelna
D.04 chlazení
D.05 elektroblok
D.06 sklady dílen
D.07 depozitář galerie

1:250

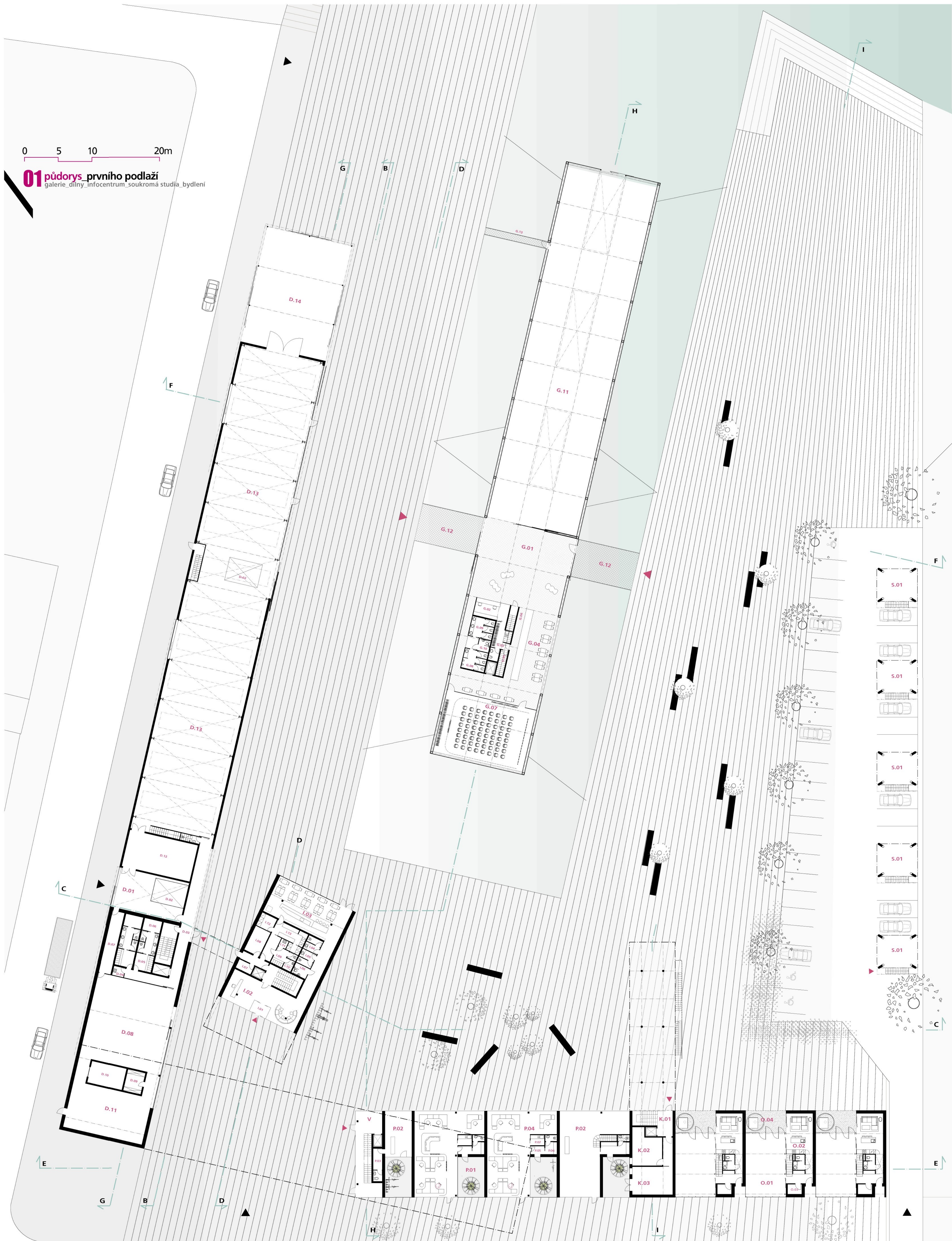

LavenderLake ArtFactory
Centrum umění v Brooklynu New York
Půdorys prvního podzemního podlaží

006
X

009/010
fua_bp

VYPRACOVALA ALENA JAVORSKÁ
VEDOUČÍ PRÁCE JIŘÍ ARCH.
JIRÍ BUCKER

D. DÍLNY / 1621,4 m²
D.01 zásobovací dvůr
D.02 stolový výtah
D.03 propojovací chodba
D.04 úklid
D.05 šatny
D.06 sprchy
D.07 sklad nářadí

D.08 dílna na modely
D.09 sklad materiálu
D.10 stříkací box
D.11 digitální dílna
D.12 příruční sklad materiálu
D.13 dílna dřevo a kov / výrobní hala
D.14 venkovní prostor dílny

G. GALERIE / 1231,5 m²
G.01 vstupní hala
G.02 pokladna/satna
G.03 zázemí personálu
G.04 bar / kavárna
G.05 sklad nápojů
G.06 galerijní obchod/knihkupectví
G.07 přednáškový sál

G.08 wc muži
G.09 wc ženy
G.10 wc invalidé
G.11 výstavní sál
G.12 vstupní lávky
G.13 úniková lávka

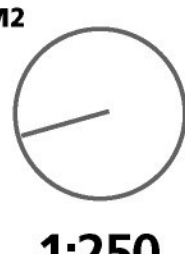
I. INFOCENTRUM / 217,7 m²
I.01 zádveř
I.02 vstupní hala/infopult
I.03 kavárna
I.04 wc muži
I.05 wc ženy
I.06 wc invalidé
I.07 sklad

I.08 vzduchotechnika, chlazení
I.09 šatna zaměstnanci
I.10 sprcha, wc zaměstnanci
I.11 úklid
I.12 sklad nápojů
I.13 příprava+mytí

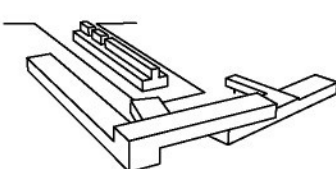
P. PLOCHY K PRONÁJMU / 449,5 m²
P.01 dvůr
P.02 obchod
P.03 sklad
P.04 volná plocha
P.05 zádveř
P.06 šatna
P.07 kuchyňka

K. UBYTOVÁNÍ KURÁTORŮ / 71,0 m²
(ubytování pro externí odborné pracovníky)
K.01 vstupní hala
K.02 technická místnost
K.03 dílna
V. SPOLEČNÝ VSTUP (ateliéry + pronájem)
S. OBYTNÁ STUDIA S.01 parking

O. OBYTNÉ ATELIÉRY / 121,0 m²
O.01 ateliér
O.02 obytná část
O.03 sklad
O.04 dvůr

1:250

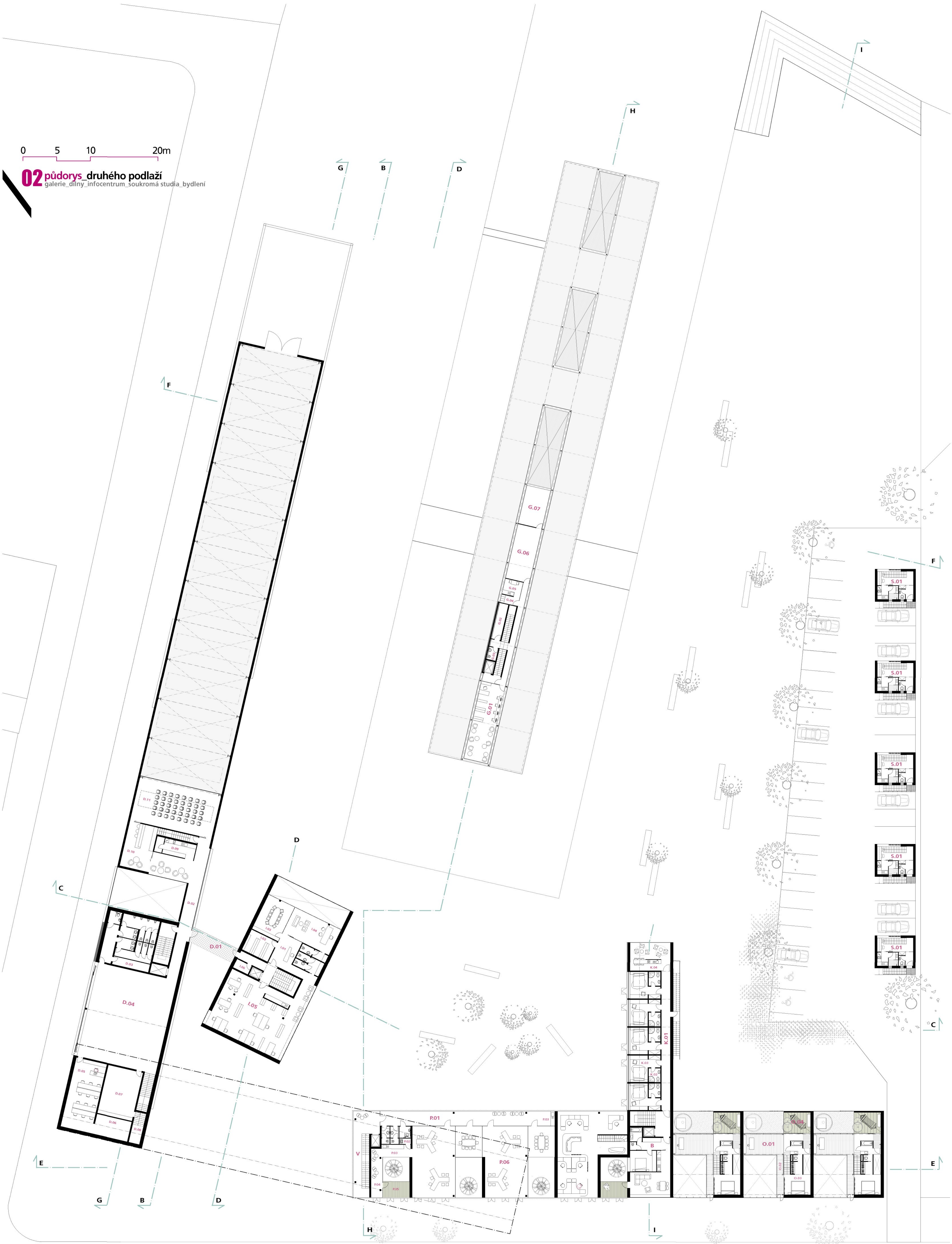

LavenderLake ArtFactory
Centrum umění v Brooklynu, New York
Půdorys prvního nadzemního podlaží

009/010
fua_bp

VYPRACOVALA: ALENA JAVORSKÁ
VEDOUČÍ PRÁCE: JIŘÍ BUCKER

D. DÍLNY / 552,5 m²
D.01 propojovací můstek
D.02 propojovací chodba
D.03 sklad nábytku
D.04 ateliér
D.05 počítačová místnost
D.06 tiskárny, plotry
D.07 fotoateliér
D.08 černá komora
D.09 kuchyňka
D.10 odpočinkový kout s barem
D.11 univerzální sál

G. GALERIE / 146,0 m²
G.01 knihovna/studovna
G.02 sklad katalogů a publikací
G.03 wc zaměstnanci
G.04 šatna zaměstnanci
G.05 denní místnost zaměstnanci
G.06 chlazení
G.07 vzduchotechnika

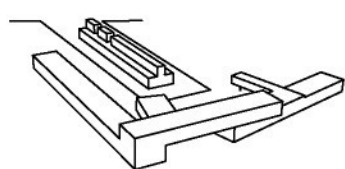
I. INFOCENTRUM / 252,3 m²
I.01 recepcce
I.02 archiv
I.03 jednací místnost
I.04 kancelář ředitele
I.05 kanceláře
I.06 sklad

P. PLOCHY K PRONÁJMU / 379,5 m²
P.01 chodba
P.02 úklid
P.03 kuchyňka
P.04 odpočinkový kout
P.05 terasa
P.06 kancelářská plocha

K. UBYTOVÁNÍ KURÁTORŮ / 169,5 m²
K.01 chodba
K.02 koupelna
K.03 pokoj
K.04 společ. místnost s kuchyňkou
V. SPOLEČNÝ VSTUP (ateliéry + pronájem)
S. OBYTNÁ STUDIA S.01 vstup, podlaží / 22,2 m²

O. OBYTNÉ ATELIÉRY / 69,0 m²
O.01 pracovní ateliér
O.02 lávka
O.03 ložnice
O.04 terasa
B. BYT SPRÁVCE+TERASA / 63,6 m²

1:250

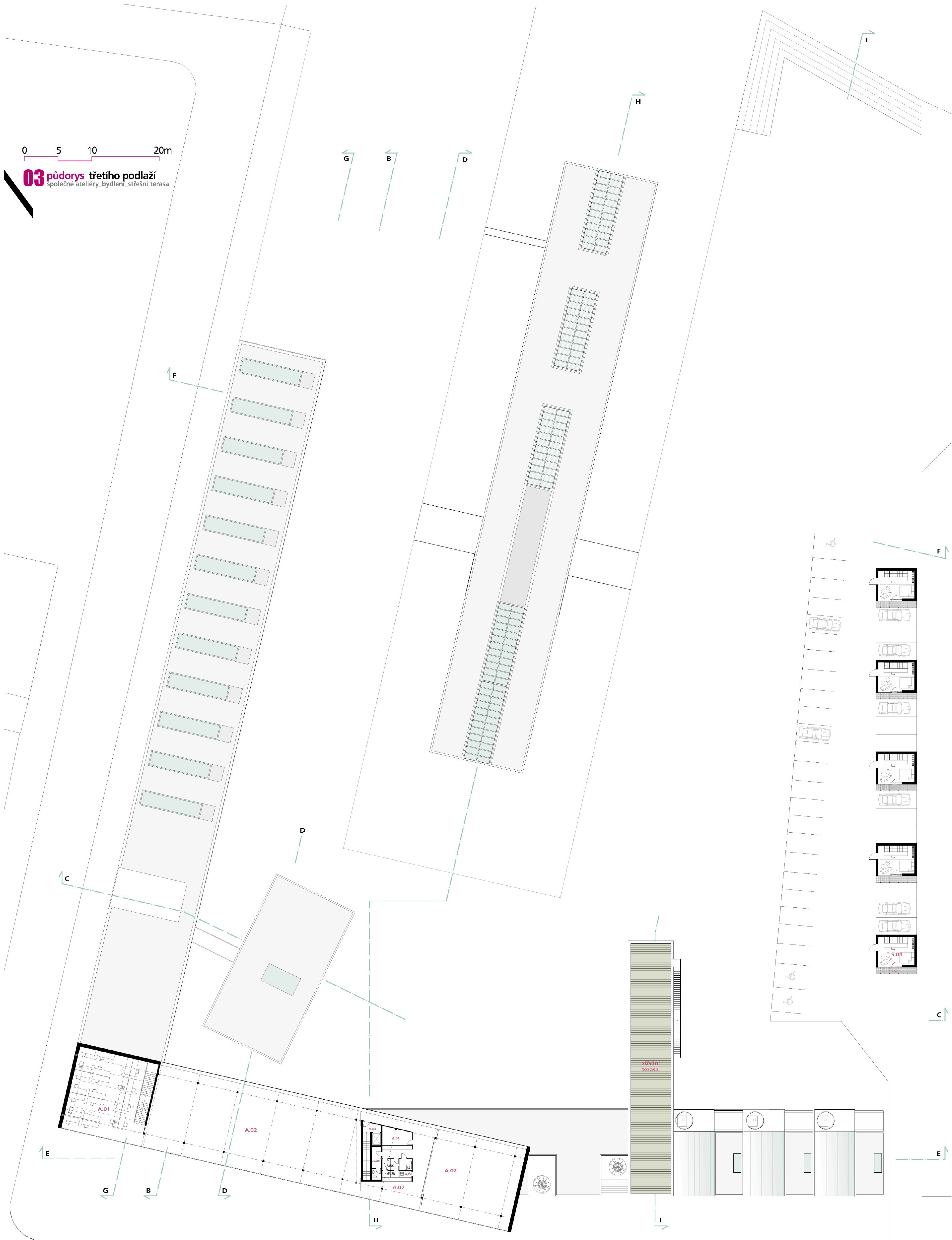

LavenderLake ArtFactory
Centrum umění v Brooklynu New York
Půdorys druhého nadzemního podlaží

009/010
fua_bp

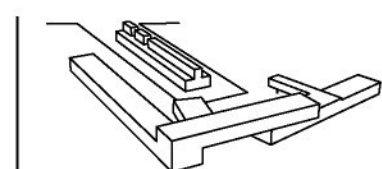
VYPRACOVALA: ALENA JAVORSKÁ
VEDOUČÍ PRÁCE: JIŘÍ BUCKA

A. SPOLEČNÉ ATELIÉRY / 939,5 m²
A.01 ateliéry dílen
A.02 ostatní volná plocha
A.03 komunikační jádro
A.04 sklad
A.05 wc lektori
A.06 úklid
A.07 odpočinkový kout s kuchyňkou

S. OBYTNÁ STUDIA / 29,5 m²
S.01 vstup, podlaží
S.02 balkónek
STŘEŠNÍ TERASA / 223,0 M²

1:250

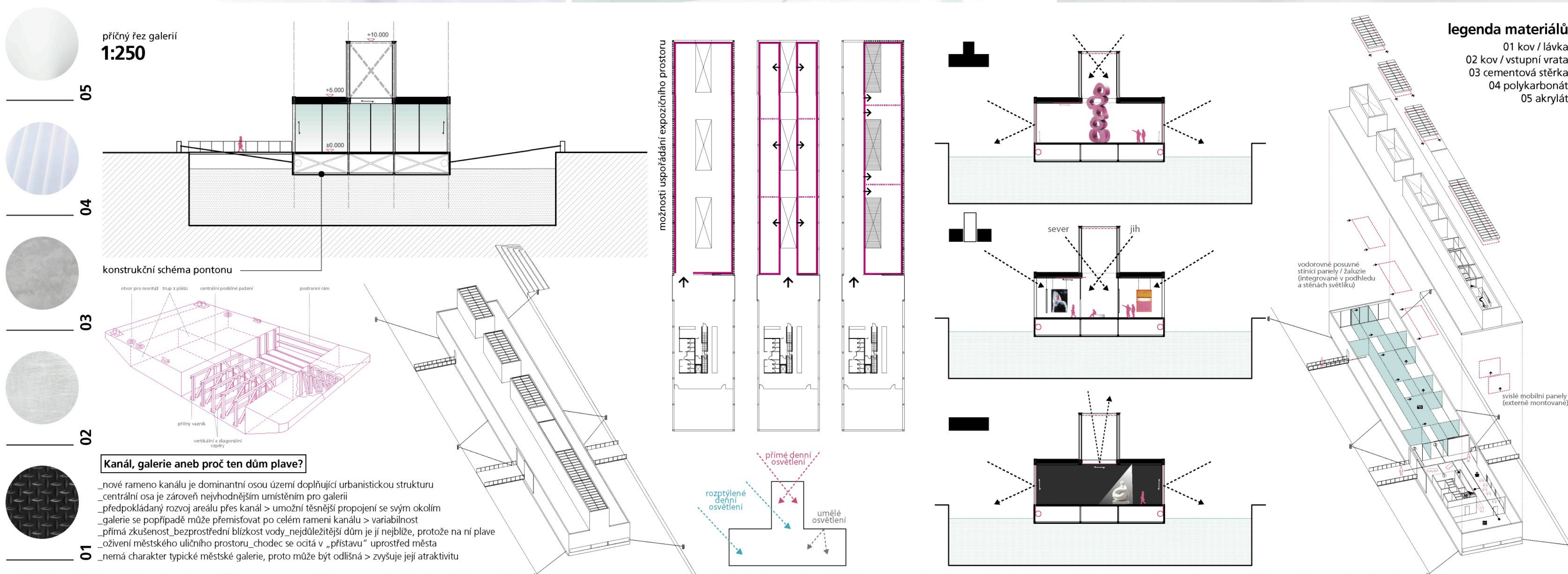
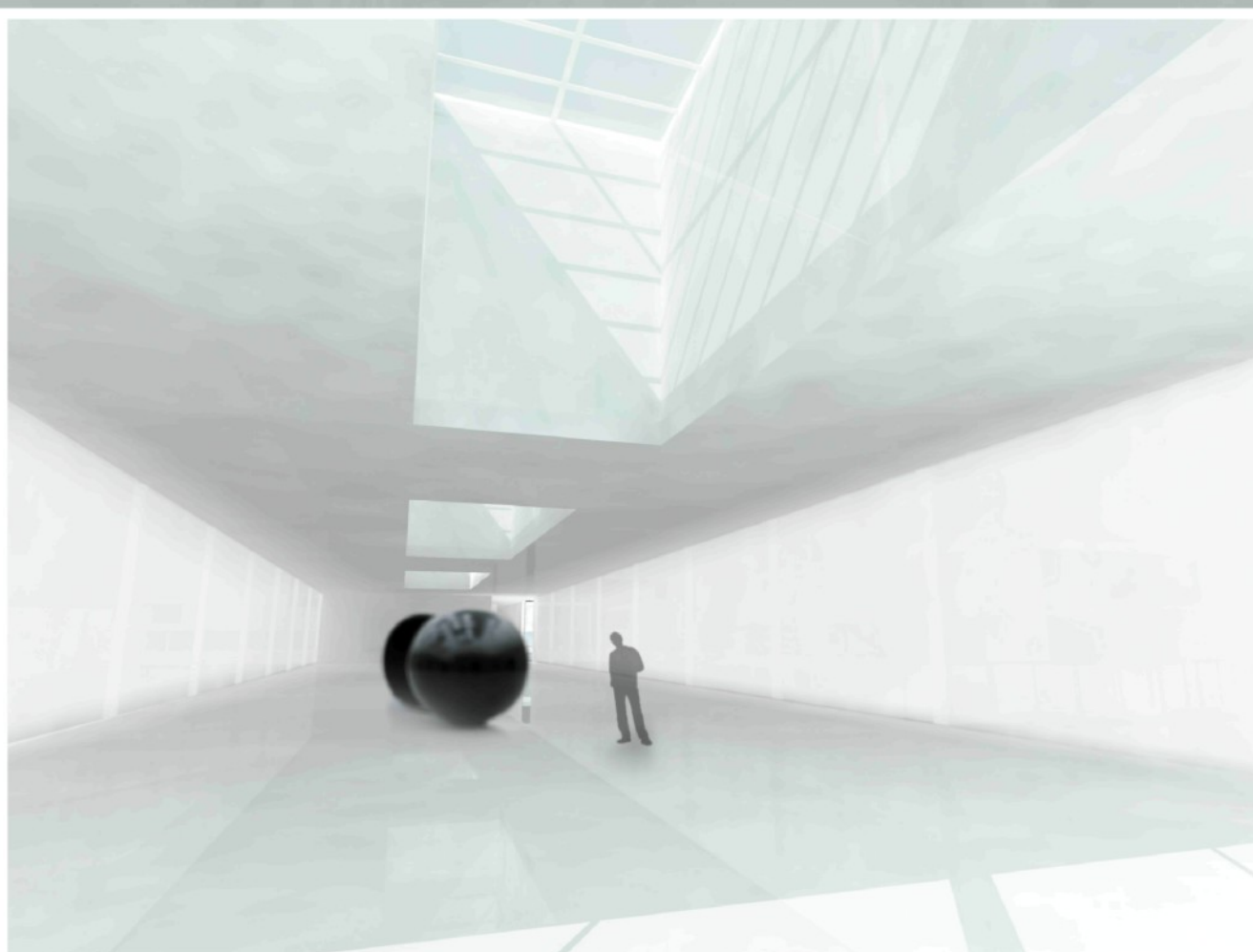

LavenderLake ArtFactory
Centrum umění v Brooklynu New York
Půdorys třetího nadzemního podlaží

009
X

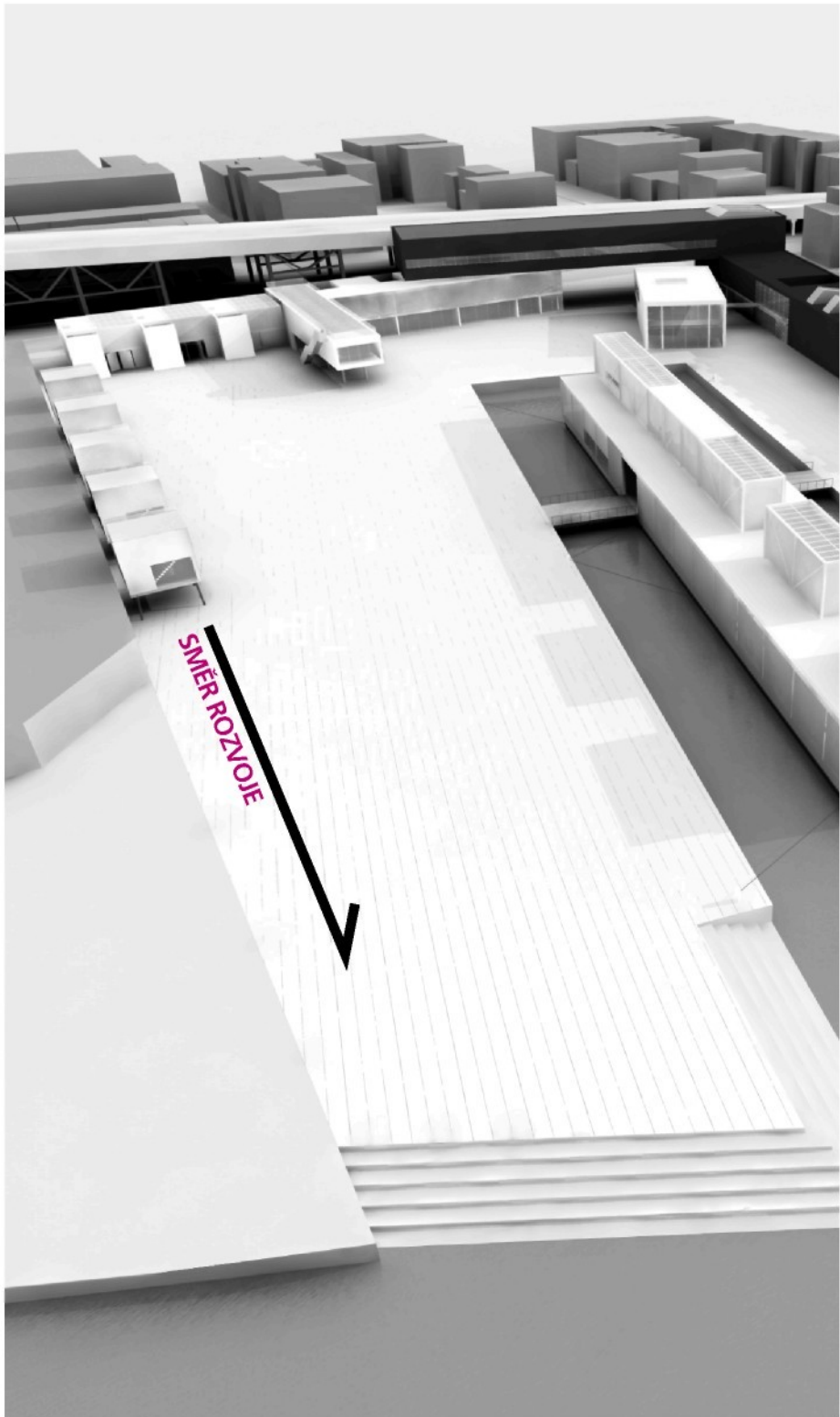
009/010
fua_bp
VYPRACOVALA: ALENA JAVORSKÁ
VEDOUČÍ PRÁCE: JIŘÍ BUCKER

galerie

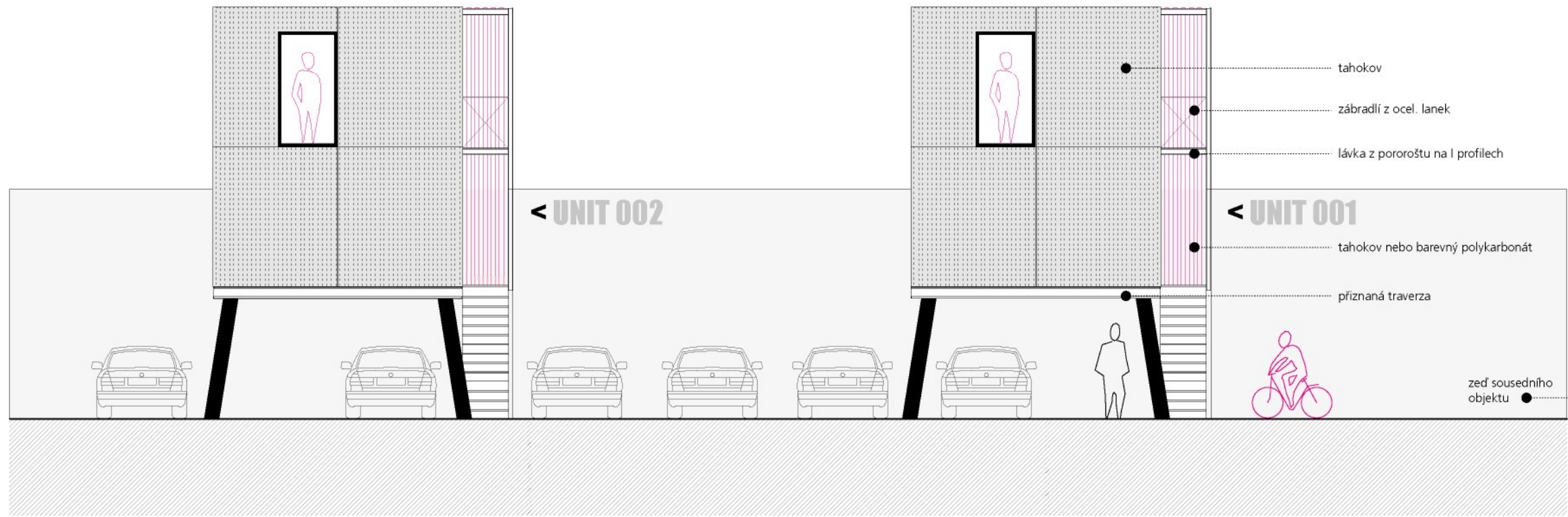

Obytná studia jsou umístěna při jižní hranici pozemku, v těsné blízkosti stávajícího sousedního objektu. Koncepce je „minimalistická buňka“ – minimální jak v prostoru, tak konstrukci i tvaru. Pro úsporu místa je vynesena na sloupech a uvolněný prostor využit k parkovacímu stání. Buňka je přístupná po ocelových schodech připevněných na pravém boku hmoty. Na vstupním podlaží se nachází sociální zázemí s kuchyňským koutem, v horním podlaží ložnice s pracovním stolem. Hmoty je prořezána dvěma bočními otvory oken a jedním otvorem v severní – čelní fasádě poskytující světlo do pracovního a výhled směrem do areálu. Rozstup jednotlivých buněk je dimenzovaný na tři parkovací místa a do budoucna je počítáno s jejich rozšířením do tohoto meziprostoru. Stejně tak mohou být buňky rozšířeny směrem k vodě.

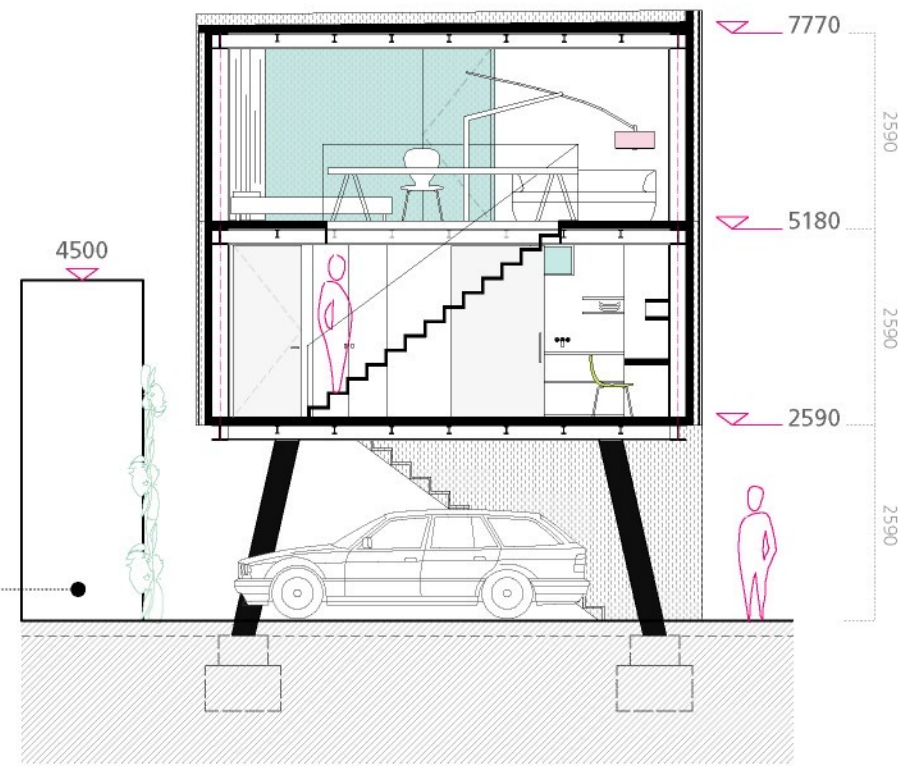

NÁVRH

pohled 1:100

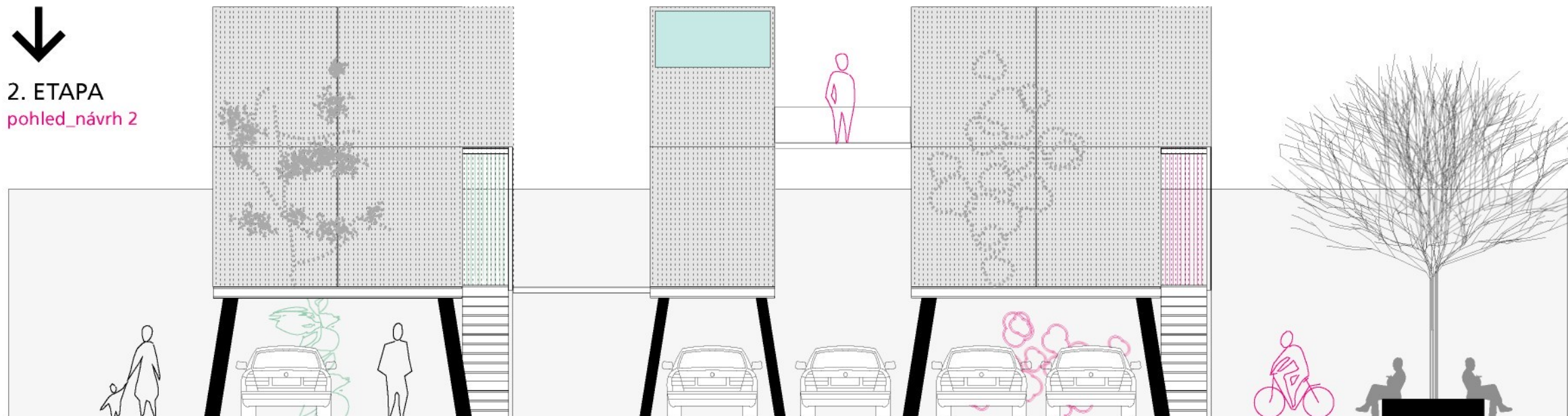

řez 1:100

2. ETAPA

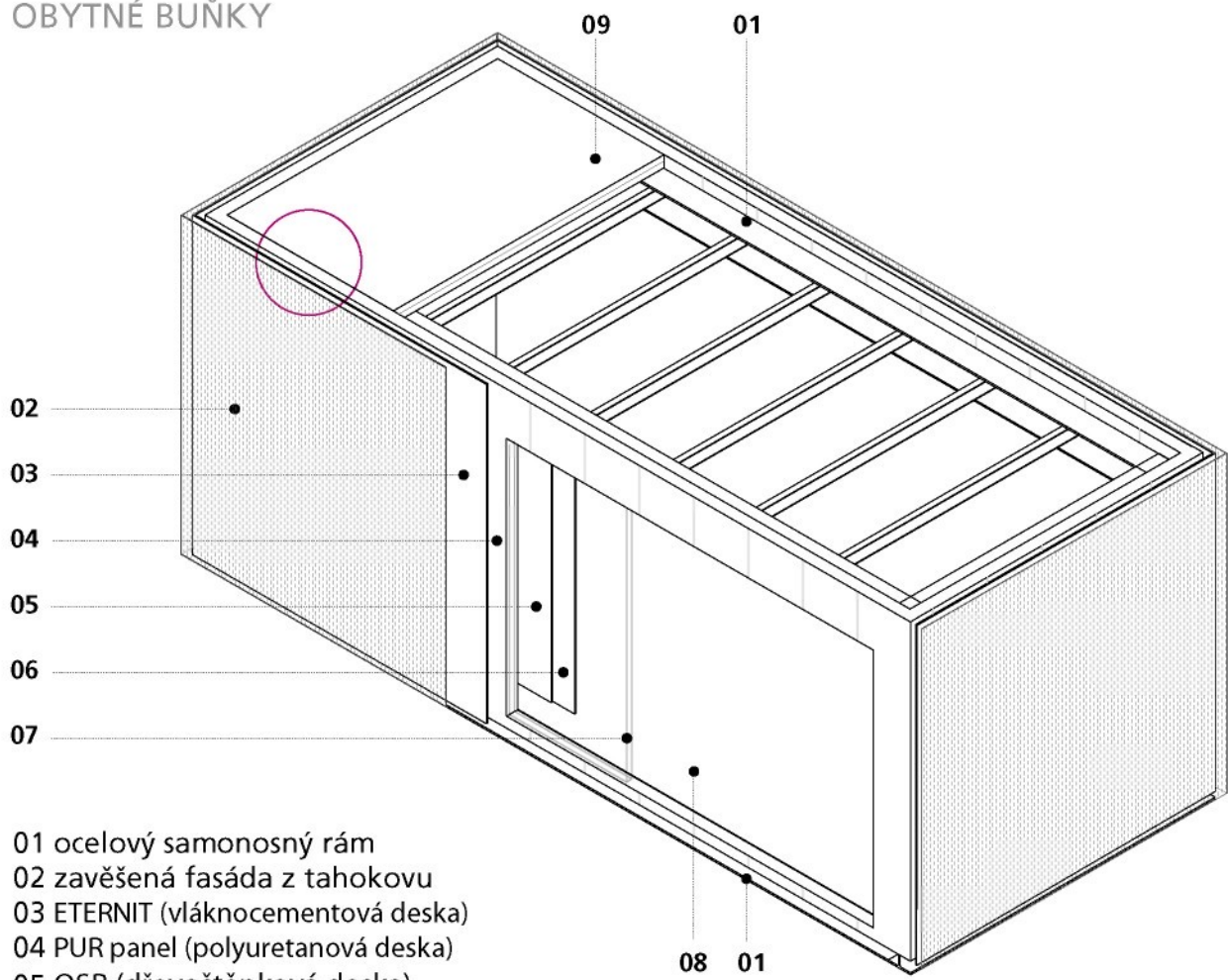
pohled_návrh 2

Nosným prvkem objektu je ocelový samonosný rám o vnějších rozměrech 6060 x 2480 x 2590 mm. Buňka je složena ze 4 rámu a vynesena na sloupech o průměru 300 mm. Rám, v dolní části pohledově přiznaný, je pískovaný a opatřený speciálním vrchním nátěrem. Stropní konstrukce jako ocel. rám, vyplněna minerální vlnou (160 mm) s parotěsnou fólií. Střecha je řešena jako jednoplošná na trapezovém plechu. Obvodová svislá konstrukce je řešena jako sendvič tj. interier SDK (sádrokartónová deska 12,5 mm) spojená s OSB (dřevostěpková deska 12 mm). Z exteriérové strany je na nosné konstrukci připevněn sendvičový panel tl.100 mm s polyuretanovým jádrem. Panel je oboustranně opláštěn žárovzinkovaným plechem s vrstveným polyesterovým lakem. Finální vrstvou je velkoformátová fasádní vláknocementová deska ETERNIT tl. 12 mm se speciální povrchovou úpravou TopCoat v bílém hedvábně matném provedení, provětrávaná mezera a zavěšená fasáda z tahokovu.

SCHEMATICKÁ SKLADBA

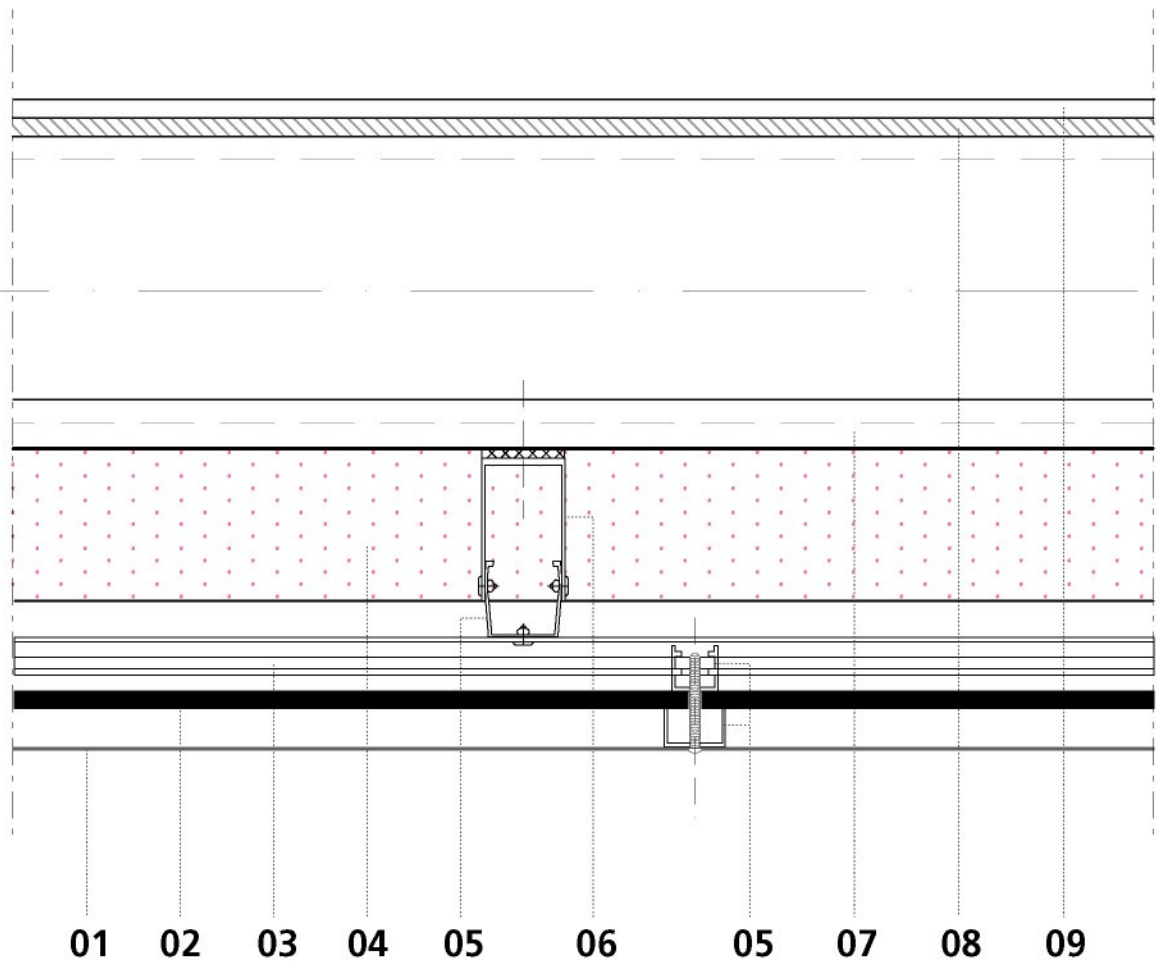
OBYTNÉ BUNĚKY

- 01 ocelový samonosný rám
- 02 zavěšená fasáda z tahokovu
- 03 ETERNIT (vláknocementová deska)
- 04 PUR panel (polyuretanová deska)
- 05 OSB (dřevostěpková deska)
- 06 SDK (sádrokartónová deska)
- 07 sklo Heat Mirror
- 08 podlaha (skladba viz. detail)
- 09 stropní konstrukce

DETAIL 1:5

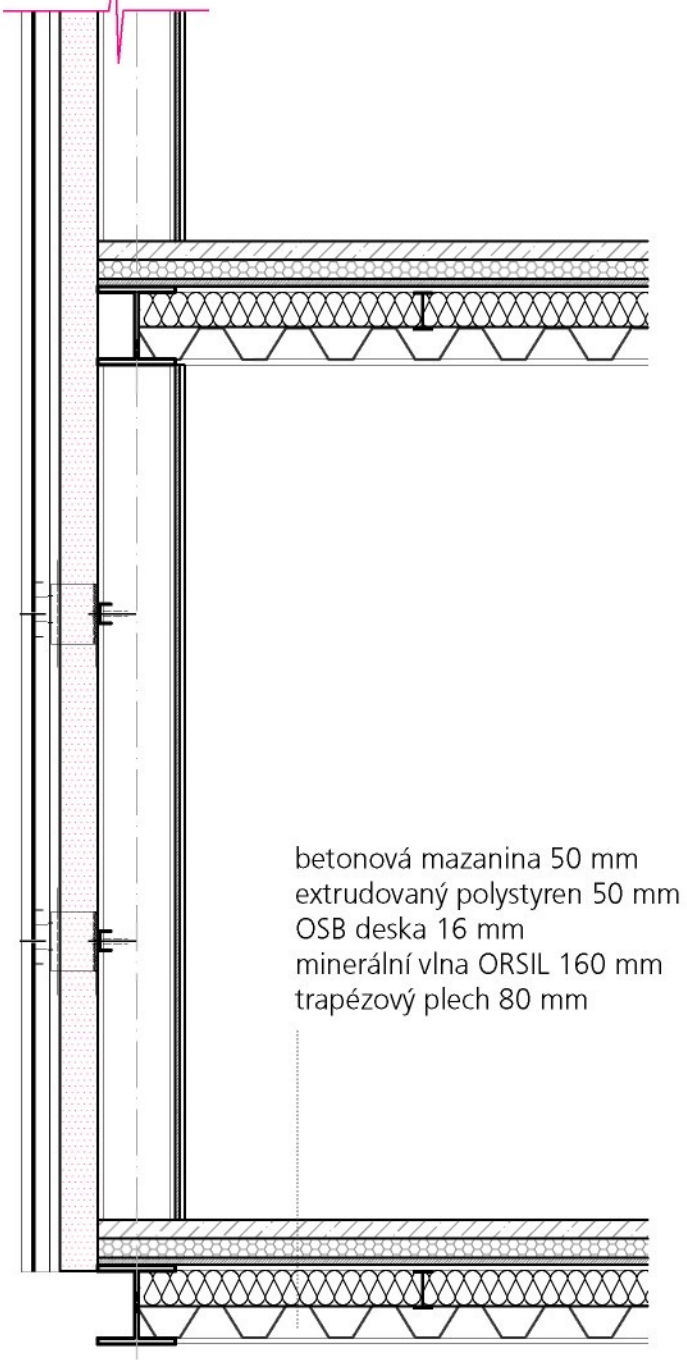
UCHYCENÍ ZAVĚŠENÉ FASÁDY

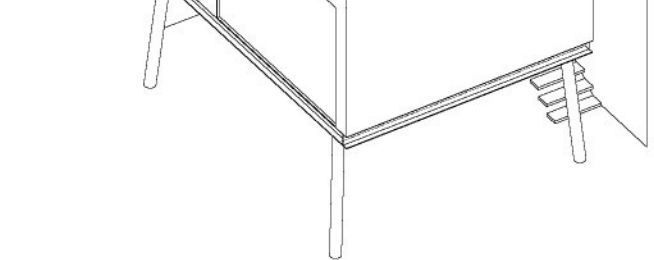
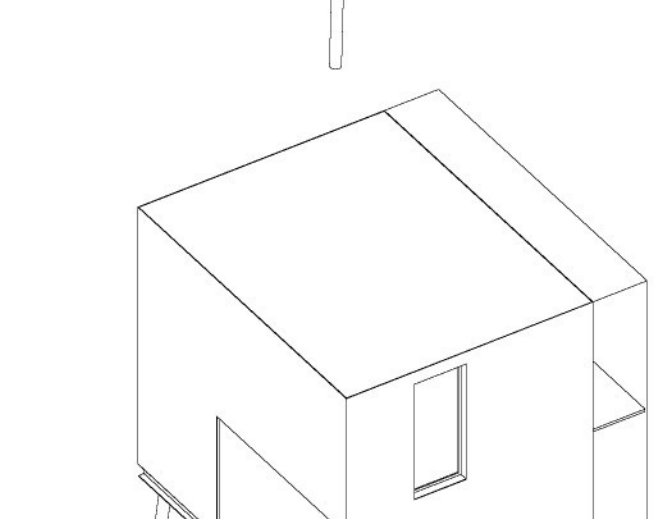
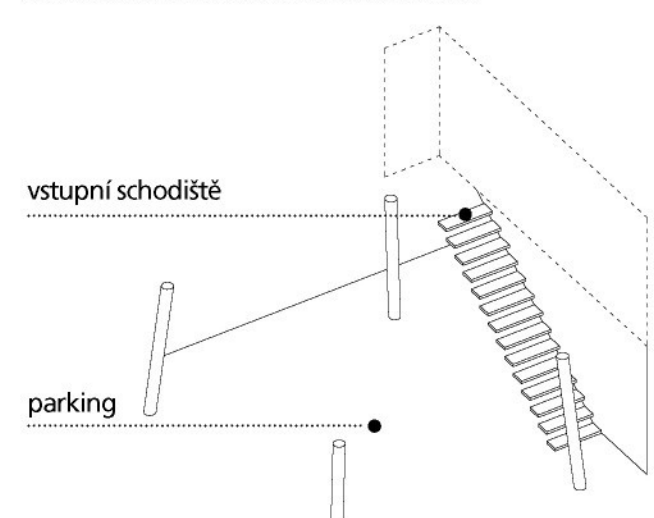
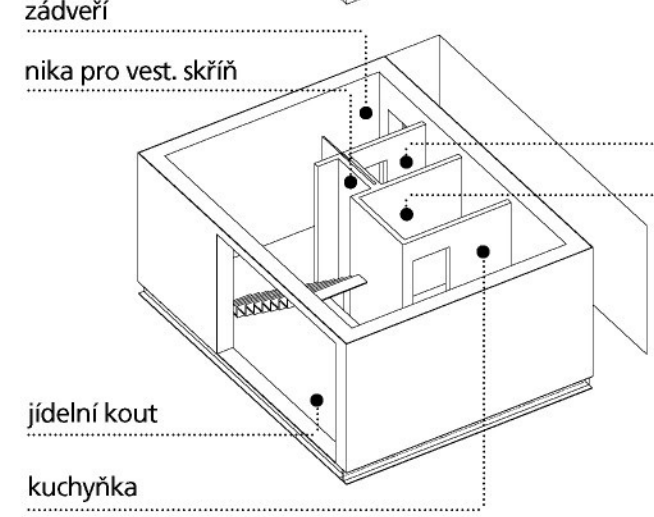
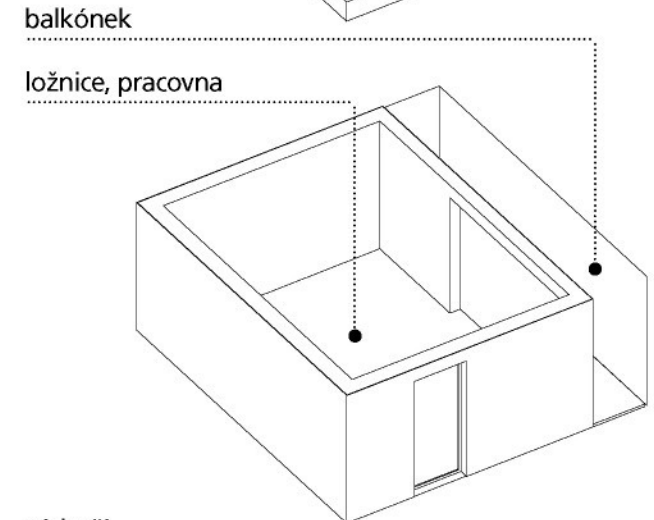
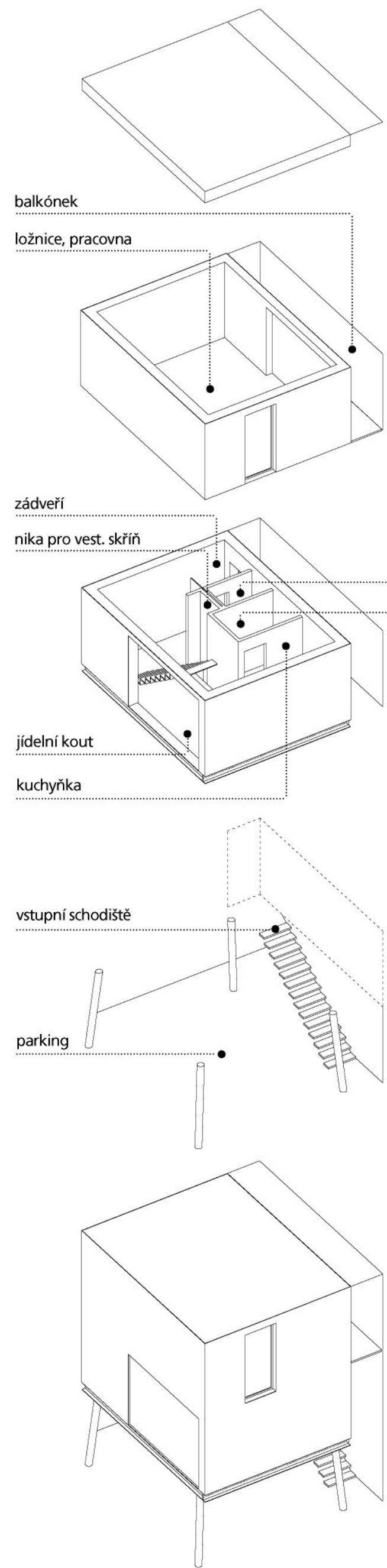
- 01 zavěšená fasáda z tahokovu
- 02 ETERNIT, vláknocementová deska 12 mm s povrch. úpravou TopCoat (bílé, hedvábně matné provedení)
- 03 horizontální nosný profil
- 04 PUR panel 100 mm
- 05 vertikální nosný profil
- 06 upevnění k nosné konstrukci s tepelným dělicím prvkem
- 07 vodorovný pažník mezi nosnými ocelovými sloupy
- 08 OSB, dřevostěpková deska 12 mm
- 09 SDK, sádrokartónová deska 12,5 mm

DETAIL 1:20

ŘEZ OBVODOVÝM PLÁŠTĚM

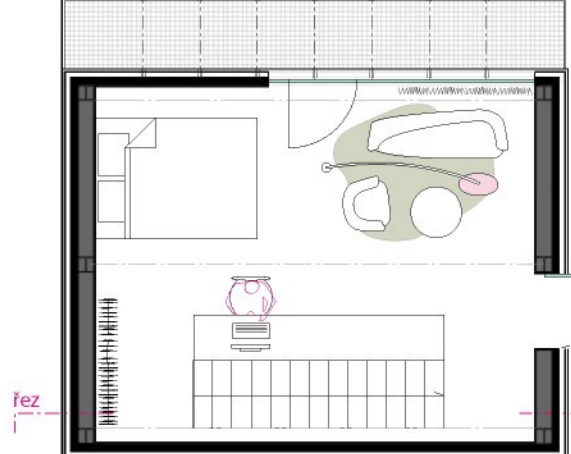
- betonová mazanina 50 mm
- extrudovaný polystyren 50 mm
- OSB deska 16 mm
- minerální vlna ORSIL 160 mm
- trapezový plech 80 mm

1. patro 1:100

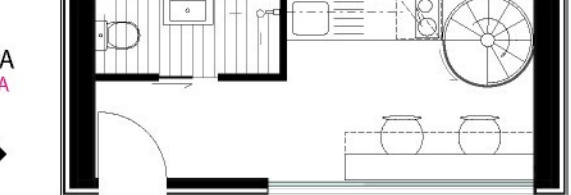
2. patro 1:100

2. patro, ložnice

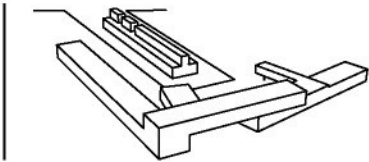
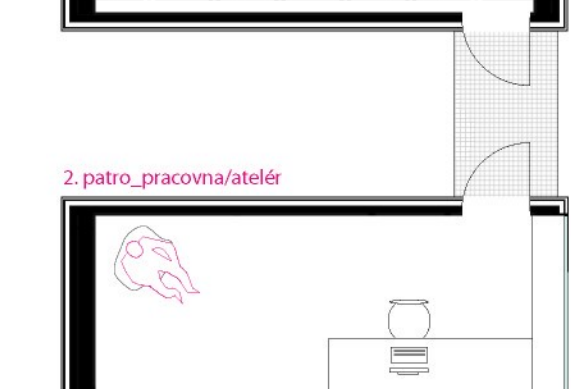
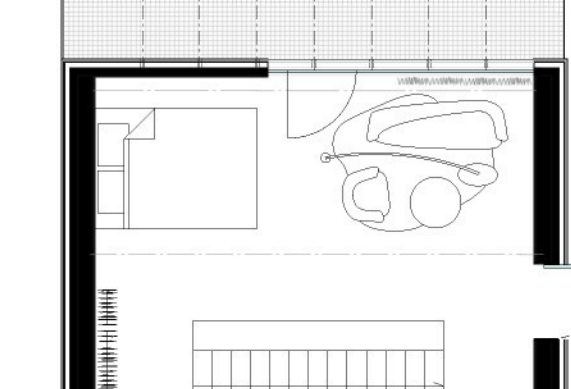
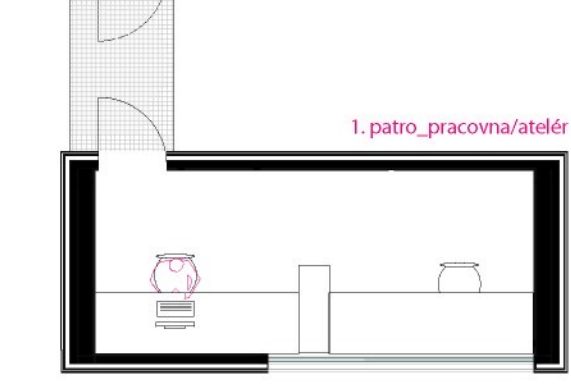
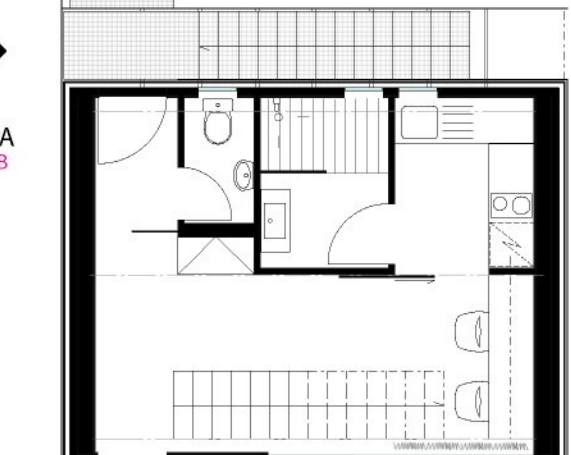
1. patro, kuchyňka, koupelna

2. ETAPA
varianta A

2. ETAPA
varianta B

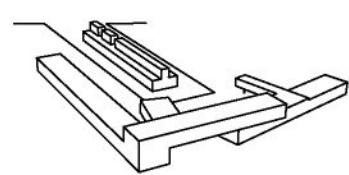
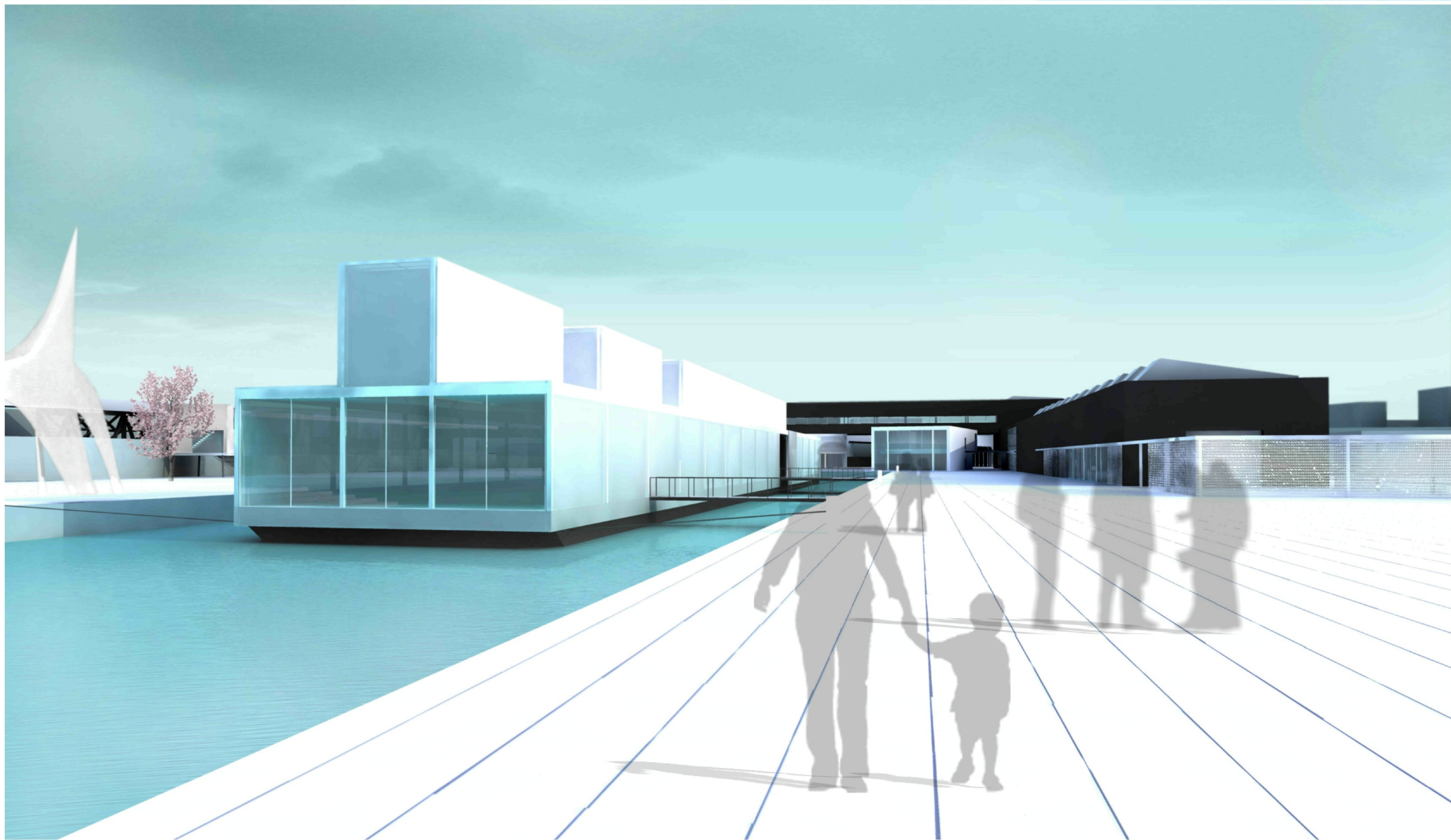
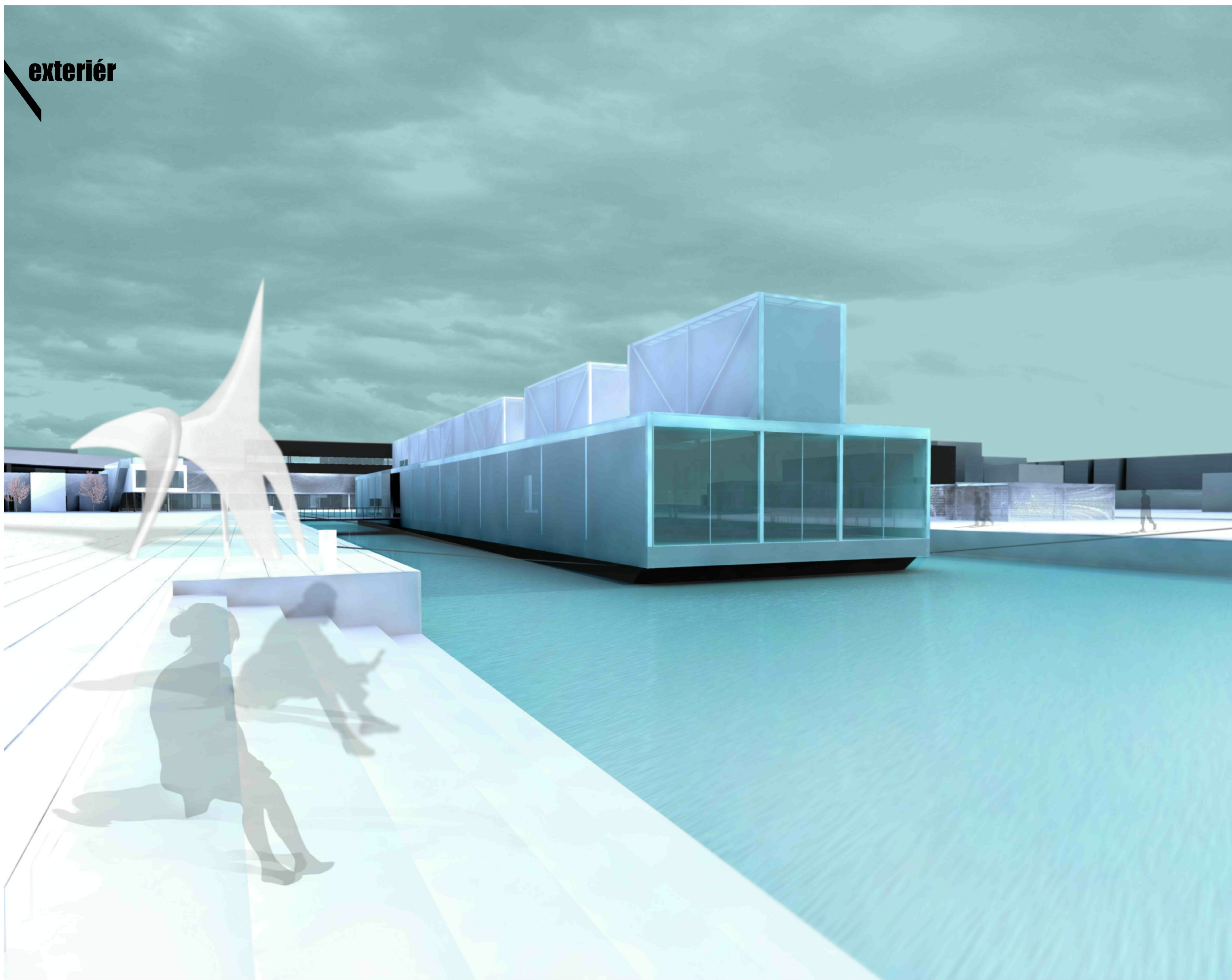
LavenderLake ArtFactory
Centrum umění v Brooklynu New York
Architektonický detail

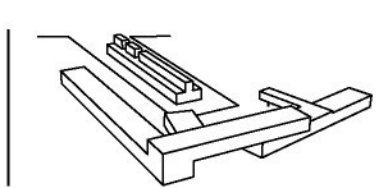
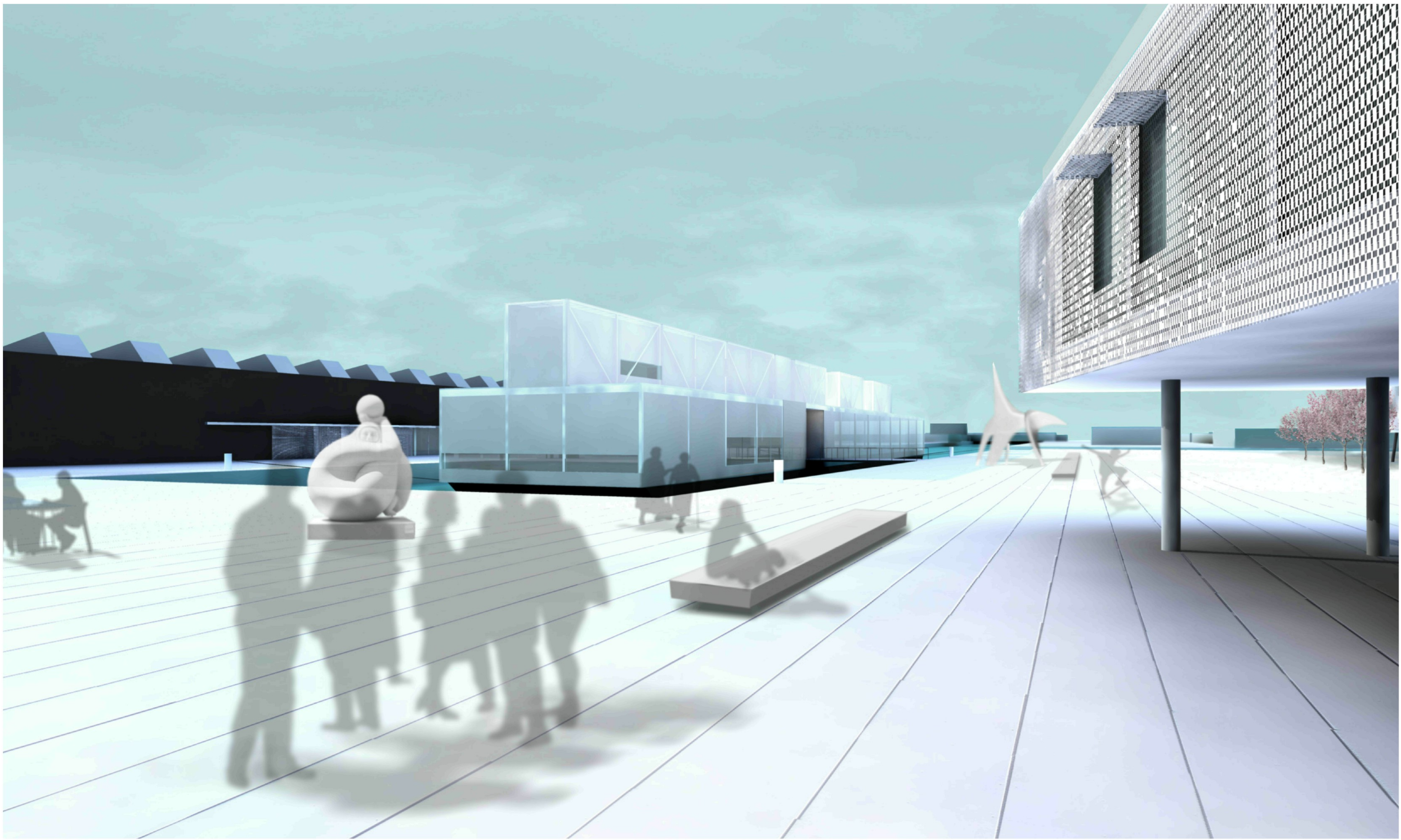
012
X

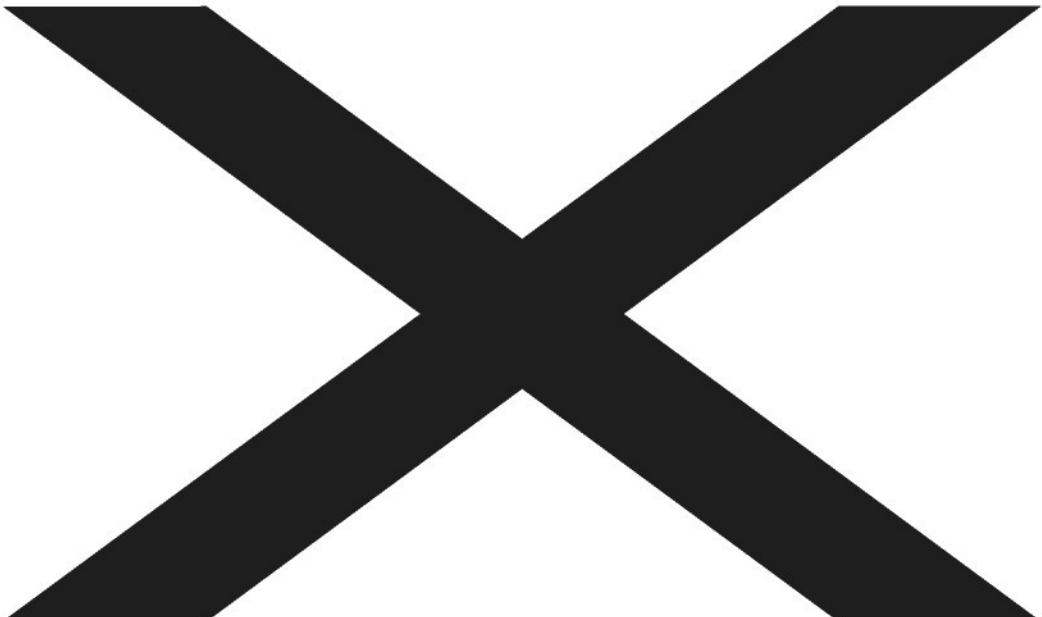
009/010
fua_bp

VYPRACOVALA ALENA JAVORSKÁ
VEDOUcí PRÁCE JING ARCH
JIRI BUCK

exteriér

X^{ob-}sah

01/ ANALÝZA

ROZBOR MÍSTA A ÚKOLU
FOTODOKUMENTACE
KONCEPT

02/ URBANISTICKÉ ŘEŠENÍ

SITUACE ŠIRŠÍCH VZTAHŮ_1:1000
ZÁKRES DO FOTA
ARCHITEKTONICKÉ A PROSTOROVÉ ŘEŠENÍ AREÁLU
SITUACE ŘEŠENÉHO ÚZEMÍ_1:500

03/ VÝKRESOVÁ DOKUMENTACE NÁVRHU

PŮDORYSY_1:250
ŘEZY_1:250
POHLEDY_1:250
ARCHITEKTONICKÝ DETAIL

04/ AXONOMETRIE

funkční schéma
schéma materiálů
schéma zeleně

05/ VIZUALIZACE NÁVRHU

INTERIÉROVÉ PERSPEKTIVY
EXTERIÉROVÉ PERSPEKTIVY

06/ PRŮVODNÍ A TECHNICKÁ ZPRÁVA

/// PŘÍLOHA
CD-ROM

MÍSTO

POPS

LOKALITA A JEJ PODMINKY

USA, New York, Brooklyn, Gowanus. Rozemek se nachází v pásmu „společné“ industriální zóny uprostřed jímá prosperujícího města New York, kde se setkává rozdílná zastávka bloků a urbanizace. Dnes se jako vody proměnila ve vysokou podlahu směr z námořních obchodních vod stádní z polní mračen, škodlivin, topičko oleje a křovího stromu. Hlediska levanické křivky prapurným odlišit.

PROPLAV GOWANUS

V pravech od 19. století sloužil jako vodní cesta pro průmyslové podniky zavazet na dobytek nákladním lodím dříve, během 20. století se stala součástí městského kanálu. Dnes se jako vody proměnila ve vysokou podlahu směr z námořních obchodních vod stádní z polní mračen, škodlivin, topičko oleje a křovího stromu. Hlediska levanické křivky prapurným odlišit.

MÍSTO V MIMULOSTI

Stavba je umístěna v oblasti opouštěná na konci 50. let 20. století, dříve vody problému zůstaly obklopeny zrušenými sládky a hromadění stromů. V místech, kde v průběhu končí řada střešních ulic, je průběh stál městem napovínaných sládek, přichytí odpadků a vrátili se.

MÍSTO DNES

Jako obil se například objevila a dříve žije dříve ručím, objevily se nové podniky, které se staly součástí městského kanálu. Dnes se jako vody proměnila ve vysokou podlahu směr z námořních obchodních vod stádní z polní mračen, škodlivin, topičko oleje a křovího stromu. Hlediska levanické křivky prapurným odlišit.

MÍSTO V BUDOUCNOSTI

V několika posledních letech se znovu obnovil zájem o revitalizaci této oblasti (vybavování průmyslu, senace opuštěných sládek a nebezpečného odpadu, program Superfund, atd.). Místní započali izerní plán na vyžití plochy v této oblasti.

analýza

POZEMEK

ZÁKLADNÍ ÚDAJE

POLOHA

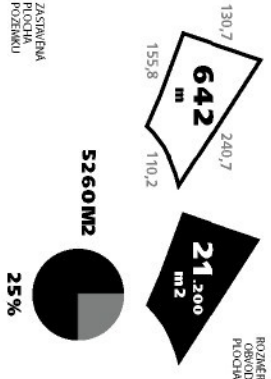
Roh ulice Smith Street a 5th Street ve čtvrti Gowanus, součástí s průmyslovými budovami čtvrti Red Hook, Park Slope a Carroll Gardens. Na východě je otevřená plocha Gowanus, na jihu severu ulice 5th Street. Součástí se Smith Street protíná 10 metrů nad zemí část linie metra F a G.

STAV

Rozemek je barevný, bez stromové výsadby, dnes zarostlý chaboucí zrušenými sládky, z čího výroby střípů, lámaná senace podzemní, na pozemku se nachází železná stávající objekty.

POPS

Rozemek v mapě metra od r. 1975, stavba „velkého prostoru“ s průmyslovými budovami, které byly zrušeny, a která od svého vzniku byla součástí městského kanálu. Dnes se jako vody proměnila ve vysokou podlahu směr z námořních obchodních vod stádní z polní mračen, škodlivin, topičko oleje a křovího stromu. Hlediska levanické křivky prapurným odlišit.

ROZMĚRY

POZEMEK

POZEMEK

POZEMEK

POZEMEK

POZEMEK

POZEMEK

POZEMEK

POZEMEK

POZEMEK

POZEMEK

POZEMEK

POZEMEK

POZEMEK

POZEMEK

POZEMEK

POZEMEK

POZEMEK

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

analýza

MÍSTO

POPS

LOKALITA A JEJ PODMINKY

USA, New York, Brooklyn, Gowanus. Rozemek se nachází v pásmu „společné“ industriální zóny uprostřed jímá prosperujícího města New York, kde se setkává rozdílná zastávka bloků a urbanizace. Dnes se jako vody proměnila ve vysokou podlahu směr z námořních obchodních vod stádní z polní mračen, škodlivin, topičko oleje a křovího stromu. Hlediska levanické křivky prapurným odlišit.

PROPLAV GOWANUS

V pravech od 19. století sloužil jako vodní cesta pro průmyslové podniky zavazet na dobytek nákladním lodím dříve, během 20. století se stala součástí městského kanálu. Dnes se jako vody proměnila ve vysokou podlahu směr z námořních obchodních vod stádní z polní mračen, škodlivin, topičko oleje a křovího stromu. Hlediska levanické křivky prapurným odlišit.

MÍSTO V MIMULOSTI

Stavba je umístěna v oblasti opouštěná na konci 50. let 20. století, dříve vody problému zůstaly obklopeny zrušenými sládky a hromadění stromů. V místech, kde v průběhu končí řada střešních ulic, je průběh stál městem napovínaných sládek, přichytí odpadků a vrátili se.

MÍSTO DNES

Jako obil se například objevila a dříve žije dříve ručím, objevily se nové podniky, které se staly součástí městského kanálu. Dnes se jako vody proměnila ve vysokou podlahu směr z námořních obchodních vod stádní z polní mračen, škodlivin, topičko oleje a křovího stromu. Hlediska levanické křivky prapurným odlišit.

MÍSTO V BUDOUCNOSTI

V několika posledních letech se znovu obnovil zájem o revitalizaci této oblasti (vybavování průmyslu, senace opuštěných sládek a nebezpečného odpadu, program Superfund, atd.). Místní započali izerní plán na vyžití plochy v této oblasti.

analýza

POZEMEK

ZÁKLADNÍ ÚDAJE

POLOHA

Roh ulice Smith Street a 5th Street ve čtvrti Gowanus, součástí s průmyslovými budovami čtvrti Red Hook, Park Slope a Carroll Gardens. Na východě je otevřená plocha Gowanus, na jihu severu ulice 5th Street. Součástí se Smith Street protíná 10 metrů nad zemí část linie metra F a G.

STAV

Rozemek je barevný, bez stromové výsadby, dnes zarostlý chaboucí zrušenými sládky, z čího výroby střípů, lámaná senace podzemní, na pozemku se nachází železná stávající objekty.

POPS

Rozemek v mapě metra od r. 1975, stavba „velkého prostoru“ s průmyslovými budovami, které byly zrušeny, a která od svého vzniku byla součástí městského kanálu. Dnes se jako vody proměnila ve vysokou podlahu směr z námořních obchodních vod stádní z polní mračen, škodlivin, topičko oleje a křovího stromu. Hlediska levanické křivky prapurným odlišit.

ROZMĚRY

POZEMEK

POZEMEK

POZEMEK

POZEMEK

POZEMEK

POZEMEK

POZEMEK

POZEMEK

POZEMEK

POZEMEK

POZEMEK

POZEMEK

POZEMEK

POZEMEK

POZEMEK

POZEMEK

POZEMEK

MÍSTO

POPS

LOKALITA A JEJ PODMINKY

USA, New York, Brooklyn, Gowanus. Rozemek se nachází v pásmu „společné“ industriální zóny uprostřed jímá prosperujícího města New York, kde se setkává rozdílná zastávka bloků a urbanizace. Dnes se jako vody proměnila ve vysokou podlahu směr z námořních obchodních vod stádní z polní mračen, škodlivin, topičko oleje a křovího stromu. Hlediska levanické křivky prapurným odlišit.

PROPLAV GOWANUS

V pravech od 19. století sloužil jako vodní cesta pro průmyslové podniky zavazet na dobytek nákladním lodím dříve, během 20. století se stala součástí městského kanálu. Dnes se jako vody proměnila ve vysokou podlahu směr z námořních obchodních vod stádní z polní mračen, škodlivin, topičko oleje a křovího stromu. Hlediska levanické křivky prapurným odlišit.

MÍSTO V MIMULOSTI

Stavba je umístěna v oblasti opouštěná na konci 50. let 20. století, dříve vody problému zůstaly obklopeny zrušenými sládky a hromadění stromů. V místech, kde v průběhu končí řada střešních ulic, je průběh stál městem napovínaných sládek, přichytí odpadků a vrátili se.

MÍSTO DNES

Jako obil se například objevila a dříve žije dříve ručím, objevily se nové podniky, které se staly součástí městského kanálu. Dnes se jako vody proměnila ve vysokou podlahu směr z námořních obchodních vod stádní z polní mračen, škodlivin, topičko oleje a křovího stromu. Hlediska levanické křivky prapurným odlišit.

MÍSTO V BUDOUCNOSTI

V několika posledních letech se znovu obnovil zájem o revitalizaci této oblasti (vybavování průmyslu, senace opuštěných sládek a nebezpečného odpadu, program Superfund, atd.). Místní započali izerní plán na vyžití plochy v této oblasti.

analýza

POZEMEK

ZÁKLADNÍ ÚDAJE

POLOHA

Roh ulice Smith Street a 5th Street ve čtvrti Gowanus, součástí s průmyslovými budovami čtvrti Red Hook, Park Slope a Carroll Gardens. Na východě je otevřená plocha Gowanus, na jihu severu ulice 5th Street. Součástí se Smith Street protíná 10 metrů nad zemí část linie metra F a G.

STAV

Rozemek je barevný, bez stromové výsadby, dnes zarostlý chaboucí zrušenými sládky, z čího výroby střípů, lámaná senace podzemní, na pozemku se nachází železná stávající objekty.

POPS

Rozemek v mapě metra od r. 1975, stavba „velkého prostoru“ s průmyslovými budovami, které byly zrušeny, a která od svého vzniku byla součástí městského kanálu. Dnes se jako vody proměnila ve vysokou podlahu směr z námořních obchodních vod stádní z polní mračen, škodlivin, topičko oleje a křovího stromu. Hlediska levanické křivky prapurným odlišit.

ROZMĚRY

POZEMEK

POZEMEK

POZEMEK

POZEMEK

POZEMEK

POZEMEK

CHARAKTERISTIKA ÚZEMÍ

Pozemek na rozhraní bývalé průmyslové zóny a rezidenční zástavby
Charakteristické pro dané území – průmysl na východě, protáhlé halové stavby orientované severojižně nebo východo-
západně x bydlení na západě, bloková struktura s vnitřními dvory
Nadzemní dráha a průřez = výrazný motiv – narušení monotónní pravidelné měřítky měkkou linií
Vizuální kontakty z různých úrovní, most x řeka, odlišné výškové perspektivy

SYNTEZA

Tři elementy: Město, Umění, Prostor, Cesta

URBANISTICKÉ A HMOTOVÉ ŘEŠENÍ

Urbanistický koncept založen na principu dialogu architektury s okolím a otevřenosti a volného výhledu směrem k
průplavu. Celé území je pojato jako otevřené veřejné prostranství obelhané budovami, které vytváří vnitřní svět areá-
lu chráněný od okolních vlivů a uprostřed střeží bílý krytý galerie, dominantu celého místa.

Hlavním motivem návrhu je vybudování nového ramene kanálu s plovoucí galerií na hlavní VZ ose probíhající středem
areálu, které je komponováno do širších urbanistických souvislostí: definuje nový veřejný prostor otevřený a přístupný
všem, vzniká zde nová veřejná cesta směřující k nábreží kanálu, komunikuje a propojuje sousední okolí – oblast s nově
vznikajícími uměleckými ateliéry v byvalých průmyslových budovách na protějším břehu průplavu, stává se východiz/ci-
lovou stanicí budoucí nábrežní promenády podél kanálu, oživuje oblast „nestatickou“ architekturou, stává se novým
lákadlem do oblasti a rozvoji samotnému umění.

Hlavní koncentrace hmot – dílny, administrativa, ateliéry, bydlení v severozápadním rohu pozemku
Navržená hmota uličního L bloku reaguje na stávající okolí > pevný blok odpovídající městské struktuře, držení uliční
čáry, dotvoření stávajících ulic
Struktura samotné hmoty umožňuje (koncentrací objemů) syntézu mezi různými aktivitami a prostoty centra
Různé výškové úrovně, různé světy, různé pohledové perspektivy

Nová vodní linka s hmotou galerie na hlavní VZ ose probíhající středem areálu definuje nový veřejný prostor, otevře-
ný a přístupný všem, v jižní části pozemku zelené plochy a parking, vzniká zde nová veřejná cesta, směřuje k nábreží
kanálu, obohacuje zážitky z cesty městem, v budoucnu umožní propojení s plánovanou nábrežní promenádou.

Uspořádání hmot, potenciál rozvíjet se v budoucnosti, návaznost ve směru Z-V, rozšiřitelnost dílen a obytných studií,
potenciál plovoucí galerie. Nová vodní linka je optickým centrem celé kompozice

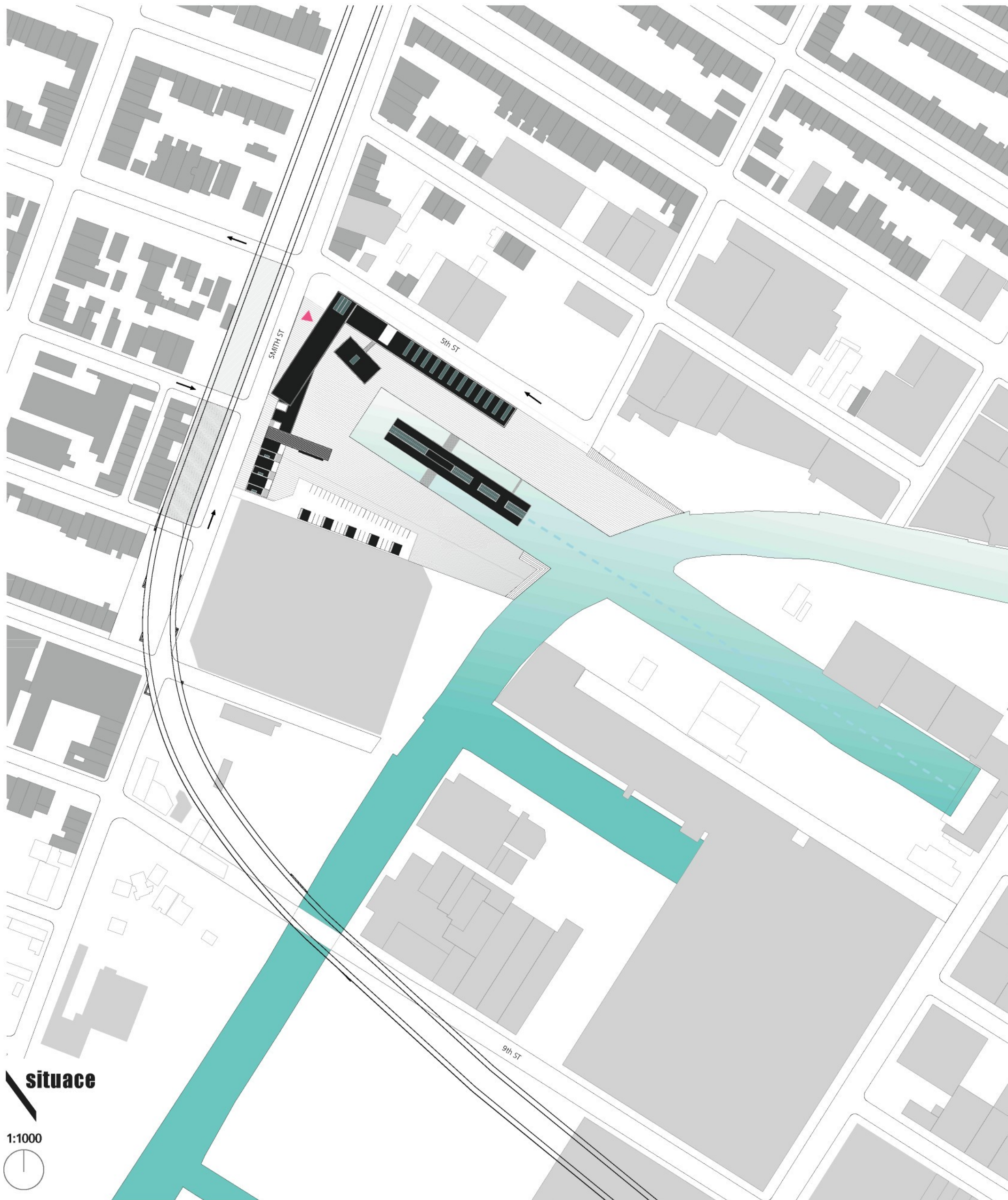
KONCEPT GALERIE

Hmota galerie je tvořena jednoduchým kvádrem rozčleněným „zuby“ světlíků. Navržený objekt galerie se podstatou
tvaru a kompaktností hmoty vztahuje k ostatním budovám centra, ale zároveň se vůči nim vymezuje svou centrální
polohou, skulpturální povahou a materiálovým řešením. Hlavním motivem návrhu je světlo a proměnlivost. Galerie
se vznášá na vodě a zrcadí se na její hladině, stává se součástí „krajiny“. Je symbolem pohybu. V noci se hmota sama
mění ve zdroj světla, komunikuje navenek s okolím, přeměňuje objekty v kulisy a lidi v herce. Galerie získává novou
funkci, její plášť není jen schránkou na ochranu a prezentaci umění, ale stává se i komunikačním prostředkem, nabízí
interaktivní zážitky.

Nový prostor, nové pojetí, variabilita, proměnlivost vnitřního prostoru, proměnlivé světelné kvality, světélky přinaší
denní světlo, plášť rozptýlené tlumené, stínící panely světlu brání, prosklená čelní fasáda zaplazuje vnitřní prostor
denním světlem, v noci se galerie stává zářícím krystalem...

Kanál, galerie aneb proč ten dům plave?

_nové rameno kanálu je dominantní osou území doplňující urbanistickou strukturu
_centrální osa je zároveň nejvhodnějším umístěním pro galerii
_předpokládáný rozvoj areálu přes kanál > umožní těsnější propojení se svým okolím
_galerie se popřípadě může přemísťovat po celém rameni kanálu > variabilita
_oživení městského uličního prostoru, chodec se ocitá v „přístavu“ uprostřed města
_přímá zkušenost, bezprostřední blízkost vody, nejdůležitější dům je jí nejbližší, protože na ní plave
_nemá charakter typické městské galerie, proto může být odlišná > zvyšuje její atraktivitu

situace

1:1000

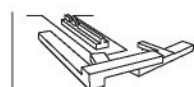
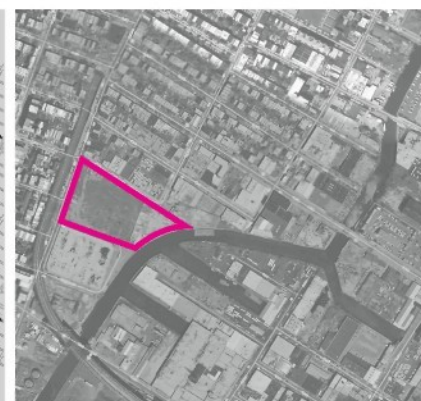

- voda/průplav Gowanus
- stávající obytné budovy
- stávající průmyslové budovy
- navrhované objekty
- stávající parking pod mostem
- basketbalové hřiště
- hlavní osa areálu
- hranice pozemku
- nadzemní dráha metra
- hlavní vstup do areálu

0 100 200 1000 m

- PŘÍJEZD AUTEM
- STANICE METRA
- ZASTÁVKA MHD
- CYKLO TRASA
- hlavní silnice a ulice
- podzemní část dráhy metra
- nadzemní část dráhy metra
- silniční most přes kanál
- RED HOOK
- čtvrť

LavenderLake ArtFactory

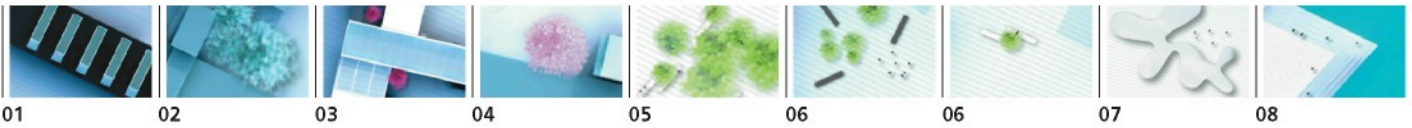
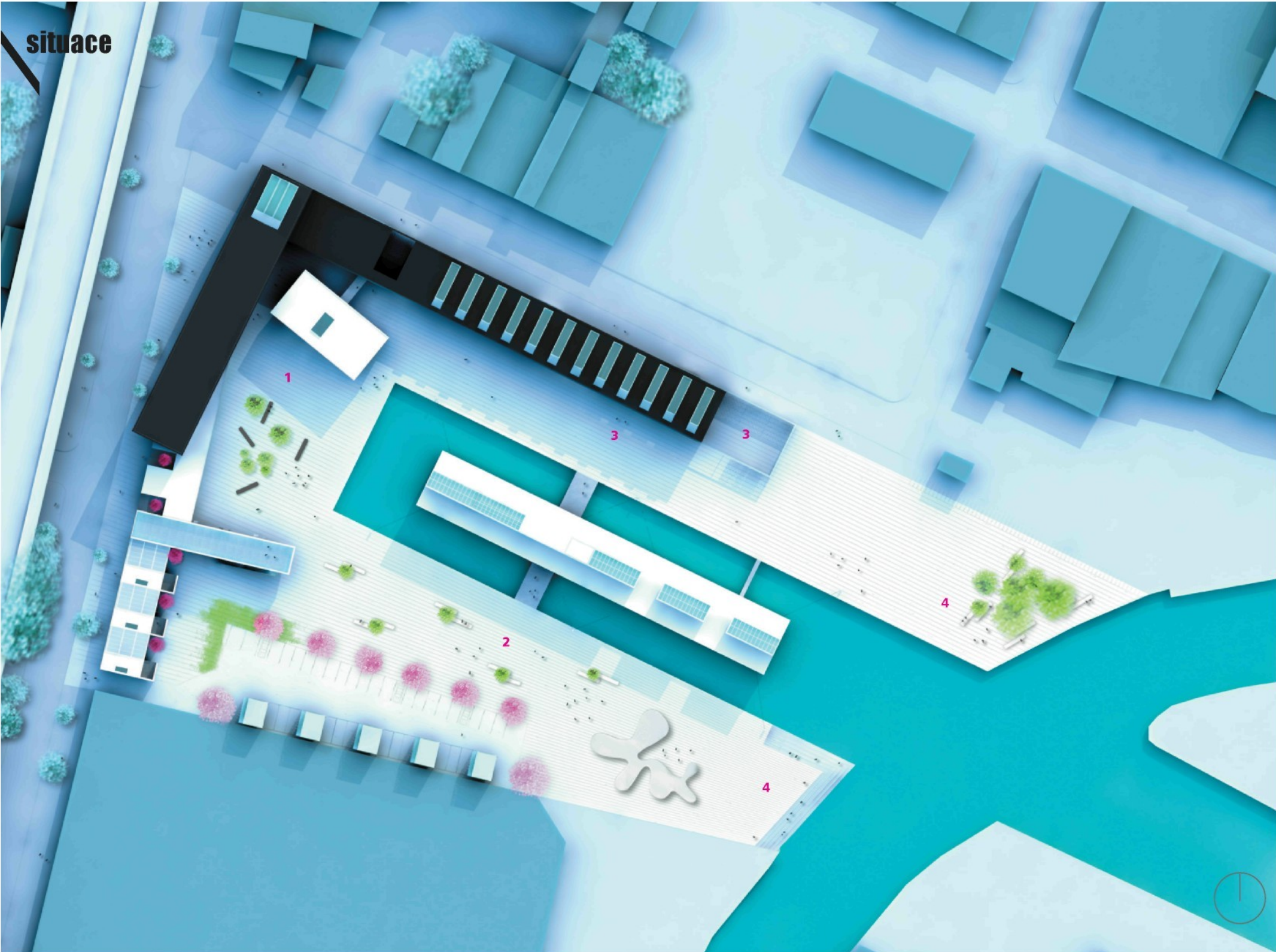
Centrum umění v Brooklynu New York

Situace širších vztahů | Struktura města | Ortofotomapa | Okolní vazby

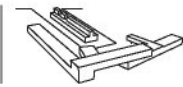
009/010
fua bp

VYPRACOVALA: ALENA JAVORSKÁ
VEDOUČÍ PRÁCE: ING. ARCH. JIŘÍ BUČEK

1 VSTUPNÍ PIAZZA | 2 VENKOVNÍ EXPOZICE | 3 PŘEDPROSTOR DÍLEN | 4 RELAXAČNÍ ZÓNA

legenda
01 navrhované objekty
02 stávající objekty a stromy
03 atriové stromy
04 stromy před obytnými studií
05 vzrostlé stromy zakomponované v dlažbě
06 lavičky
07 venkovní skulptura / letní pavilon
08 vodní plocha s relaxačními schody

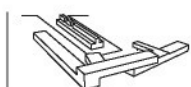
LavenderLake ArtFactory
Centrum umění v Brooklynu, New York
Zákres | Architektonické a prostorové řešení areálu

003
X

009/010
fua bp
VYPRACOVALA: ALENA JAVORSKÁ
VEDOUcí PRÁCE: JING ARCH.
JIRÍ BUCK

legenda
01 hlavní vstup
02 vstup dílny
03 zásobování
04 vstup infocentrum
05 vstup kavárna
06 vstup soukromá studia
07 vstup bydlení
08 vstup galerie

LavenderLake ArtFactory
Centrum umění v Brooklynu, New York
Celková situace řešeného území se zákresem parteru budov

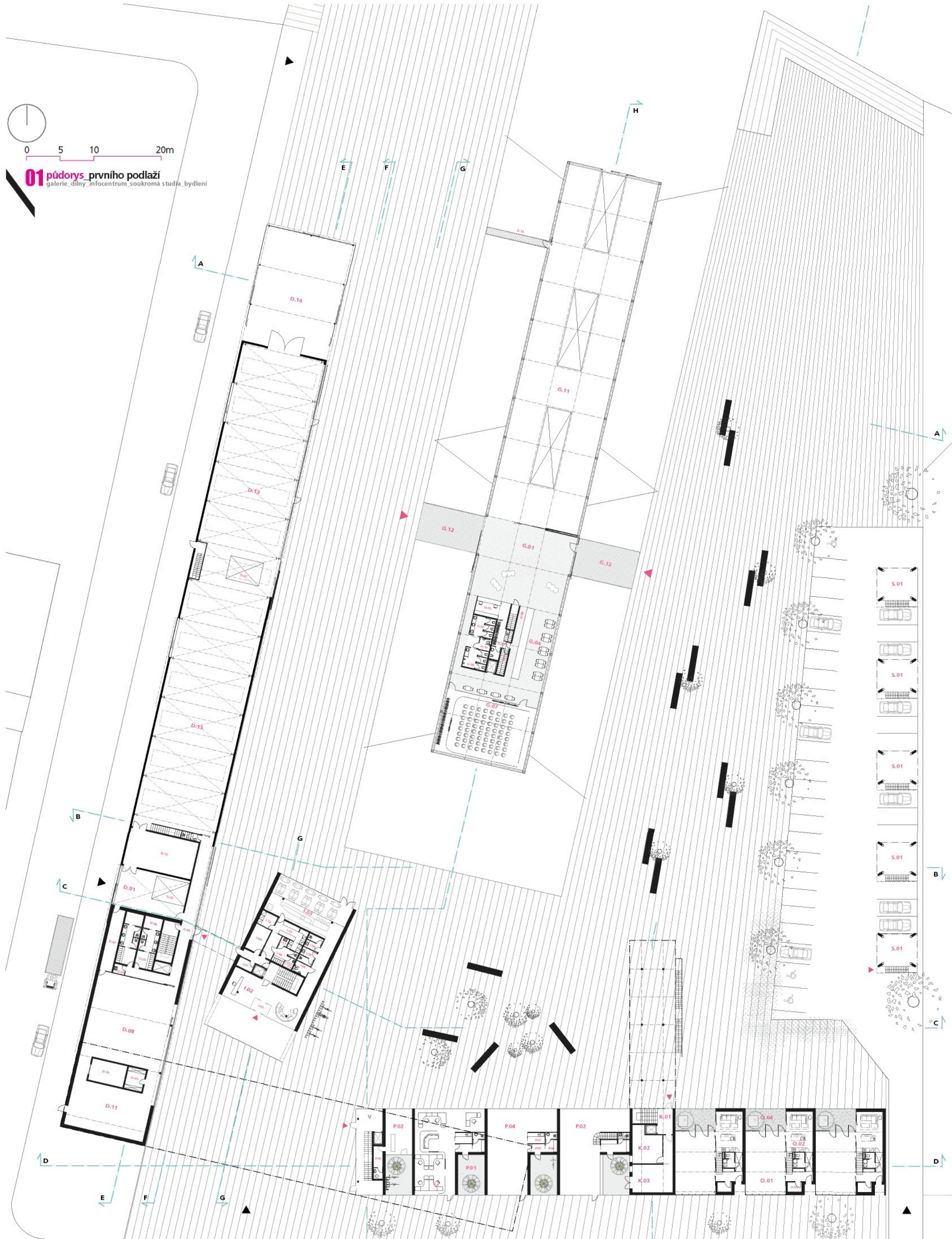
004
X

009/010
fua bp
VYPRACOVALA: ALENA JAVORSKÁ
VEDOUČÍ PRÁCE: ING. ARCH. JIŘÍ BUČEK

0 5 10 20m

01 půdorys prvního podlaží
galerie, dílny, infocentrum, soukromá studia, bydlení

D. DÍLNY / 1621,4 m²
D.01 zásobovací dvůr
D.02 stolový výtah
D.03 propojovací chodba
D.04 úklid
D.05 látky
D.06 sprchy
D.07 sklad nářadí
D.08 dílna na modely
D.09 sklad materiálu
D.10 strikací box
D.11 digitální dílna
D.12 příručí sklad materiálu
D.13 dílna dřevo a kov / výrobní hala
D.14 venkovní prostor dílny

G. GALERIE / 1231,5 m²
G.01 vstupní hala
G.02 pokladna/látka
G.03 zázemí personálu
G.04 bar / kavárna
G.05 sklad nápojů
G.06 galerijní obchod/knihkupectví
G.07 přednáškový sál
G.08 wc muži
G.09 wc ženy
G.10 wc invalidé
G.11 výstavní sál
G.12 vstupní lávka
G.13 úniková lávka

G.08 wc muži
G.09 wc ženy
G.10 wc invalidé
G.11 výstavní sál
G.12 vstupní lávka
G.13 úniková lávka

I. INFOCENTRUM / 217,7 m²
I.01 zádveří
I.02 vstupní hala/infopult
I.03 kavárna
I.04 wc muži
I.05 wc ženy
I.06 wc invalidé
I.07 sklad
I.08 vzduchotechnika, chlazení
I.09 látky zaměstnanci
I.10 sprcha, wc zaměstnanci
I.11 úklid
I.12 sklad nápojů
I.13 přípravná+mytí

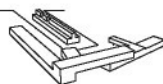
P. PLOCHY K PRONÁJMU / 449,5 m²
P.01 dvůr
P.02 obchod
P.03 sklad
P.04 volná plocha
P.05 zádveří
P.06 látky
P.07 kuchyňka

K. UBYTOVÁNÍ KURÁTORŮ / 71,0 m²
(ubytování pro externí odborné pracovníky)
K.01 vstupní hala
K.02 technická místnost
K.03 dílna
V. SPOLEČNÝ VSTUP (ateliéry + pronájem)
S. OBYTNÁ STUDIA S.01 parking

O. OBYTNÉ ATELIERY / 121,0 m²
O.01 ateliér
O.02 obytná část
O.03 sklad
O.04 dvůr

1:250

LavenderLake ArtFactory
Centrum umění v Brooklynu, New York
Půdorys prvního nadzemního podlaží

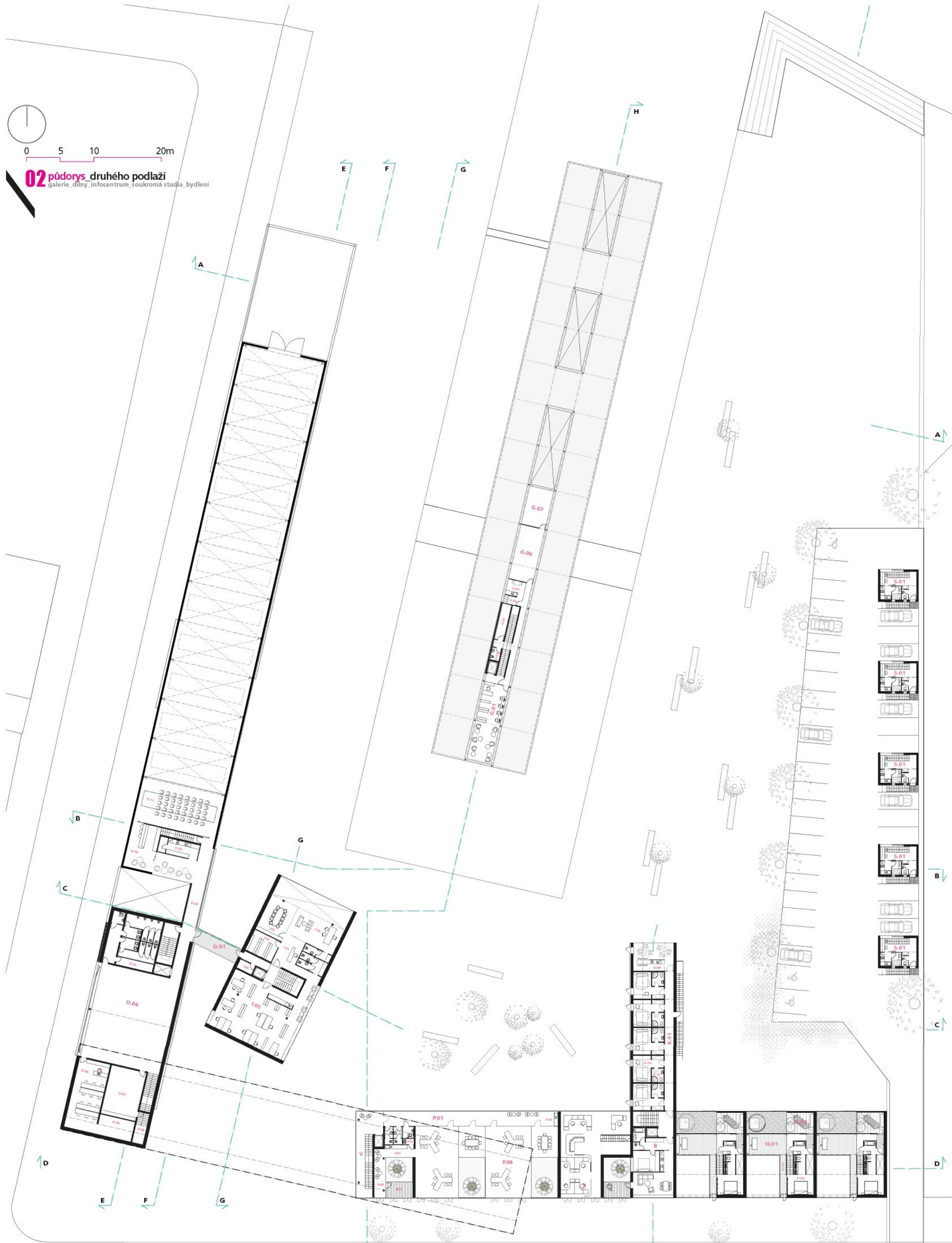

009/010
tua bp
VYPRACOVALA: ALENA JAVORSKÁ
VEDOUČÍ PRÁCE: JNG. ARCH.
JIRÍ BUČEK

02 půdorys druhého podlaží

galerie, dílny, infocentrum, soukromá studia, bydlení

D. DÍLNY / 552,5 m²
D.01 propojovací můstek
D.02 propojovací chodba
D.03 sklad nábytku
D.04 ateliér
D.05 počítačová místnost
D.06 tiskárny, plotry
D.07 fotoateliér

D.08 černá komora
D.09 kuchyňka
D.10 odpočinkový kout s barem
D.11 univerzální sál

G. GALERIE / 146,0 m²
G.01 knihovna/studovna
G.02 sklad katalogů a publikací
G.03 wc zaměstnanci
G.04 šatna zaměstnanci
G.05 denní místnost zaměstnanci
G.06 chlazení
G.07 vzduchotechnika

I. INFOCENTRUM / 252,3 m²
I.01 recepce
I.02 archiv
I.03 jednací místnost
I.04 kancelář ředitele
I.05 kanceláře
I.06 sklad

P. PLOCHY K PRONAJMU / 379,5 m²
P.01 chodba
P.02 úklid
P.03 kuchyňka
P.04 odpočinkový kout
P.05 terasa
P.06 kancelářská plocha

K. UBYTOVÁNÍ KURÁTORŮ / 169,5 m²
K.01 chodba
K.02 koupelna
K.03 pokoj
K.04 společ. místnost s kuchyňkou
V. SPOLEČNÝ VSTUP (ateliéry + pronájem)
S. OBYTNÁ STUDIA S.01 vstup, podlaží / 22,2 m²

O. OBYTNÉ ATELIERY / 69,0 m²
O.01 pracovní ateliér
O.02 lávka
O.03 ložnice
O.04 terasa
B. BYT SPRÁVCE+TERASA / 63,6 m²

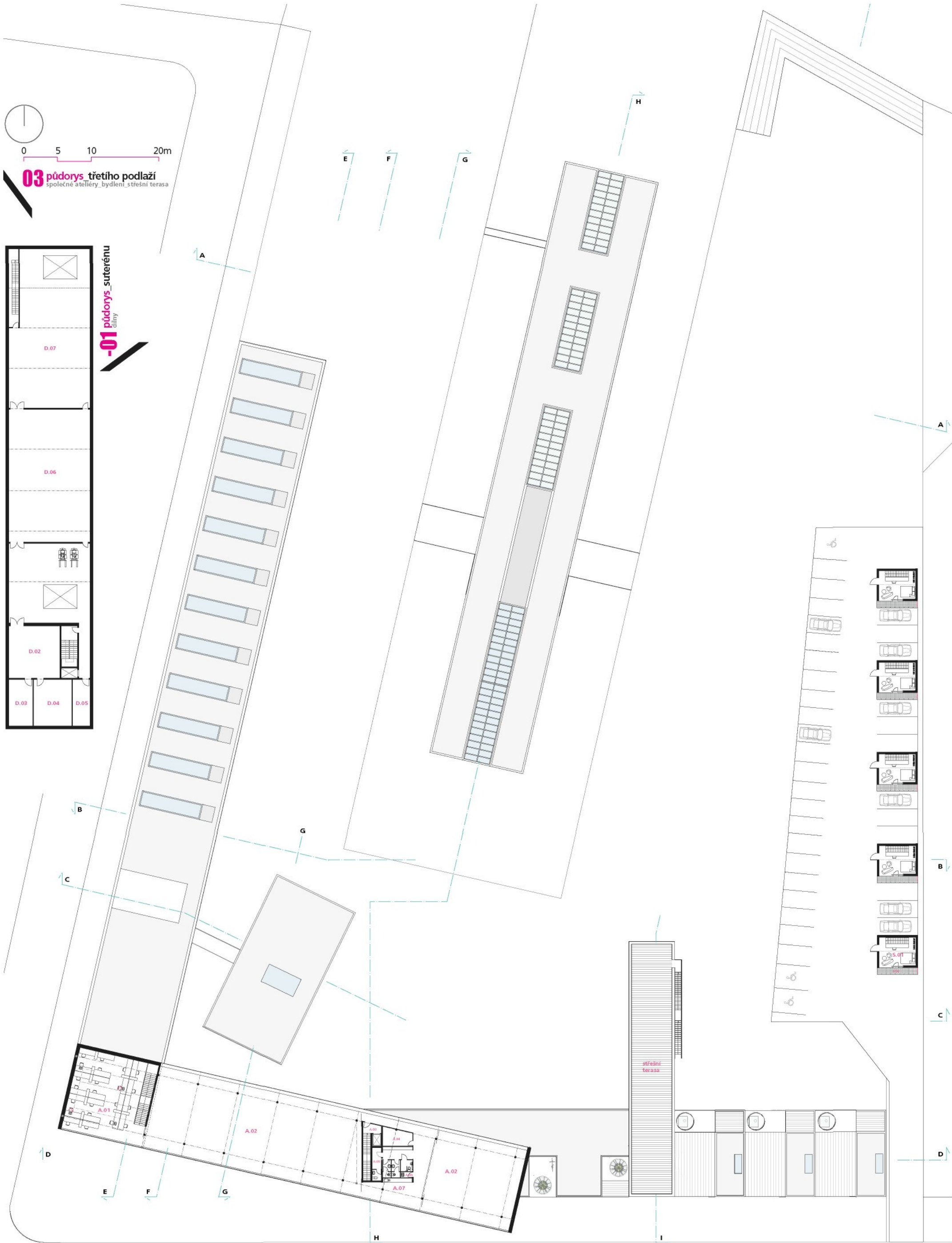
1:250

LavenderLake ArtFactory
Centrum umění v Brooklynu, New York
Půdorys druhého nadzemního podlaží

009/010
fua bp
VYPRACOVALA: ALENA JAVOŘSKÁ
VEDOUČÍ PRÁCE: ING. ARIŠCH
ARIŠCH

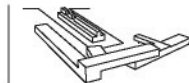
A. SPOLEČNÉ ATELIÉRY / 939,5 m²
A.01 ateliéry dílen
A.02 ostatní volná plocha
A.03 komunikační jádro
A.04 sklad
A.05 wc lektorů
A.06 úklid
A.07 odpočinkový kout s kuchyňkou

S. OBYTNÁ STUDIA / 29,5 m²
S.01 vstup, podlaží
S.02 balkoněk

STŘEŠNÍ TERASA / 223,0 m²

1PP

D. DÍLNY / 809,5 m²
D.01 suterénní hala
D.02 strojovna VZT
D.03 kotelna
D.04 chlazení
D.05 elektrobluk
D.06 sklady dílen
D.07 depozitář galerie

LavenderLake ArtFactory

Centrum umění v Brooklynu, New York

Půdorys třetího nadzemního podlaží | Půdorys prvního podzemního podlaží

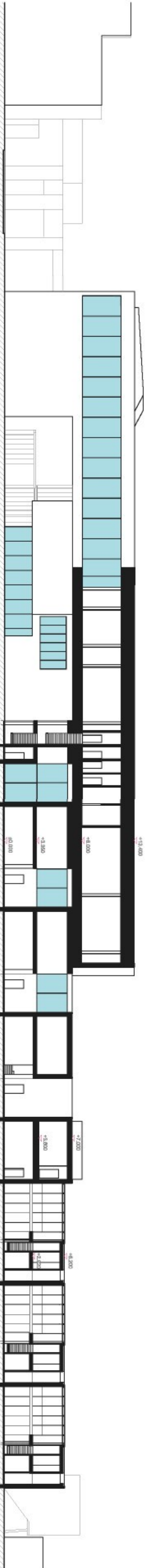

009/010
fua bp

VYPRACOVALA: ALENA JAVORSKÁ
VEDOUcí PRÁCE: ING. ARCH. JIŘÍ BUČEK

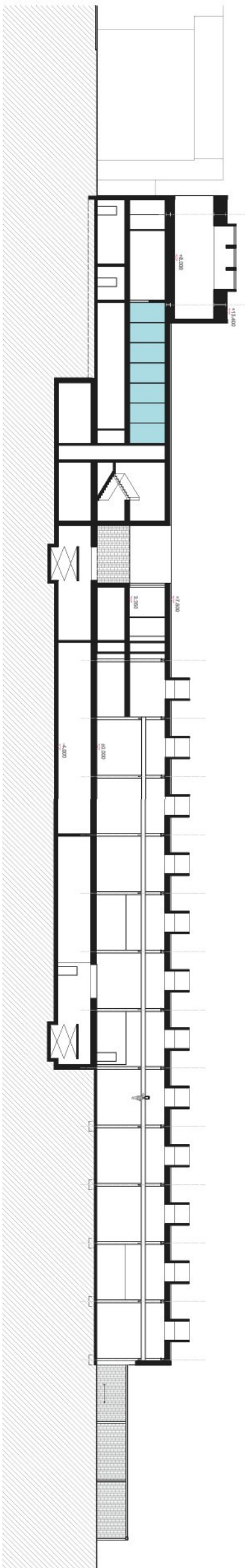
řezopohledy

D řezopohled
společné ateliéry ,sdílkovaná studia ,byt s práčce ,obytné ateliéry
obytná studia

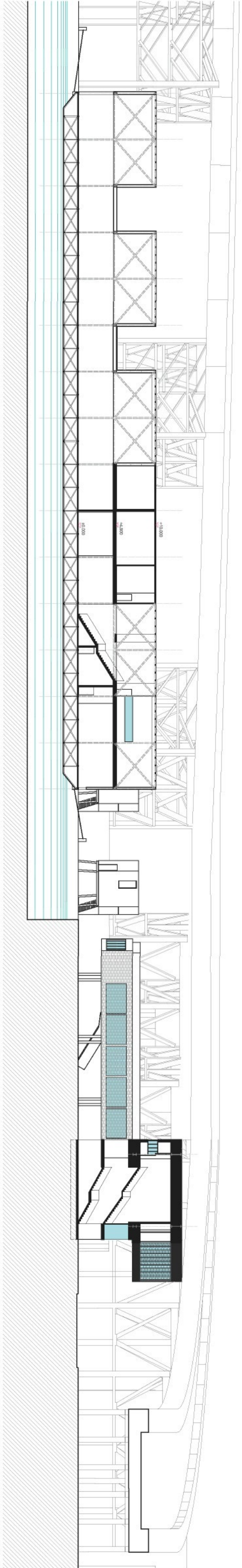

E řez
dliny

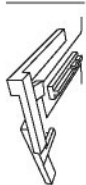
H řezopohled
galerie ,obytná studia ,ubytování kurátorů ,společný vstup
ateliéry a pronájem

I řezopohled
obytná studia ,ubytování kurátorů ,byt s práčce

0 5 10 20m

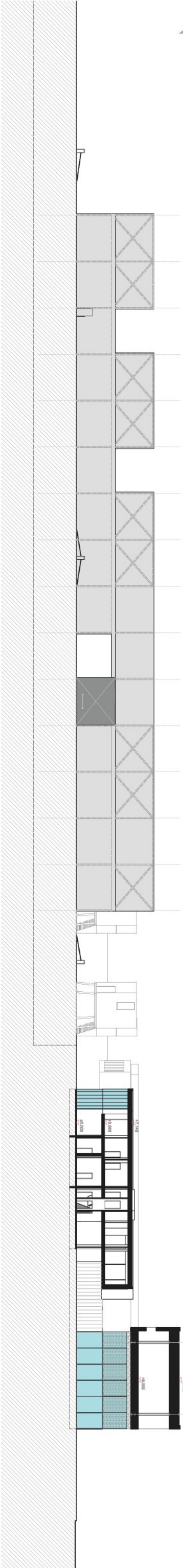

LavenderLake ArtFactory
Centrum umění v Brooklynu New York
Řezopohledy

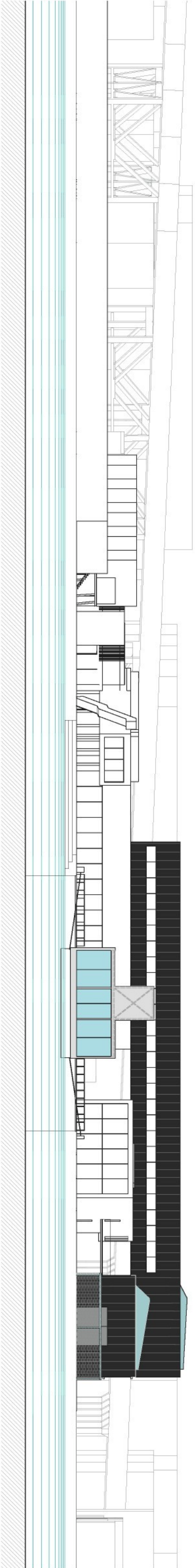
008 X

řezopohledy

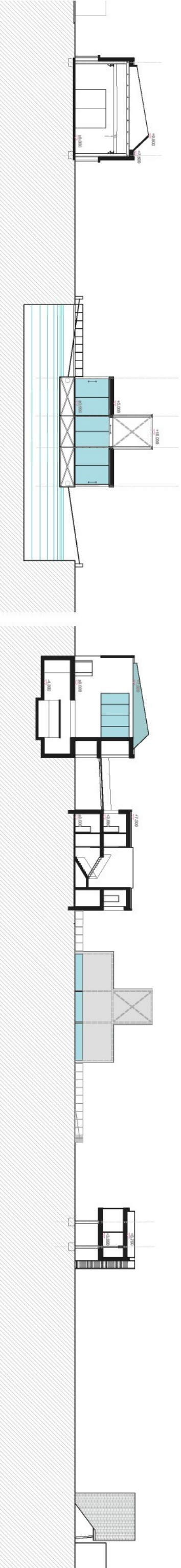
G řezopohled
galerie, obytná studia, infocentrum, společné ateliéry

K pohled_východní

A řez příčný
dílny, galerie

0 5 10 20m

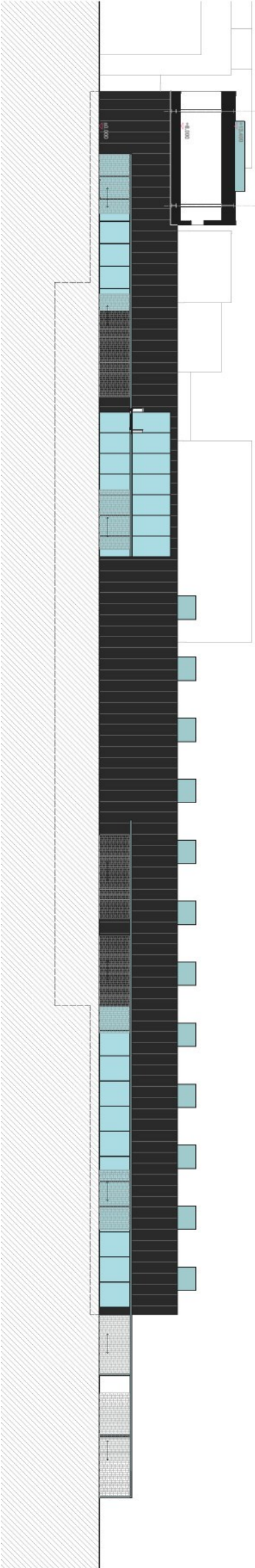
LavenderLake ArtFactory
Centrum umění v Brooklynu, New York
Řezopohledy

009
X

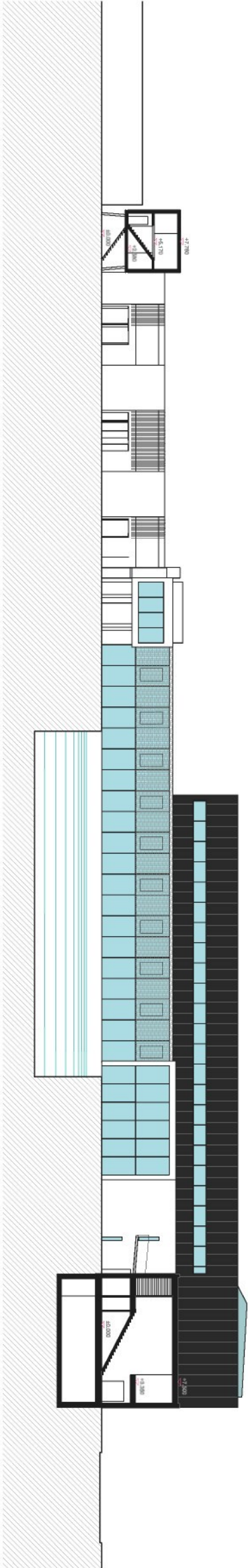
1:250

řezopohledy

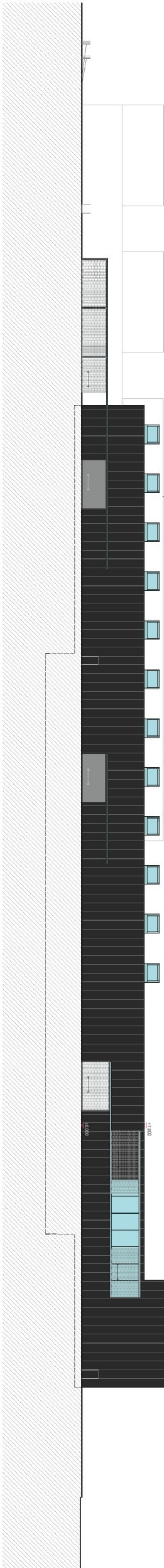
F **pohled jižní**
ateliers, dílny

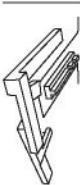
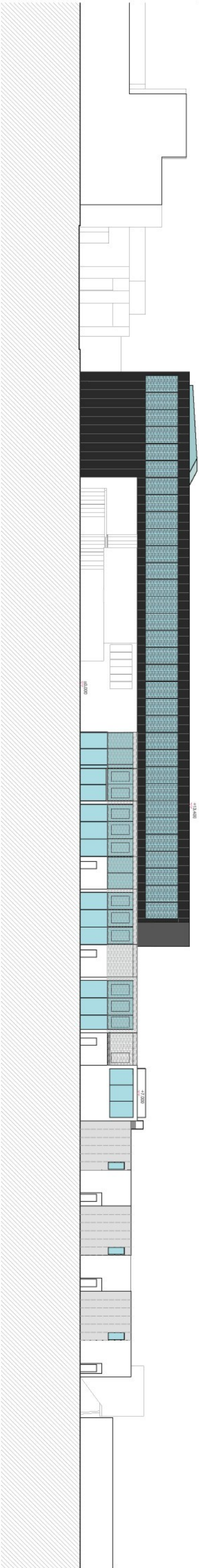
B **pohled východní**
obytná studia, obýtné ateliery, ubytování kurátorů, soukromá studia
společné ateliery, infocentrum, dílny

L **pohled severní**
galerie, dílny, společné ateliery

J **pohled západní**
společné ateliery, soukromá studia, byt správce, obýtné ateliery
obytná studia

LavenderLake ArtFactory
Centrum umění v Brooklynu, New York
Řezopohledy

0 5 10 20m

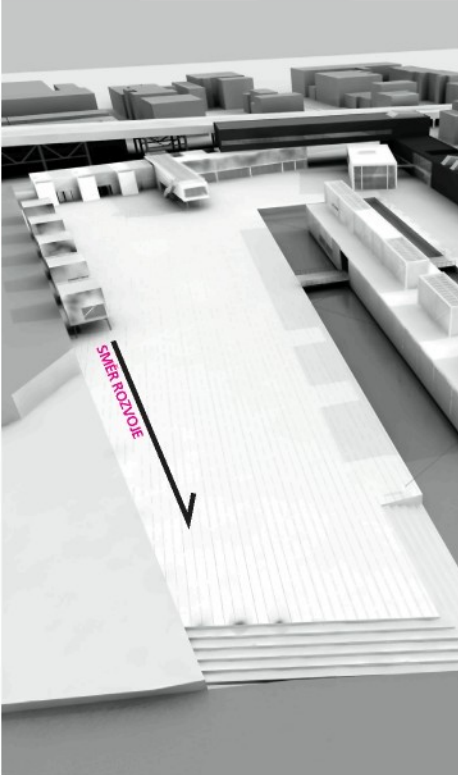
010
X

009/010
lva_bro
VÝPRAVKA
VÝROBNÍ PACE
JIN BUDICE

1:250

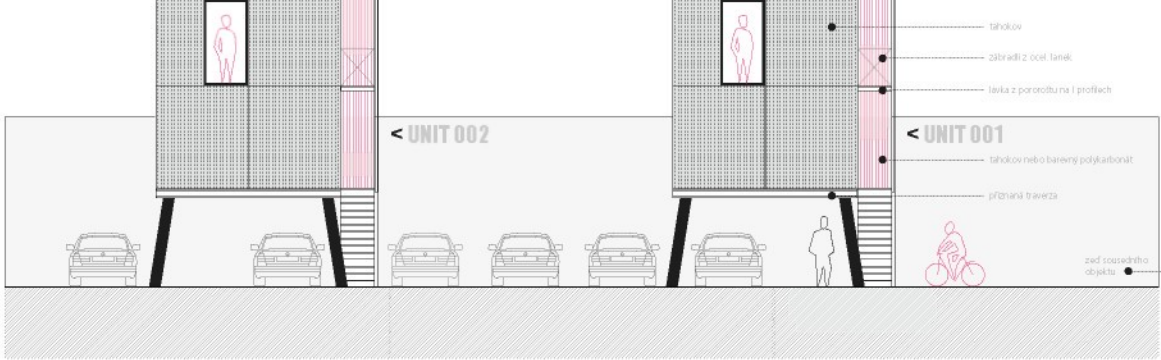

Obytná studia jsou umístěna při jižní hranici pozemku, v těsné blízkosti stávajícího sousedního objektu. Koncepcí je „minimalistická buňka“ – minimální jak v prostoru, tak konstrukci i tvaru. Pro úsporu místa je vynesena na sloupech a uvolněný prostor využit k parkovacímu stání. Buňka je přístupná po ocelových schodech připevněných na pravém boku hmoty. Na vstupním podlaží se nachází sociální zázemí s kuchyňským koutem, v horním podlaží ložnice s pracovním. Hmoty je prořezána dvěma bočními otvory oken a jedním otvorem v severní - čelní fasádě poskytující světlo do pracovní a výhled směrem do areálu. Rozstup jednotlivých buněk je dimenzovaný na tři parkovací místa a do budoucna je počítáno s jejich rozšířením do tohoto meziprostoru. Stejně tak mohou být buňky rozšířeny směrem k vodě.

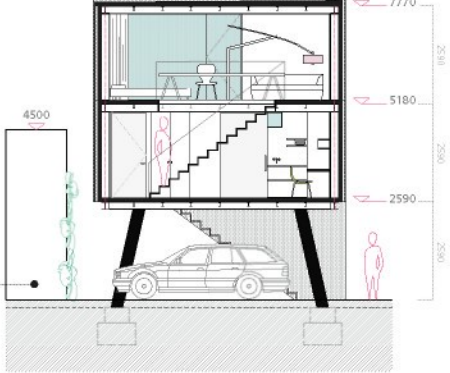

NÁVRH

pohled 1:100

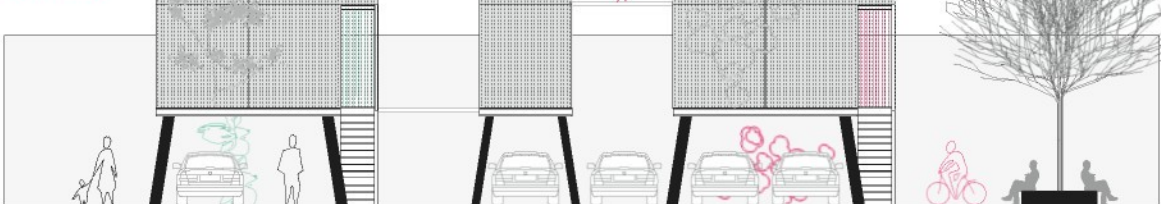

řez 1:100

2. ETAPA

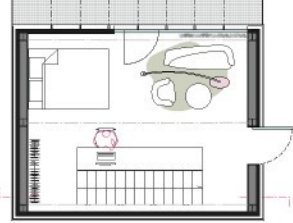
pohled_návrh 2

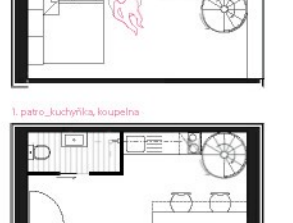
1. patro 1:100

2. patro 1:100

3. patro 1:100

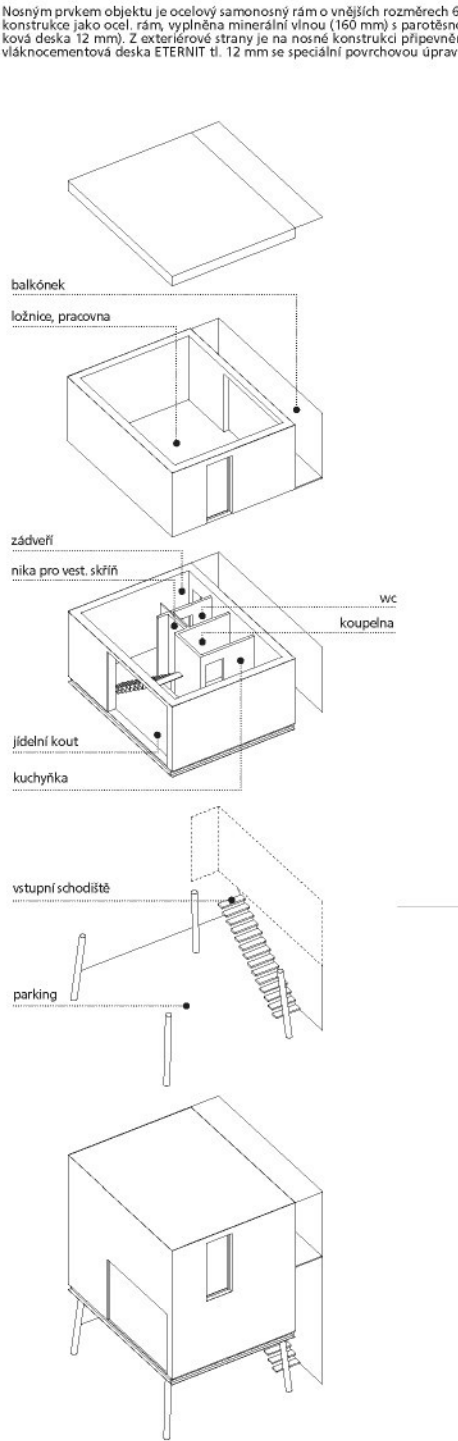
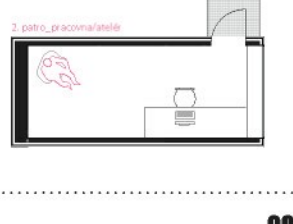
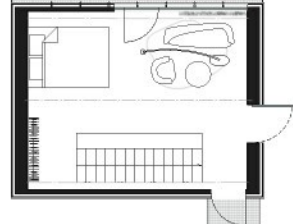
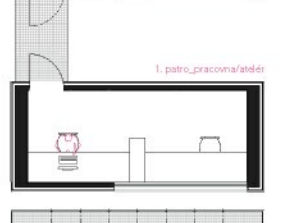

1. patro_kuchyňka, koupelna

2. ETAPA
varianta A

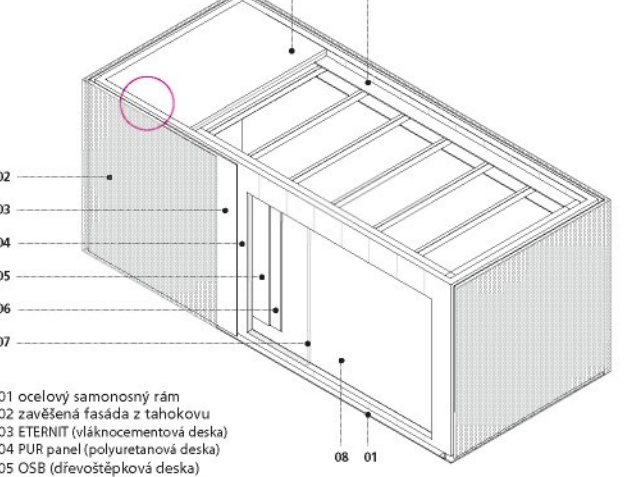
2. ETAPA
varianta B

Nosným prvkem objektu je ocelový samonosný rám o vnějších rozměrech 6060 x 2480 x 2590 mm. Buňka je složena ze 4 rámu a vynesena na sloupech o průměru 300 mm. Rám, v dolní části pohledové přiznaný, je pískovaný a opatřený speciálním vrchním nátěrem. Stropní konstrukce jako ocel. rám, vyplněná minerální vlnou (160 mm) s parotěsnou fólií. Střecha je řešena jako jednoplašťová na trapézovém plechu. Obvodová vislá konstrukce je řešena jako sendvič tj. interier SDK (sádrokartonová deska 12,5 mm) spojená s OSB (dřevoštěpková deska 12 mm). Z exteriérové strany je na nosné konstrukci připevněn sendvičový panel tl. 100 mm s polyuretanovým jádrem. Panel je oboustranně opláštěn žárové-zinkovaným plechem s vrstveným polyesterovým lakem. Finální vrstvou je velkoformátová fasádní vláknocementová deska ETERNIT tl. 12 mm se speciální povrchovou úpravou TopCoat v bílém hedvábně matném provedení, provětrávaná mezerou a zavěšená fasáda z tahokovu.

SCHEMATICKÁ SKLADBA

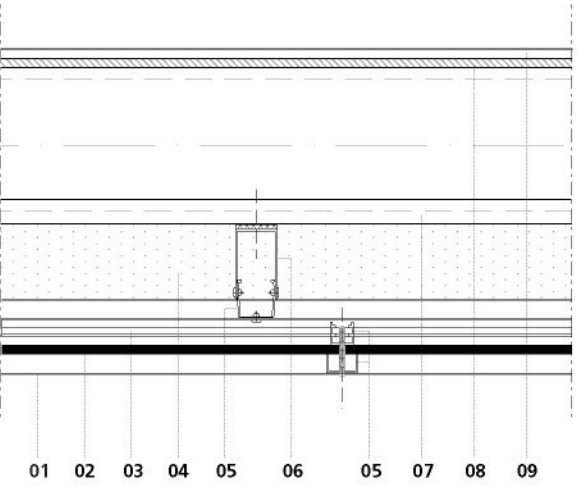
OBYTNÉ BUNĚKY

- 01 ocelový samonosný rám
- 02 zavěšená fasáda z tahokovu
- 03 ETERNIT (vláknocementová deska)
- 04 PUR panel (polyuretanová deska)
- 05 OSB (dřevoštěpková deska)
- 06 SDK (sádrokartonová deska)
- 07 sklo Heat Mirror
- 08 podlaha (skladba viz. detail)
- 09 stropní konstrukce

DETAIL 1:5

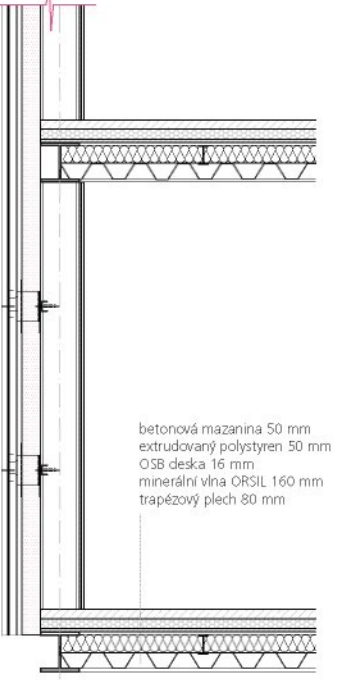
UCHYCENÍ ZAVĚŠENÉ FASÁDY

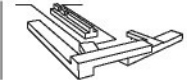
- 01 zavěšená fasáda z tahokovu
- 02 ETERNIT, vláknocementová deska 12 mm s povrch. úpravou TopCoat (bílé, hedvábně matné provedení)
- 03 horizontální nosný profil
- 04 PUR panel 100 mm
- 05 vertikální nosný profil
- 06 upevnění k nosné konstrukci s tepelným dělicím prvkem
- 07 vodorovný pažník mezi nosnými ocelovými sloupy
- 08 OSB, dřevoštěpková deska 12 mm
- 09 SDK, sádrokartonová deska 12,5 mm

DETAIL 1:20

ŘEZ OBVODOVÝM PLÁŠTĚM

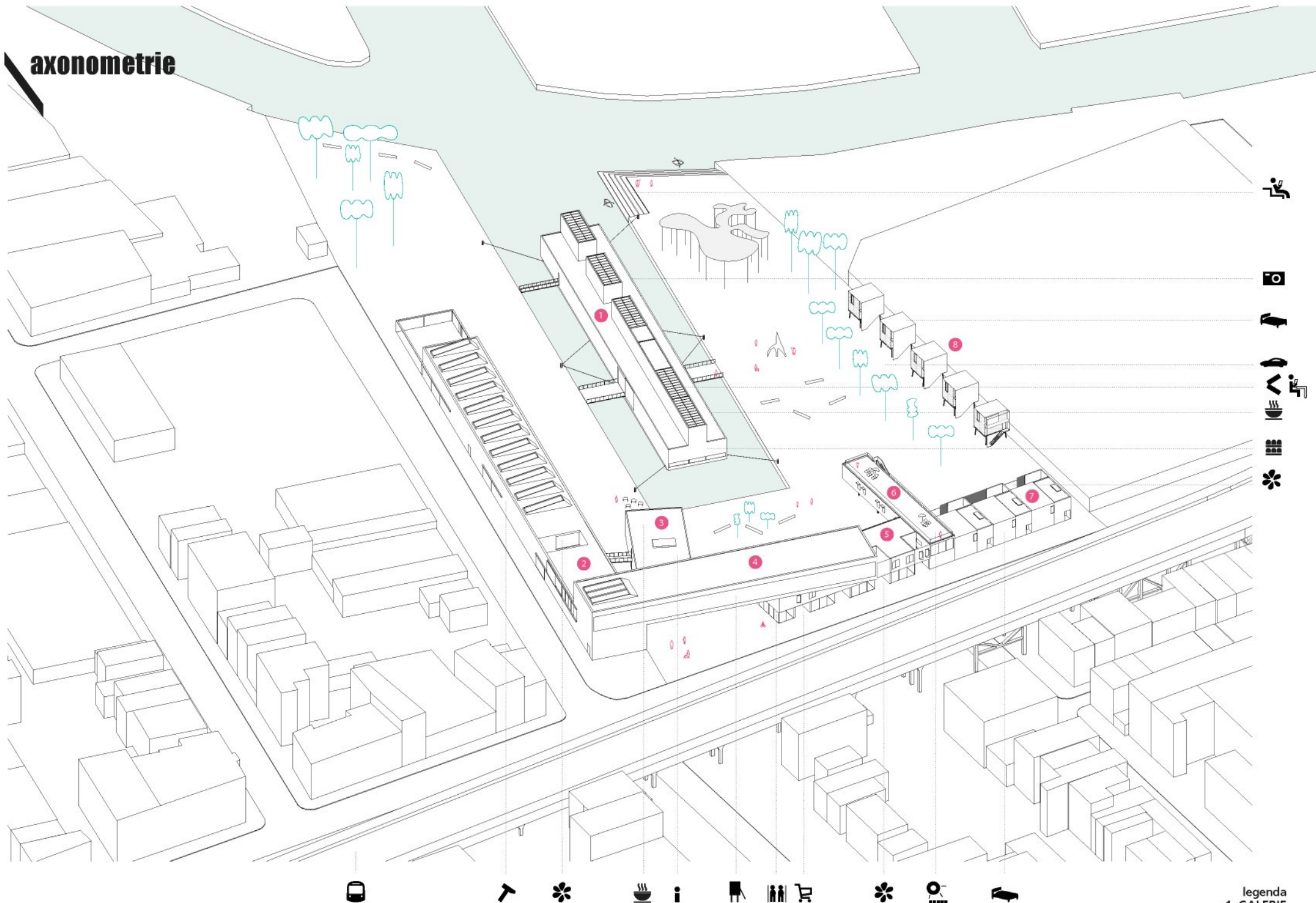
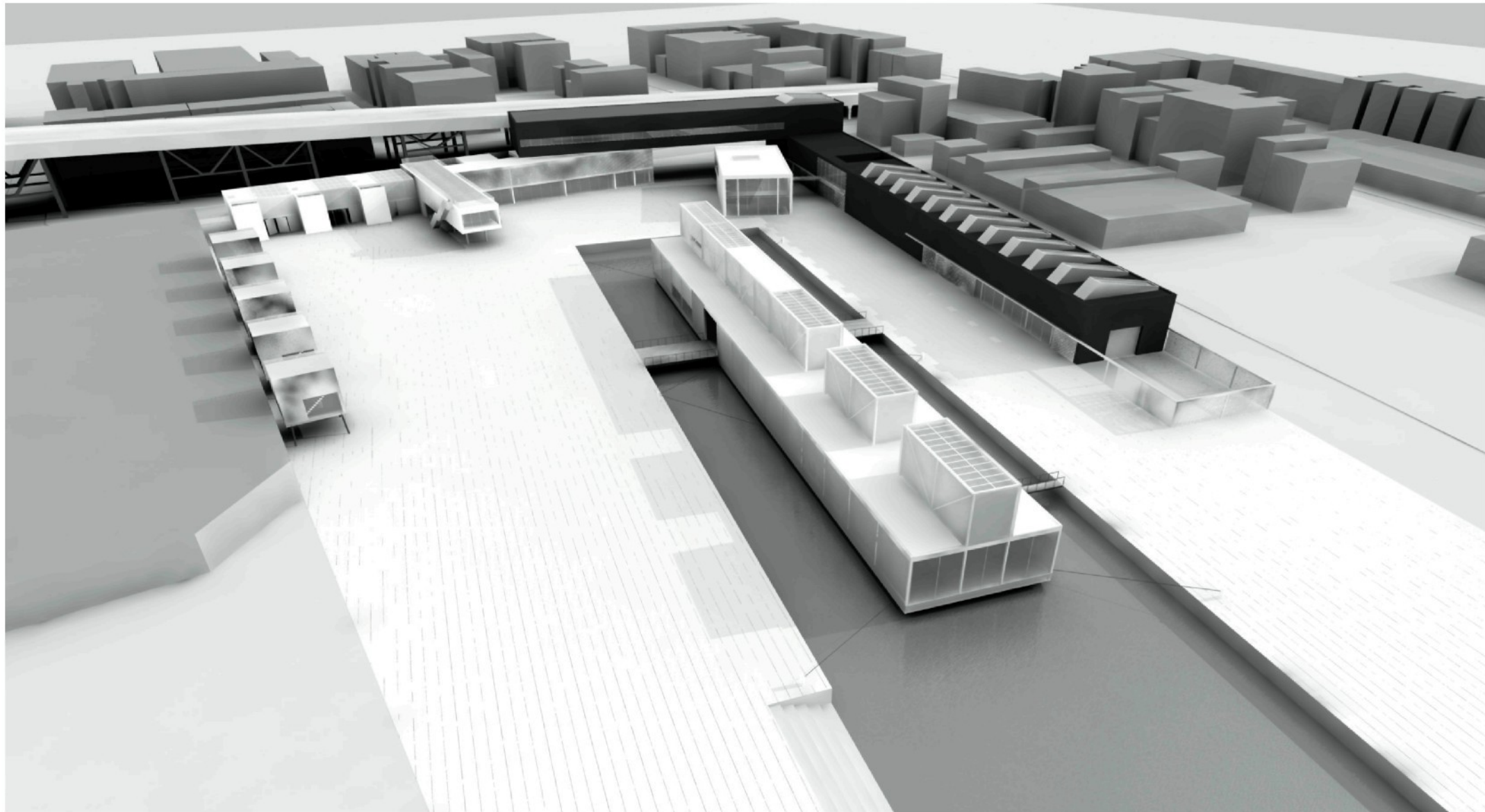
- betonová mazanina 50 mm
- extrudovaný polystyren 50 mm
- OSB deska 16 mm
- minerální vlna ORSIL 160 mm
- trapézový plech 80 mm

LavenderLake ArtFactory
Centrum umění v Brooklynu, New York
Architektonický detail

009/010
fua bp
VYPRACOVALA: ALŽBETA JAVORSKÁ
VEDOUcí PRÁCE: ING. ARCH. JIŘÍ BUCK

01

02

03

04

05

06

06

07

metro

parking

výtah

knihovna

člána

přednáš síl

expozice

atelér

dílny

informační centrum

kavárna

služby

bydlení

střevní dvůr

terasa

legenda

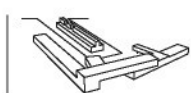
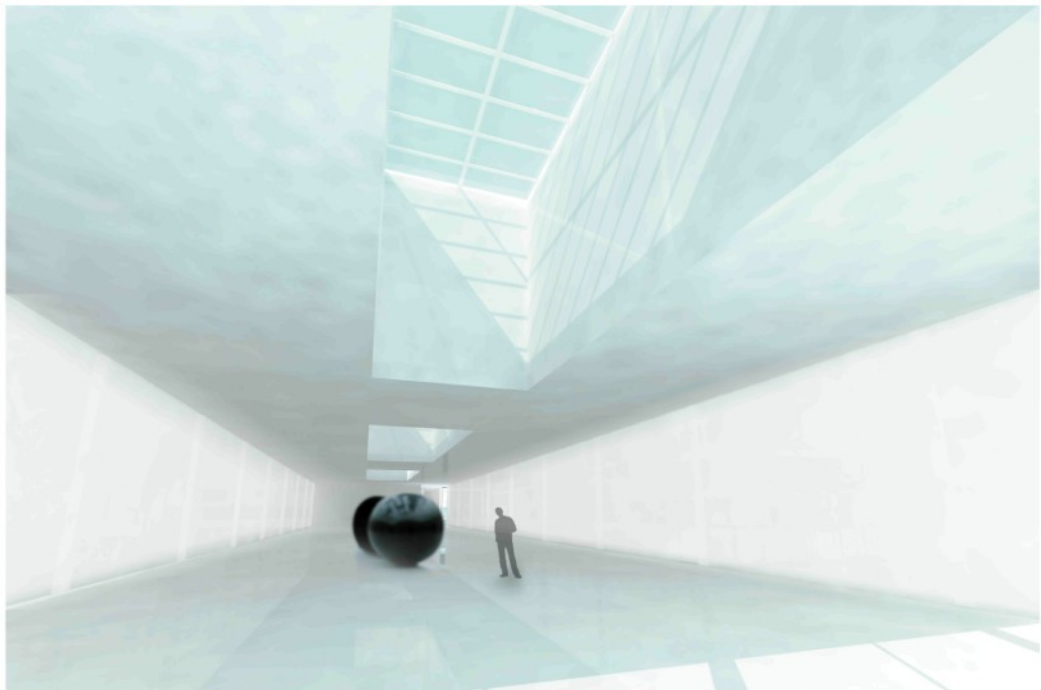
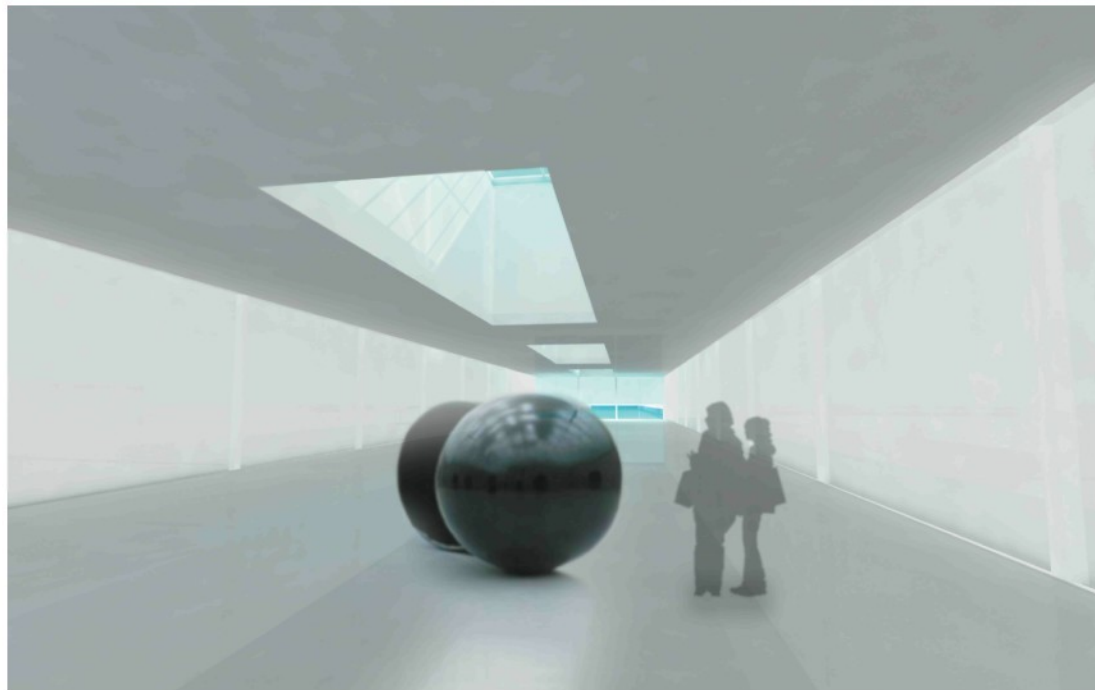
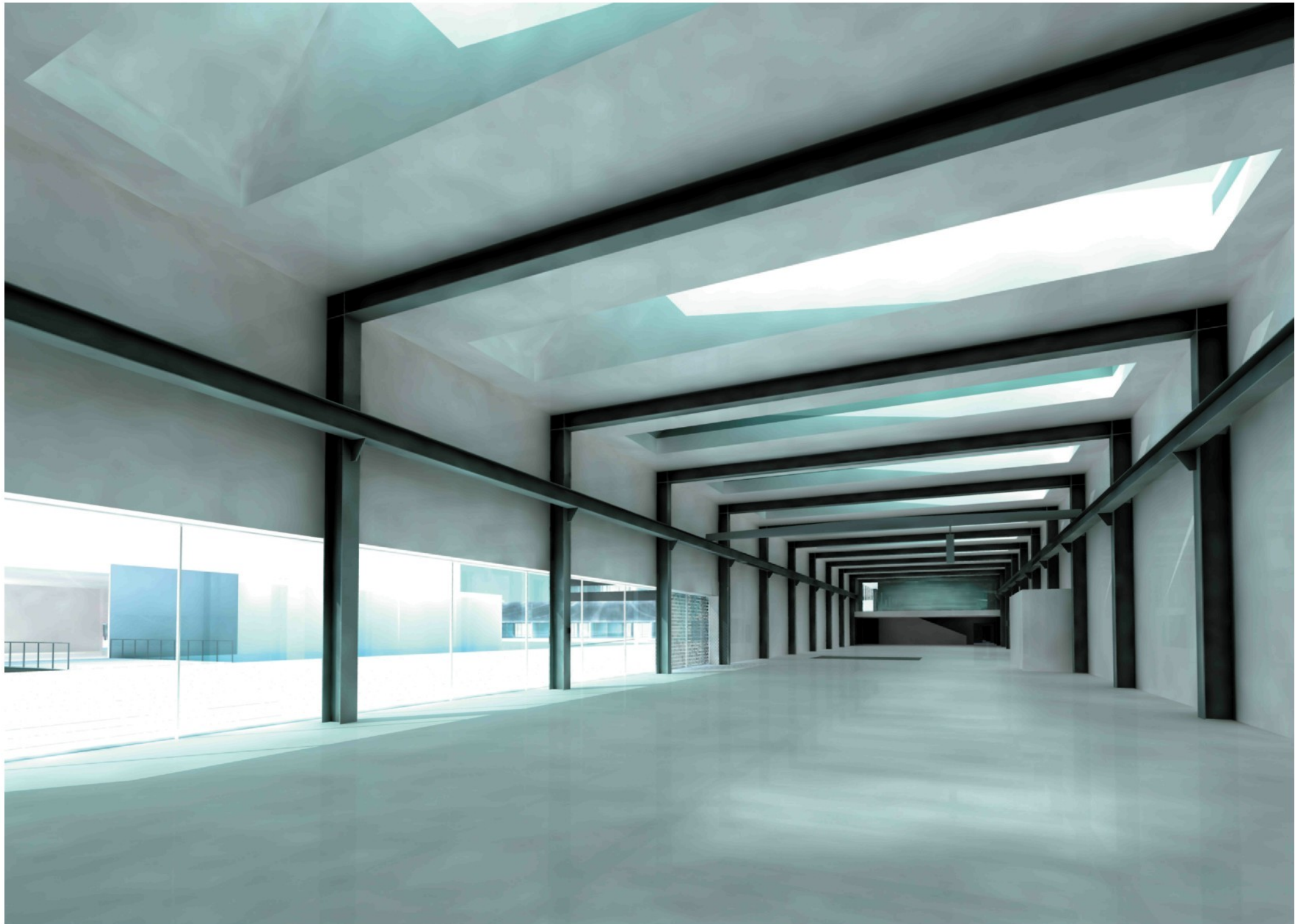
- 1_GALERIE
- 2_DÍLNY
- 3_ADMINISTRATIVA
- 4_SPOLEČNÉ ATELIÉRY
- 5_SOUKROMÁ STUDIA
- 6_UBÝTOVÁNÍ KURÁTORŮ
- 7_OBYTNÉ ATELIÉRY
- 8_OBYTNÁ STUDIA

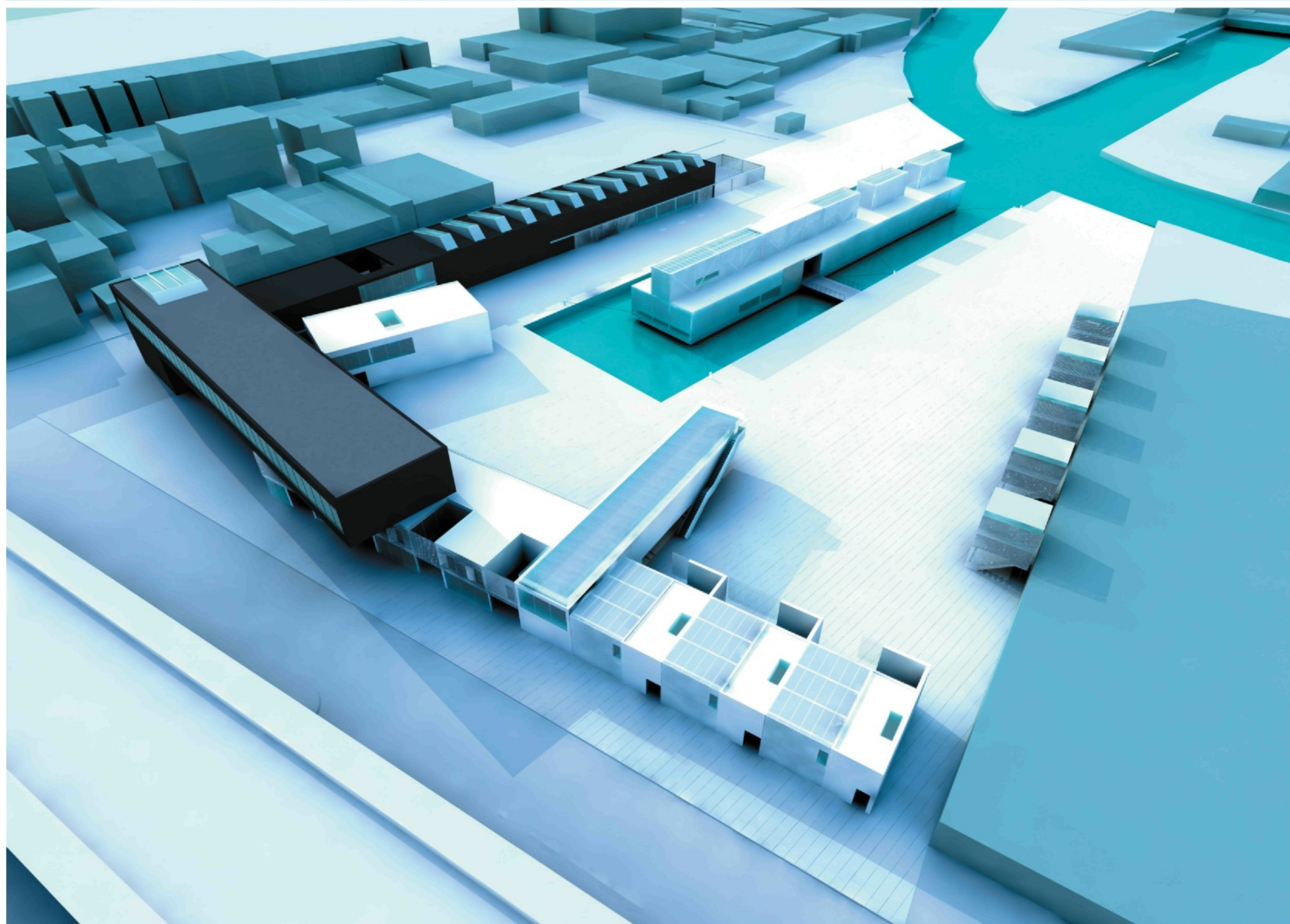
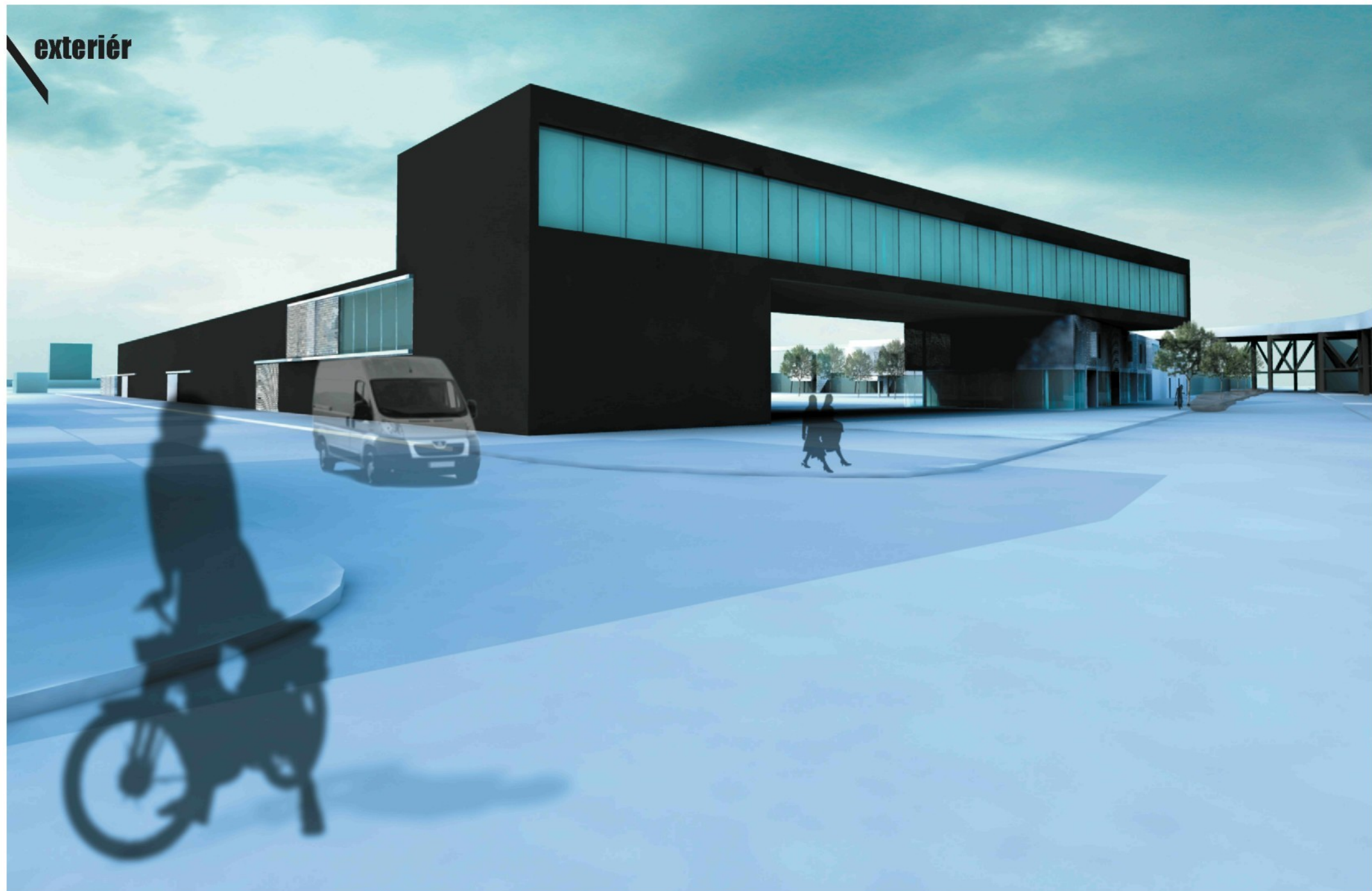
LavenderLake ArtFactory
Centrum umění v Brooklynu New York
Axonometrie | Koncept materiálů a zeleně | Koncept galerie

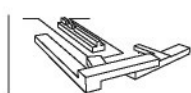
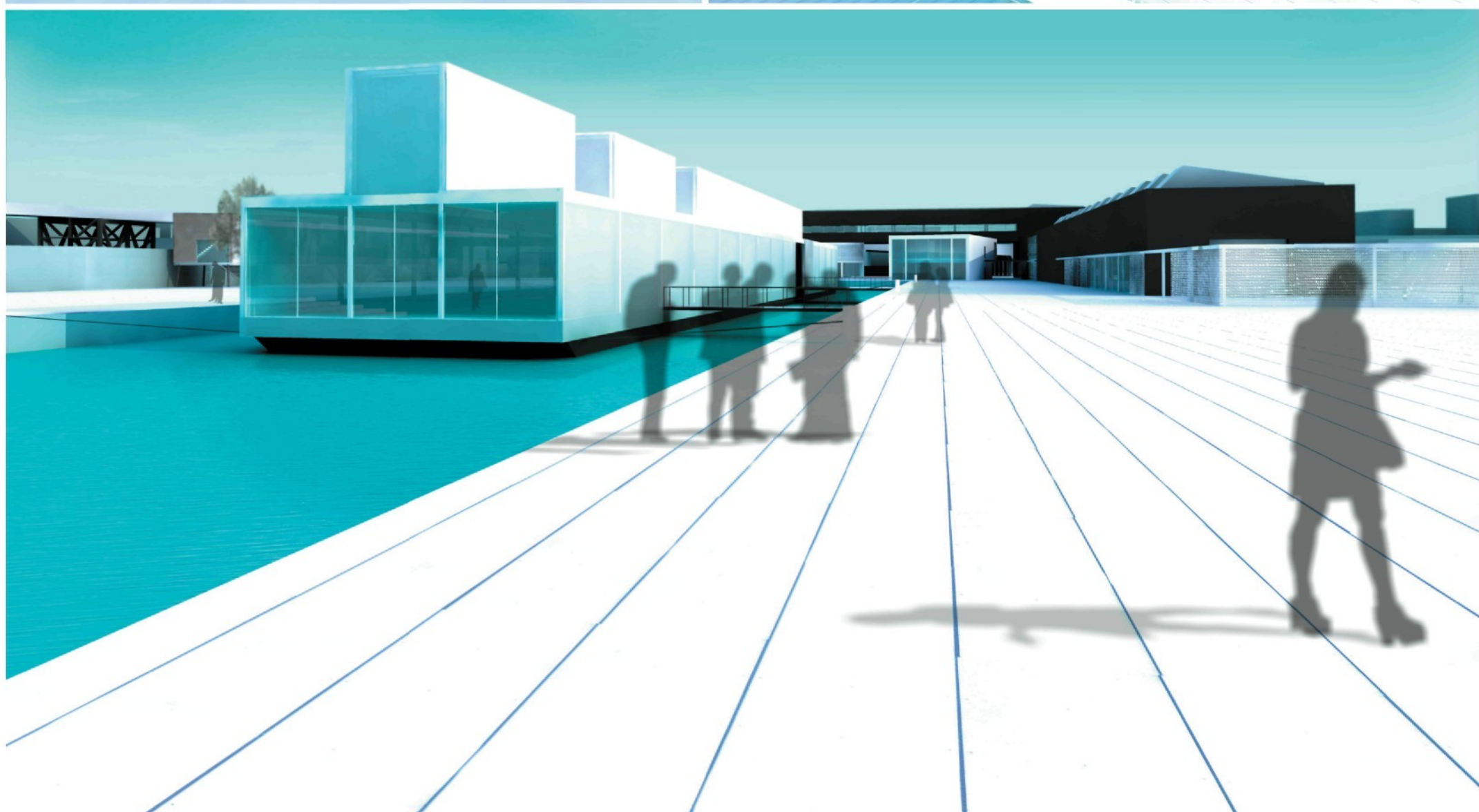
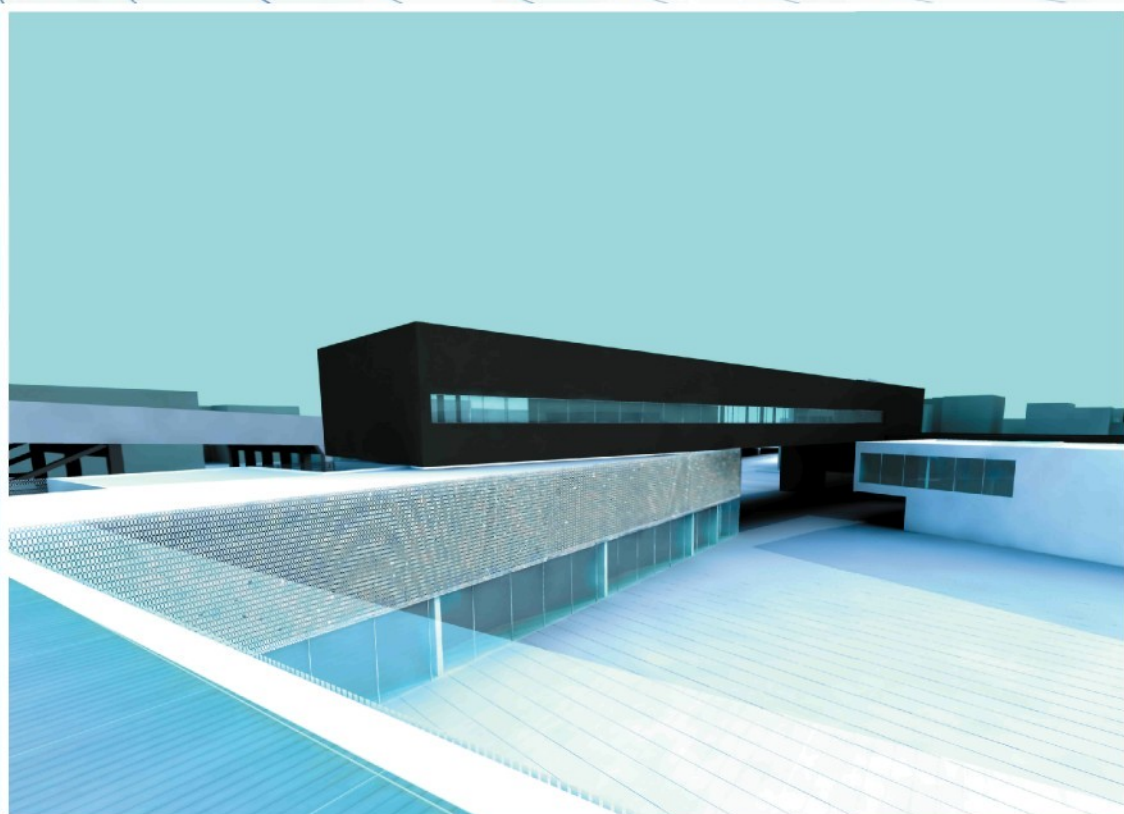
012
X

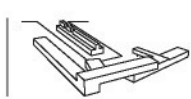
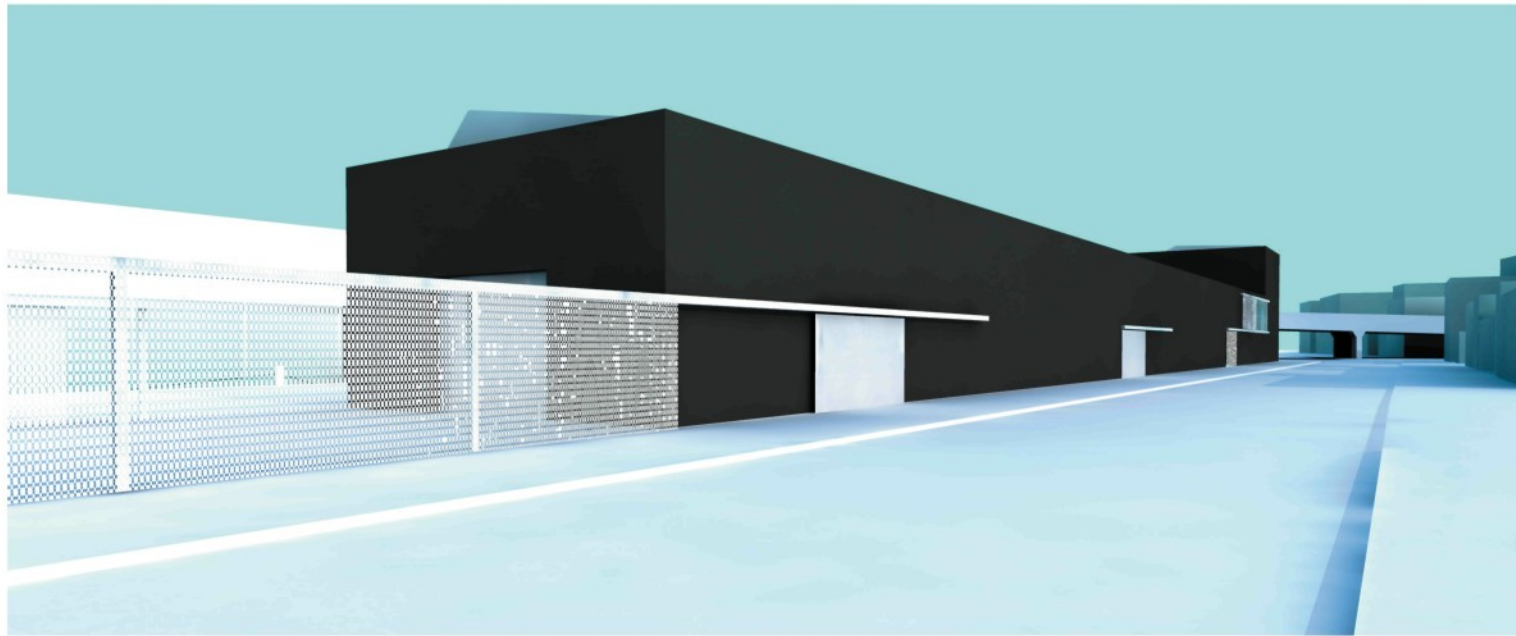
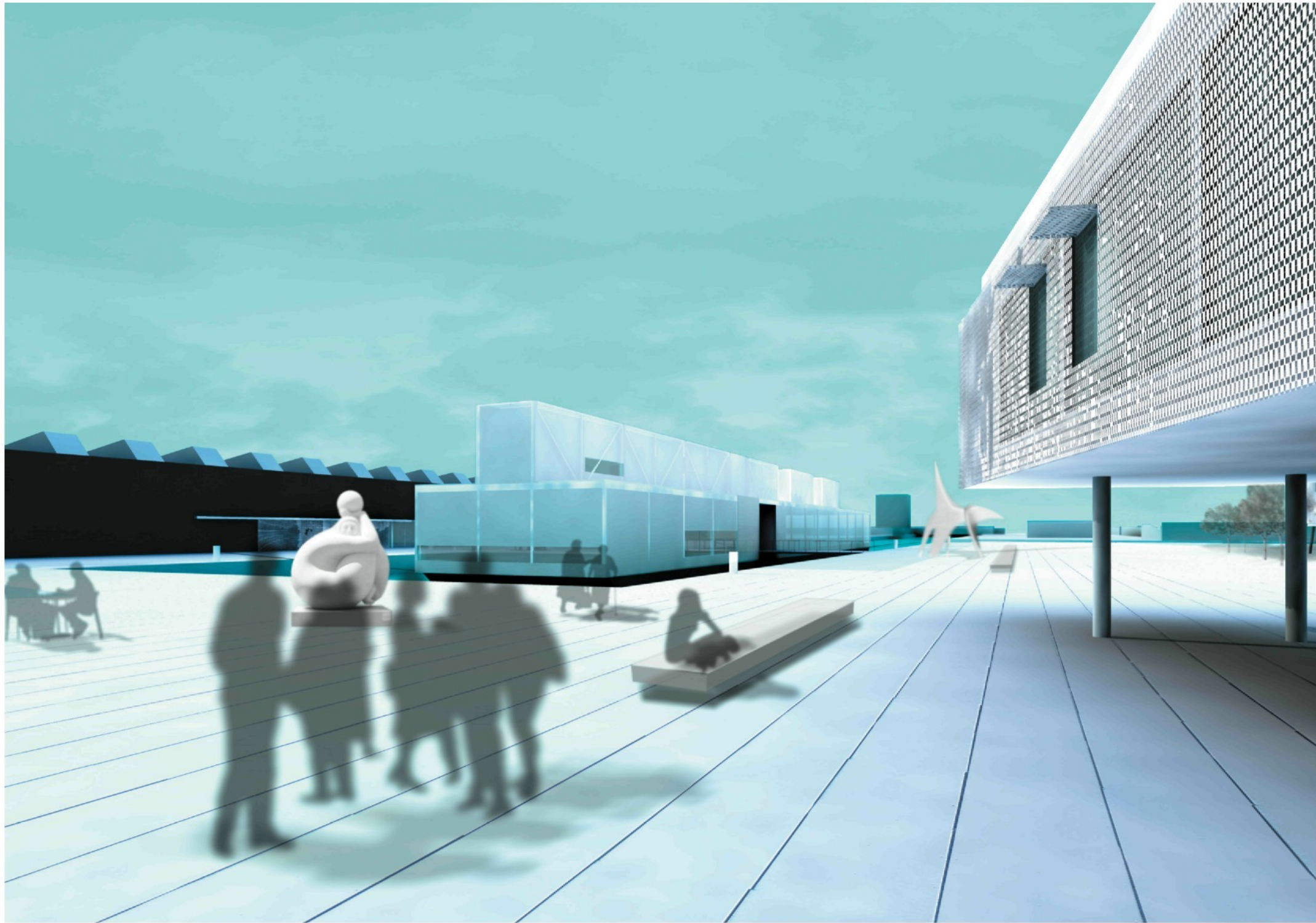
009/010
fua bp
VYPRACOVALA: ALENA JAVORSKÁ
VEDOUcí PRÁCE: ING. ARCH. JIŘÍ BUČEK

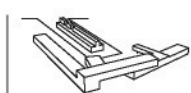
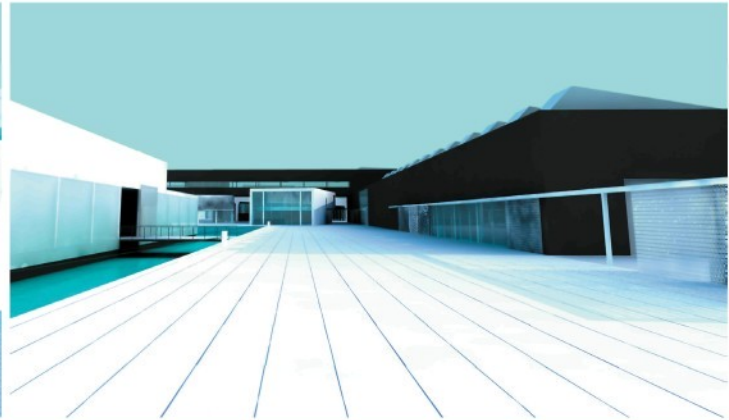
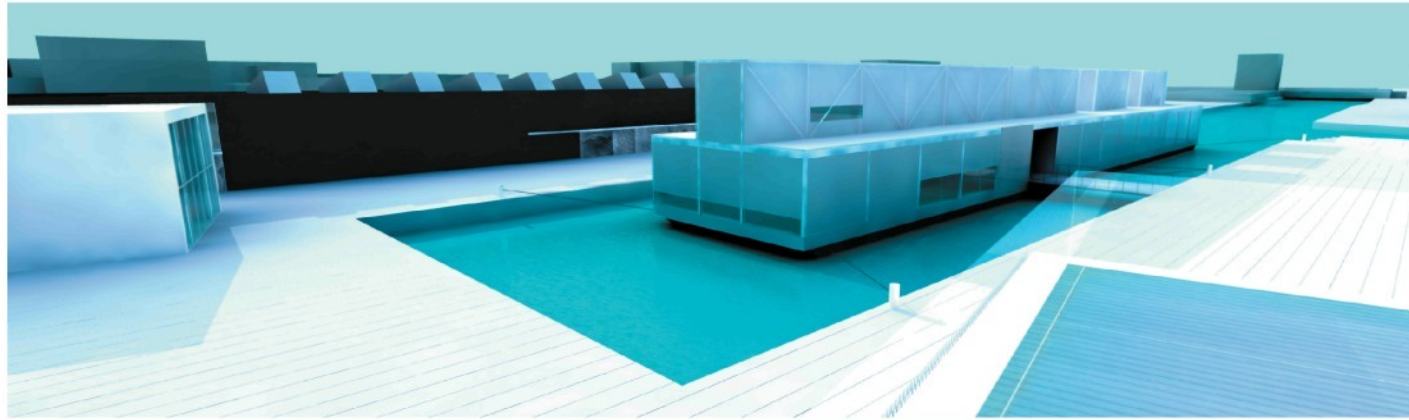
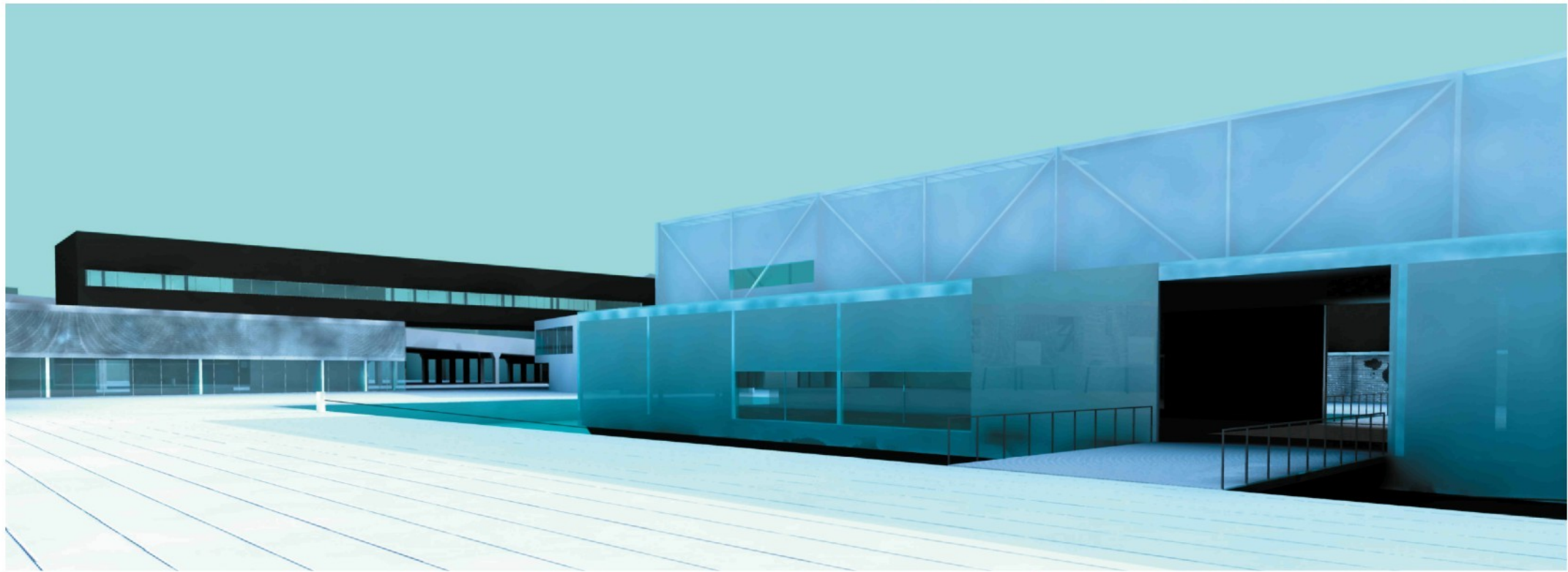

PRŮVODNÍ A TECHNICKÁ ZPRÁVA

základní údaje projektu

název: Lavender Lake Art Factory
místo: Gowanus, Brooklyn, New York, USA
předmět: centrum pro umělce

zadání a záměr návrhu

Cílem projektu je vytvoření nového víceúčelového uměleckého centra v Brooklynu, které by napomáhalo rozvoji tvůrčích činností a přilákalo návštěvníky do střediska i jeho okolí. Záměrem je celkové funkční využití řešeného území s budoucí možností rozvoje území.

stavební program

Galerie s barem/kavárnou, analogová dílna (dřevo a kov), digitální dílna (CNC technika), společné ateliéry, infocentrum s kavárnou, administrativa, pronajimatelné plochy, ubytování kurátorů, ubytování rezidentních umělců, parking, venkovní veřejný prostor

charakteristika území

Pozemek se nachází v pásnu stagnující industriální zóny uprostřed jinak prosperujícího města New York, kde se setkává rezidenční zástavba bloková s urbanismem průmyslových staveb. Jedná se o cenné místo ležící mezi nežádanějšími čtvrtěmi Brooklynu. Pozemek je rovinný a je přístupný ze dvou stran z přilehlých komunikací. Další hranice pozemku vymezuje vodní tok a nevyužívaný objekt sousední parcely. Na pozemku se nenachází žádné stávající objekty ani vzrostlá zeleň. V blízkosti pozemku probíhá nadzemní dráha metra. Podélná osa pozemku je orientována ve směru východ – západ.

urbanistické řešení

Hlavní přístupovou komunikací je ulice Smith St, jednosměrná komunikace napojená na rychlostní silnici Gowanus Express a Hamilton Ave, které zajišťují spojení na Manhattan, Coney Island a Staten Island. Tato ulice přiléhá k řešenému území ze západu a je lemovaná mostem s nadzemní dráhou metra. Ze severu k pozemku přiléhá další jednosměrná ulice 5th St. Tyto dvě ulice se nacházejí v těsné blízkosti obytných bloků. Jižní hranici pozemku vymezuje stávající budova opuštěného skladu. Východní hranici pozemku tvoří průplav Gowanus, na jehož protějším břehu se nachází dnes již nevyužívané nebo málo využívané pozemky průmyslové zóny.

Cílem je vytvořit návrh, který by na jedné straně podpořil dotvoření ulice Smith a 5th St, novými budovami zatraktivnil danou lokalitu a zároveň by vhodně doplnil městotvorný charakter místního urbanismu.

Urbanistický návrh reaguje na místní topografii danou blokovou zástavbou, jasně vymezující uliční frontu a rameno kanálu jako krajino tvorný prvek oblasti.

Hlavním motivem návrhu je vybudování nového ramene kanálu s plovoucí galerií na hlavní VZ ose probíhající středem areálu, které je komponováno do širších urbanistických souvislostí: definuje nový veřejný prostor otevřený a přístupný všem, vzniká zde nová veřejná cesta směřující k nabřeží kanálu, komunikuje a propojuje sousední okolí – oblast s nově vznikajícími uměleckými ateliéry v byvalých průmyslových budovách na protějším břehu průplavu, stává se východícílovou stanicí budoucí nabřežní promenády podél kanálu, oživuje oblast „nestatickou“ architekturou, stává se novým lákadlem do oblasti a napomáhá tak i rozvoji samotného umění.

Celé území je pojmuto jako otevřené veřejné prostranství obehnané budovami, které vytváří vnitřní svět areálu chráněný od okolních vlivů a uprostřed stráží bílý krystal galerie, dominantu celého místa. Nová vodní linka je optickým centrem celé kompozice.

Hmota uličního L bloku (dlíhny, infocentrum, ateliéry, bydlení) je situována v severozápadním rohu pozemku. V jižní části pozemku jsou navrženy „roztroúšené obytné buňky“ a parking.

dopravní řešení

Areál je dopravně napojen prostřednictvím navrženého vjezdu z ulice Smithovy při hranici stávajícího sousedního objektu. Vnitroareálová komunikace je omezena v rámci povrchové parkovací plochy, přístupné z tohoto hlavního vjezdu. Další tři podružné vjezdy, jeden ze Smithovy ulice v místě hlavního pěšího vstupu a dva z ulice 5th St v místě zásobovacích dvora a venkovního skladu dílen, budou sloužit pouze pro dopravní obsluhu, odvoz odpadu a rovněž umožní nástupní plochy pro event. požární zásah.

Parkovací plochy pro centrum jsou navrženy uvnitř areálu při jižní straně pozemku v pásu jdoucím podél a pod obytnými studií. Tyto plochy budou sloužit pro potřeby rezidentů a návštěvníků galerie. Celkem je zde 47 parkovacích stání, z toho 3 určené pro osoby se zdravotním postižením. V případě zvýšené potřeby parkovacích míst zajistí požadovanou kapacitu možnost stání v ulicích Smith St a 5th St a stávající prostory pro parkování pod dráhou metra.

Přístup do centra pro pěší bude možný ze „všech“ stran. Z přístupových komunikací není plánováno žádné oplocení.

architektonické a dispoziční řešení

Architektonický koncept je založen na jednoduchosti a jasné, čitelné struktuře hmot reagujících na okolní zástavbu – tvarově blokovitou formou, výškově svou hmotou navazující na okolní domy a stávající most a strukturou v podobě „přezatých“ materiálů. Výběr materiálů je s ohledem na nenáročnost akceptující charakter místa. Návrh respektuje své okolí, uliční frontu, morfologii krajiny i výškovou hladinu území.

hmotové řešení

Z pohledu z ulice Smith St se nejvíce uplatňuje hmotový kvádř „společných ateliérů“, který v úrovni třetího nadzemního podlaží přestupuje uliční čáru vytýčenou hmotou prvního nadzemního podlaží pronajimatelných a obytných ateliérů. Levitující hmota společných ateliérů je viditelná z úrovně nadzemní dráhy, její západní fasáda je prosklená. Komunikuje tak s pasažéry metra a svým natočením a vykonzolováním upoutává pozornost pasantů pohybujících se po jednosměrné příjezdové komunikaci. Následně se v místě hlavního vstupu výrazně uplatňuje čelní mediální fasáda budovy infocentra a průhled na objekt galerie, který není odhalen najednou, ale naopak láká kolemjdoucí dovnitř.

Uspořádání hmot má poskytovat rezidentům i návštěvníkům aktivní propojení nejen funkční, ale i vizuální.

Všechny hmoty jsou navrženy na obdélníkovém půdoryse. Uliční blok je formován do písmene L jako jedno až čtyřpodlažní, obytná studia jsou dvoupodlažní vnesená na sloupech a galerie je navržena jako plovoucí se dvěma podlažními. Hlavní vstupy do objektů jsou z ulice Smithovy, do objektu dílen a galerie z vnitrobloku.

materiálové řešení

Materiálové řešení je navrženo neutrální, schopné odolat hrubšímu provozu. Barevnost je omezena použitím přírodních materiálů průmyslově odolných a neutrálních odstínů bílé, šedé a černé, neovlivňujících svobodnou uměleckou tvorbu a představitelství. Kov a beton je použit pro kontext k danému industriálnímu charakteru místa. Sklo (průhledné, průsvitné, opakní, potištené...) a polykarbonát regulují intenzitu světla, otevřenost a intimitu prostorů a poskytují potřebné optimální podmínky pro jejich uživatele.

Exaktní formy navržených budov jsou rozostřeny stříbrným závojem tahokovu nebo pláštěm z perforovaného plechu napnutým na jejích „těle“, který tvoří „pohyblivý“ vnější plášť a zároveň je společný imenovatel nové architektury. Velké plochy prosklení a průhledy hmotami umožňují sledovat dění v areálu a přímý vizuální kontakt, pohledy dovnitř i ven.

Galerie

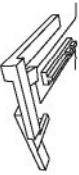
Architektonické řešení galerie vychází z charakteru „lodní“ architektury dané lokality. Svým tvarem přináší osvětlení do přísné struktury navrhovaných kvádrů, zároveň se vůči nim takto vymezuje. Uvnitř pak umožňuje flexibilní výstavní prostor pro různé formy akcí a systém světlíků a polopřůsvitnost pláště vytváří proměnlivé světelné podmínky. Galerie bude ukotvena ke břehu nové vzniklého ramene kanálu a přístup k ní bude pomocí dvou lávek, každá napojená z jednoho břehu.

Dispozičně je na přídi umístěn přednáškový sál, kavárna a vstupní hala s pokladnou a jednoramenným schodištěm jdoucím do prvního patra. Hala je vhodně dimenzovaná, aby umožnila při vernisážích rozšíření kavárenského prostoru pro občerstvení. V prvním patře se nachází malá knihovna s horním osvětlením a bočním průhledem do parku a dále zázemí zaměstnanců a technické zázemí galerie. Ostatní prostory jsou jednopodlažní se snahou maximálně využít prostory k výstavním účelům. Výstavní prostor je v koncové poloze skrz velkoplošně prosklení zařít denním světlem a otevřen velkolepému průhledu na kanál a protější břeh. Svislé posuvné stínící panely zabudované v mezeře dvouploště umožní zcela zatemnit prostory galerie, obdobně vodovorné panely integrované v podhledu zatemní střešní světélky. Proměnlivost expozičních prostorů zajišťují externí montované panely. Depozity galerie jsou řešeny v prostorách suterénu dílen a jsou obsluhovány stolovým výtahem.

Dílny

Objekt dílen je dispozičně rozdělen na části, které v závislosti na potřebách vnitřních provozů mají různou podlažnost a funkčnost – výroba, sklady, odpadník, sociální zázemí. Jednotlivé části dílen propojuje chodba, na níž jsou navázány jednotlivé dílní prostory.

Objekt dílen je navržen jako čtyřpodlažní. Uvnitř dispozice v 1. podzemním podlaží jsou umístěny především skladové prostory dílen a depozitní prostory galerie, které jsou oddělené prostornou suterénní halou navazující na technické prostory dílen. Ty zahrnují plynovou kotelnu, strojovnu vzduchotechniky, chlazení a centrální elektroblok. Na suterénní

halu navazuje v 1. nadzemním podlaží zásobovací atriový dvůr vybavený stolovým výtahem (nužková zvedací plošina) o rozměru 3,5 x 5 m, který zajišťuje zásobování suterénních skladových prostor. Zásobovací dvůr je přístupný z ulice 5th Street a v principu provozně dělí objekt dleň na dvě části. Východní blok slouží jako jednopodlažní „výrobní“ dílna vybavená jeřábovou dráhou a soustavou šikmých světlíků orientovaných na sever, které zabírají přehřívání vnitřního prostoru, umožňují kvalitní přirozené osvětlení a zajišťují provětrávání dleň. Na hmotu těchto dleň dále navazují venkovní skladové prostory řešené formou „ohrady“ z pleťva. Ta může být v budoucnu demontována a prostor krytých dleň dále rozšířen.

Druhý, západní blok objektu se skládá ze tří nadzemních podlaží. Na vstup v 1. nadzemním podlaží navazuje propojovací chodba a komunikační jádro se schodištěm a výtahovou šachtou. V přízemí se nachází hygienické zázemí s digitálními dílnami, vybavenými příručními sklady a střikacím boxem. Druhé patro zahrnuje ateliéry s počítačovou místností a fotoateliérem, hygienické zázemí a sociálně odpočinkovou zónu s multifunkčním salem situovanou v části nad výrobní dílnou, se kterou je také propojena jednoramenným schodištěm. Prostory atelieru jsou dále propojeny otevřeným schodištěm do třetího nadzemního podlaží.

Infocentrum

Budova infocentra plní v parteru funkci „kontrolního“ bodu, informačního zdroje, „meeting pointu“, ale především funkci atraktoru-komunikátoru. Její čelní fasáda je navržena jako „mediální“. Na kovovou konstrukci zabudovanou ve fasádě je možné instalovat textilní tkaninu s grafickým potiskem nebo velkoplošný LED displej, který by kolemiploucí informoval o probíhajících výstavách a jiných akcích. Z kavárny, situované ve východním traktu budovy se otevírá pohled na galerii a dílny. Kavárna má být místem setkávání rezidentů i místních obyvatel a fungovat jako „občerstvovací stanice“ v době, kdy není v provozu kavárna galerie. Ve druhém podlaží se nachází kancelářské prostory a zázemí vedení centra. Budova infocentra je propojena s objektem dleň exteriérovou lávkou a může tak využívat některé její prostory a zároveň usnadňovat komunikaci mezi umělci a odbornými poradci.

Pronajimatelné plochy / Soukromá studia

Plochy k pronájmu zabírají v přízemí část uličního bloku v ulici Smith St. Prosklená fasáda dává bloku charakter městského-parteru. Naopak druhé podlaží je pro větší intimitu částečně ukryto pod stříbrnou plášt tahokovu. Jednotlivá studia jsou řešena veskrze modulově se vstupem ze Smithovy ulice. Každému studiu přislouží dva velikostně odlišné moduly. Jeden modul o rozměru 4 x 12 m je dělen na nezastřešený vstupní dvůr a zázemí v podobě malé šatny, kuchyňky a toalety. Druhý modul 6 x 12 m pak slouží jako zcela otevřená dispozice. Jedno ze studií je navrženo jako mezonetové. Toto uspořádání umožňuje zřídit v těchto prostorách kancelář stejně tak obchod nebo jiné služby. Pronajimatelné plochy v druhém nadzemním podlaží jsou přístupné schodištěm a výtahem, který je situován v proskleném bloku na okraji této hmoty (po pravé straně při hlavním vstupu). Tyto plochy mají více kancelářský charakter a je možné je pronajímat samostatně nebo celé patro naráz jednomu nájemci.

Ubytování kurátorů

Uliční blok směrem dovnitř areálu oživuje vystupující hmota na „nách“ , která svou čelní prosklenou fasádou doslova hledí nad celým areálem. Uvnitř je umístěno ubytování kurátorů /odborných externistů s nezavíselým vstupem z přízemí uvnitř areálu. Je zde navrženo pět ubytovacích jednotek hotelového charakteru, které jsou dispozičně totožné a přístupné z hlavní chodby. Ta je na jednom konci napojena na komunikační jádro se schodištěm a výtahem a na druhém je ukončena společenskou místností s kuchyňkou s výhledem na galerii a areál. Z chodby je také vstup na venkovní schodiště přiléhající těsně k dané hmotě a vedoucí dále na prostornou střešní terasu. Na jižní fasádě objektu nejsou navržena žádná okna, aby nedocházelo k přehřívání provozně málo využívaných prostor chodby. Částečně prosklenou severní fasádu chrání představená síť z tahokovu, kterou je možné v místech jednotlivých pokojů pomocí „skládané okenice“ otevřít volnému průhledu. Venkovní schodiště mimo jiné slouží také jako únikové, ale především zajišťuje přístup z úrovně terénu na střešní terasu, která má poskytovat privátní relaxační prostor rezidentům. Druhý konec hmoty hledí směrem do Smithovy ulice a je v prvním patře „okupován“ bytem správce, v přízemí dílnou a technickým zázemím, resp. kotelnou, která zajišťuje teplo celému uličnímu bloku včetně obytných atelierů. Ubytovací jednotky mohou být v případě neobsazenosti nárazově pronajímány ostatním externistům působících v centru.

Společné ateliéry

Z pohledu uličního jako první upoutá pozornost vykonzolovaná hmota atelierů s celoprosklenou západní fasádou. Směrem do areálu je hmota prořezaná úzkým pásovým oknem, které lemují vnitřní „chodbu“ objektu. Ateliery mají sloužit pro potřeby rezidentních umělců, ale také veřejnosti ve smyslu pořádání uměleckých kurzů jako je malba, keramika apod. Zcela volná dispozice prostoru má zajišťovat jeho flexibilitu. Předělení prostoru je řešeno pomocí posuvného stěnového systému. Ateliery jsou přístupné komunikačním jádrem (společně pro pronajimatelné prostory centra) z úrovně parteru v místě hlavního vstupu. Na toto jádro navazuje zázemí v podobě toalet, kuchyňky a skladu nábytku. Severní část hmoty obývají ateliéry dleň, které jsou do spodního podlaží propojené otevřeným schodištěm. To v případě požáru může sloužit jako nechráněná úniková cesta.

Obytné ateliéry Obytné ateliéry poskytují prostory pro práci a bydlení zároveň. Jsou koncipované jako dvoupodlažní dům s přidruženým atelierem otevřeným přes obě podlaží. Modul 4 x 12 m je navržen pro obytnou část a modul 6 x 12 m pro atelierový prostor s venkovním atriovým dvorem. Hlavní vstup do domu je ze Smithovy ulice a je společný pro obytnou část i atelier. Na úrovni vstupního podlaží jsou navrženy prostory atelieru, kuchyňský kout s navazujícími obyvacími pokoji, sklad, sociální zázemí a prostor chodby s jednoramenným ocelovým schodištěm do prvního patra. Zde se nachází pracovní ložnice s koupelnou a šatnou a venkovní terasa. Hlavní ideou je možnost tyto prostory zcela propojit nebo naopak zcela oddělit a tak případně atelier dočasně přeměnit v malou soukromou galerii.

Obytná studia

Odlišný druh bydlení poskytují tzv. „obytná studia“. Ta jsou umístěna při jižní hranici pozemku, v těsné blízkosti stávajícího sousedního objektu. Koncept je „minimalistická buňka“ – minimální jak v prostoru, tak konstrukci i tvaru. Pro úsporu místa je vynesena na sloupech a uvolněný prostor využít k parkovacímu stání. Buňka je přístupná po ocelových schodech připevněných na pravém boku hmoty. Na vstupním podlaží se nachází sociální zázemí s kuchyňským koutem, v horním podlaží ložnice s pracovním. Hmota je prořezána dvěma bočními otvory oken a jedním otvorem v severní čelní fasádě poskytující světlo do pracovní a výhled směrem do areálu. Rozestup jednotlivých buněk je dimenzovaný na tři parkovací místa a do budoucna je počítáno s jejich rozšířením do tohoto meziprostoru. Stejně tak mohou být buňky rozšířeny směrem k vodě.

Konstrukční a materiálové řešení

V principu je konstrukční návrh řešen jako ocelový skelet a monolitický železobeton. Navrhované základové konstrukce jsou přizpůsobeny hydrogeologickým podmínkám pozemku. Suterén dleň je navržen jako bílá vana, objekty vnesené na sloupech jsou založeny na železobetonové patky, v ostatních objektech se stěnovým systémem jsou navrženy základové betonové pásy. Svislé nosné konstrukce převážně tvoří kombinovaný systém stěna – sloup. Vodorovné konstrukce jsou řešeny jako spřažené ocelobetonové stropy z ocelových nosníků, tvarovaných ocelových plechů a monolitické betonové desky. Střechy jsou ploché s vnitřními vtoky, kryté asfaltovými modifikovanými pásy nebo hydroizolační bezsparou folií na bázi PVC. Plochá nepočetná střecha je navržena jako jednoplášťová s tepelnou izolací z pěnového polystyrenu (event. desek z min vláken) a parotěsnou vrstvou, na konstrukci z trapézových plechů nebo na betonové konstrukci. Pochází střešní terasa je kryta dřevěným roštem, skladba pod touto terasou je s inverzním pořadím vrstev. Schodiště jsou železobetonová, pouze v prostorách určených k bydlení jsou ocelová ramena. Příčky jsou vyzdívané, sádkarokátované a PUR. Podlahy v interiérech jsou průmyslové – lité nebo z leštěného betonu, v prostorách hygienického zázemí je keramická dlažba a v části obytných atelierů podlaha dřevěná. Vyplně otvorů jsou se skly Heat Mirror v hliníkových rámech. Strukturální skleněná fasáda je nesena ocelovými sloupky.

Galerie

Ocelová kostra galerie je napojena na vnitřní nosnou konstrukci pontonu, na kterém je připevněna. Ocelová lana kotvená ke břehům budou zajišťovat stabilitu galerie ve vodorovném směru a zároveň umožňovat její přízpůsobivost hladině v době odlivu a přílivu. Nosná konstrukce galerie (90 x 14 m) je tvořena svařeným rámem z uzavřených průřezů ve střídavém rastu 12 a 6 m, který umožní volnou dispozici bez podpor v prostoru. Svislé prvky jsou z profilu 300 x 300 (1.np) a 120x120 (2.np), vodorovné z profilu 500 x 500. Základní modul světlíků je 12 x 4 x 5 m. V bočních traktech expozice je světla výška 4,5 m, ve středovém traktu v místě pod světélkem je světla výška 9,5 m. Zavěšování je provedeno diagonálně pomocí táhel v krajních polích. Vnitřní pohled zakrývá rozvody vzduchotechniky a elektriny.

Obvodový plášť je navržen jako dvojitý z polykarbonátových komůrkových panelů (makrolon) a akrylátových desek, který tak spolu se vzduchovou mezerou vyhoví energetickým požadavkům budovy. Tepelně izolační vlastnosti budou dále zlepšeny perforovanými profily nosné konstrukce (pořtačený tepelný most). Polykarbonátové desky jsou opatřeny koextrudovanou ochrannou vrstvou proti UV záření, která odráží sluneční světlo, redukuje nárůst teploty vnitřního prostoru a zabírá jeho přehřívání. Desky pláště jsou skládány vertikálně a spojované příslušnými hliníkovými profily. Průsvitné akrylátové desky mají především estetickou funkci pohledové krycí vrstvy uvnitř interiéru. Materiály pláště díky rozptýlu světla umožňují neoslinivé osvětlení prostoru. Ostatní vnitřní konstrukce jsou navrženy z PUR panelů.

Dílny

Jednopodlažní objekt analogových dleň s konstrukční výškou 7,5 m je navržen jako lehká ocelová hala s rozponem 12 m. V pravidelném rastu 6 metrů je svařený rám z plnostěnných profilů HEA 400 (sloupy) a HEA 600 (vazníky). Střešní vaznice i profily jsou kladené po 1,5 m. Obvodová svislá konstrukce je řešena jako sendvič s přebalovanými sendvičových panelů s polyuretanem a vnější zavěšené fasády z černého matného plechu. Umístění panelů na konstrukci je ve vertikálním směru se skrytým spojem. Nosnou konstrukci opláštění tvoří soustava paždíků. Opláštění je na konstrukci kotveno samovutnými šrouby. Vnitřní příčky jsou sádkarokátované. Vrata jsou zateplená dvoukřídlá ocelová a posuná, ovládaná ručně. Analogová dílna je vybavena mostovým jeřábem o nosnosti 5 t z jednonosníkové ocelové konstrukce, po jejíž dolní přírubě ve výšce 5 m pojiždí elektrický pojízdný kladkostroj. Jeřábová dráha z válcovaných profilů HEA je součástí nosného rámu haly.

Přirozené osvětlení je zajištěno pomocí oken a světlíků v obvodovém a střešním plášti. Okna jsou navržena ocelová s dílmi a sítí. Velké skleněné plochy na jižní a severní straně odkrývají průhledy dovnitř budovy. Naopak proti pohledu a intenzivnímu slunečnímu světlu je pak možné je překrýt stříbrnou sítí z tahokovu. Jemná struktura stínících posuvných panelů obměňuje jinak kompaktní černou hmotu dilen.

Nosné konstrukce vislé i vodorovné v severozápadním bloku digitálních dilen jsou navrženy z monolitického železobetonu, s příznanými průvlakly, doplněné systémem příčných nosných stěn. Vnitřní příčky jsou také sádkartonové.

Infocentrum

Stavbu tvoří dvoupodlažní, kombinovaný (stěnový a sloupový) systém s plochou střechem. Stavba je provedena z pohledového železobetonu s částečně přížďenou příčkou zevnitř, s tepelnou izolací do sendviče. Materiálové řešení exteriéru je pohledový beton (alternativně obklad z fasádní vláknocementových desek ETERNIT) a sklo. Na čelní „slepě“ fasádě směrem do ulice je upevněn nosný ocelový rošt pro instalaci mediální fasády. Budova infocentra je propojena s objektem dilen exteriérovou lávkou z pororoštu na I profílech.

Pronajimatelné plochy / Soukromá studia

Nosná konstrukce stavby je totožná s konstrukčním systémem infocentra. Vnější vrstva pláště v druhém nadzemním podlaží je řešena jako zavěšená provětrávaná fasáda, kterou je také z části potažena hmota „ubytování kurátorů“ (severní fasáda). Velikost ok představeného pláště z tahokovu je zvolena tak, aby objekt chránila ale neuzavírala.

Ubytování kurátorů

Stavba je navržena jako jednopodlažní s vnesením do sloupů výšce prvního patra „pronajimatelných ploch“. Nosná konstrukce je ocelová v kombinaci se stěnovým systémem z železobetonu. Hlavní nosníky profilu HEB 400 umístěné v ose vzdálenosti 3,2 m vynášejí konzolu 1,8 m po obou stranách a jsou podepřeny 2 x 6ti sloupy z profilu HEB 160, které jsou kvůli kanalizačním svodům ukryty v betonové obložce. Příčné vazníky jsou z profilu HEB 240. Příčný stěnový systém (stěny tl. 200 mm) dělí rastr na 6 x 4,2m. Střecha je navržena jako podchází dřevěná terasa a je zprůstředněná příjímým ocelovým schodištěm umístěným na jižní fasádě.

Společné ateliéry

Jednopodlažní budova ateliérů má jednoduchý obdélníkový půdorys (69 x 13 m). Hmoty je vnesena ocelovými nosníky v ose vzdálenosti 9 m s přesahujícími konzolami 1,8 m a systémem sloupů. Tento konstrukční systém umožňuje vytvoření velice flexibilní vnitřní dispozice se světlo výškou 4 m. Ocelový skelet je z plnostěnných profilů. V podélném směru jsou nosníky dimenzované na 450 mm (dolní) a 1200 mm (horní). Vazníky z profilu 450 mm jsou pokládány s rastroem sloupů po 6 m, vaznice pak po 2 m. Vislé nosné konstrukce tvoří ocelové sloupy z profilu HEB 240. Vnitřní pohled zakrývá instalační rozvody. Obvodové stěny jsou řešeny jako železobetonový sendvič se zavěšenou fasádou z černého kovového pláště. Ten je na východní fasádě prořezán pásovým oknem s čirým zasklením. Předělení prostoru uvnitř dispozice je řešeno pomocí posuvného stěnového systému. Stěny se posouvají po kolejnicové konstrukci se zavěšením ve stropě. Část stěn je provedeno jako dvojité zvukové izolační. Vřetenová mechanika pohonu je ručně ovládaná a kombinovaná s tlakovým korytem.

Obytné ateliéry

Skelet je kombinací oceli a železobetonu. Dvoupodlažní stavba obytné části je provedena z pohledového železobetonu s částečně přížďenou příčkou zevnitř, s tepelnou izolací do sendviče. Betonové zdi jsou lité na celou výšku náraz. Nosná konstrukce ateliérové části domu je navržena jako ocelová s opláštěním z polykarbonátu tl. 40 mm upevněným na ocelovém roštu. Hlavní ocelové nosníky jsou vetknuty do bočních nosných betonových stěn tl. 350 mm s vnesením na mezipodpoře z profilu HEB 200. Část domu je z východu v prvním patře zastíněna exteriérovými tenkými žaluziemi, nad terasou v patře pak vodorovnou textilní plachtou. Plochá střecha je vybavena jedním světlíkem nad prostorem chodby.

Obytná studia

Nosným prvkem objektu je ocelový samonosný rám o vnějších rozměrech 6060 x 2480 x 2590 mm. Buňka je složena ze 4 rámu a vynesena na sloupech o průměru 300 mm. Rám, v dolní části pohledové příznaný, je pís-kovaný a opatřený speciálním vrchním nátěrem. Stropní konstrukce jako ocel. rám, vyplněná minerální vlnou (160 mm) s parotěsnou fólií. Střecha je řešena jako jednoplášťová na trapezovém plechu. Obvodová svíslá konstrukce je řešena jako sendvič tl. interier SDK (sádrokartonová deska 12,5 mm) spojená s OSB (dřevotříšková deska 12 mm). Z exteriérové strany je na nosné konstrukci připevněn sendvičový panel tl.100 mm s polyuretanovým jádrem. Panel je oboustranně opláštěn žárově-zinkovaným plechem s vrstveným polyesterovým lakem. Finální vrstvou je velkoformátová fasádní vláknocementová deska ETERNIT tl. 12 mm se speciální povrchovou úpravou TopCoat v bílém hedvábně matném provedení, provětrávaná mezera a zavěšená fasáda z tahokovu.

Řešení venkovního prostranství

Architektura a dispozice prostoru vychází z otevřenosti a harmonii vůči vodnímu toku, na kterém bude ukotvena galerie. Pro zachování volnosti a přehlednosti venkovního prostoru určeného především pro venkovní expozici a jiné společenské akce, je řešení „parkových“ úprav záměrně střídme. Venkovní plochy prostranství uvnitř areálu jsou řešeny jednoduchou dlažbou, která má nechat vyniknout vodní plochu a podpořit charakter „přistavišního města“. Zaříznuté rameno kanálu se tak stává jediným výrazným prostorovým prvkem. Všechny plochy jsou v jedné rovině a jsou navrženy z obdélníkových betonových panelů 800/2500 mm skládaných do pásů, které se sbíhají v místě relaxačních schodů v jihovýchodním cípu kanálu a dávají tak prostoru určitou dynamiku. Monolitický povrch je oživen skupinami stromů vysazenými v dlažbě. Jedná se o jerlín japonský (Sophora japonica Columarist), strom s polopropustnou korunou, který je odolný vůči zasolení. Stromy poskytují přirozené zastínění laviček, pohledové cloní parkovací stání, zvyšují soukromí obytných buněk a zároveň nepřekážejí případné venkovní expozici a zachovávají možnost pohledu skrz areál. Pro dvory obytných ateliérů je navržena zmarlika jídašova (Cercis siliquastrum) a v místě obytných studií popínay loubinec pětilistý (Parthenocissus quinquefolia). Jednoduché lavičky, neformálně rozmístěné, a navržené schody poskytují místo pro pobyt a odpočinek a je možné je vnímat jako hledíště pro společenské akce na volném prostranství. Venkovní prostor je navíc exteriérovými osvětlovacími tělesy koncipovanými jako nepřímé zdroje na sloupkách vysokých 1 m a z úrovně dlažby zápuštnými světlíky. Měkké rozptýlené osvětlení se uplatňuje také prostřednictvím bílého polopřůsvitného pláště galerie.

Prostor lze z „provostního“ hlediska rozdělit na 4 hlavní části:

„1“ – vstupní piazza, „2“ – expoziční plocha, „3“ – předprostor dilen, „4“ – relaxačně-pobyťová zóna

Vstupní prostor a plocha pro expozici slouží zároveň jako shromažďovací prostor a místo setkávání. Centrální prostor areálu neplní jen pobytovou a společenskou funkci, ale vzhledem ke svému umístění na konci budoucí nábrežní proměny kolem průplavu Gowanus plní i funkci komunikačního „uzlu“.

energetické řešení

Důraz je kladen rovněž na energetické vlastnosti objektů – vyplně otvorů se skly Heat Mirror v hliníkových rámech s důsledně přerušenými tepelnými mosty, kvalitní tepelné izolace jak obvodových svíslých konstrukcí, tak střechy, venkovní zastihování prvky pro vykrytí špiček tepelných zisků objektu. Velikosti a umístění prosklených ploch a jejich clonění jsou voleny tak, aby při dostatečném prosvětlení místnosti nedocházelo k nadměrným tepelným zatěžím z vnějšího prostředí v letním období. Vhodným rozmístěním oteviracích otvorů v obvodovém plášti a střeše budovy lze dosáhnout po většinu roku přirozeného větrání budov.

bezbariérové řešení

Komunikační propojení všech podlaží vytahem s potřebnými parametry zajišťuje bezbariérový přístup pro osoby s omezenou schopností pohybu do všech částí objektů dilen, pronajimatelných prostor, ateliérů a galerie. Obytné ateliéry a studia nejsou koncipovány jako bezbariérové.

TECHNICKÉ ŘEŠENÍ

protipožární opatření

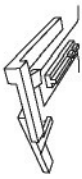
Řešení protipožárního opatření respektuje příslušné normativní požadavky, všechny objekty jsou rozděleny na požární úseky. Objekty jsou vertikálně propojeny únikovými schodišti, z toho čtyři jsou chráněné únikové cesty vyústěné přímo na terén. Další poloha schodišť poskytuje nechráněné únikové cesty. Na objekt galerie jsou připojeny dva nástupní můstky a v zadní části expozice jeden únikový.

vytápění

Tepelná pohoda objektů bude zajištěna jednak pomocí elektrického vytápění, jednak pomocí teplovodního vytápění z plynové kotelny rozvodem teplé vody do radiátorů nebo podlah v závislosti na frekvenci využívání daných prostor. V prostorách s nepřetržitým provozem je navrženo podlahové topení, v prostorách nepravidelně obývaných radiátory. Pro výrobní části dilen jsou navrženy topné registry. Elektrickým topením bude vytápěna galerie a obytná studia. Zdrojem tepla pro ostatní objekty budou dva kotle na zemní plyn umístěné odděleně – jeden v suterénu dilen, druhý v přízemí objektu „ubytování kurátorů“.

větrání

Všechny objekty je možné odvětvávat přirozené pomocí oken nebo střešních světlíků (popř. zprostředkované otvory ve stěně). Místnosti bez oken jsou odvětvávány nuceně. V dílnách, kde vznikají vyšší nároky na větrání (splodiny ze sváření apod.) je větrání navíc zajištěno odsáváním znečištěného vzduchu větráky zavěšenými pod stropem. Stříkací box má samostatnou nucenou ventilaci (ventilátor umístěn na stropě boxu), z prostoru kabiny jsou odsávány zplodiny vzduchotechnickým potrubím a odváděny ven přes fasádu.

LavenderLake ArtFactory
Centrum umění v Brooklynu, New York
Rezopohledy

021
X

BILANCE PLOCH A DOSAŽENÉ PARAMETRY
VYUŽITÍ ÚZEMÍ

velikost pozemku: 21 200 m2
užitná plocha: 7975 m2
zastavěná plocha celkem: 11 938 m2 ~ 56,3% plochy pozemku,
z toho 44,1% zabírají budovy
zastavěná plocha budovami: 5260,3 m2 ~ 24,8% plochy pozemku

Jednotlivé zastavěné plochy

Objekty	5260,3 m2
Lávky	133,9 m2
Vodní plocha	4780,1 m2
Relaxační schody	187,6 m2
Parking	1413,5 m2
Příjezdová komunikace	162,6 m2

Jednotlivé objekty

DÍLNĚ2983,4 m2

1PP	35,0
2 x stolový výtah	106,6
suterénní hala	58,5
strojovna VZT	23,5
kotelna	38,0
chlazení	17,3
elektroblok	236,4
sklady dílen	246,7
depozitář galerie	47,5
komunikace	809,5 m2
CELKEM	

1NP	46,0
zásobovací dvůr	17,5
stolový výtah	38,8
propojovací chodba	2,3
úklid	12,8
šatny	9,1
sprchy	19,8
toalety	16,8
sklad nářadí	157,7
dĺlna na modely	8,5
sklad materiálu	17,0
stříkací box	84,0
digitální dílna	57,2
příruční sklad materiálu	850,0
dĺlna dřevo a kov/výrobní hala	226,6
venkovní prostor dílny	57,3
komunikace	1621,4 m2
CELKEM	

2NP	1,6
propojovací můstek	38,8
propojovací chodba	6,6
sklad nábytku	32,5
toalety mužů + ženy	3,2
wc invalidé	177,0
atelier	

počítačová místnost	48,7
tiskárny, plotry	15,8
fototeleier	39,0
černá komora	7,5
kuchyňka	13,3
odpočinkový kout s barem	50,5
univerzální sál	83,0
komunikace	35,0
CELKEM	552,5 m2

GALERIE

1376,0 m2

1 NP	162,0
vstupní hala	19,9
pokladna/šatna	5,5
zázemí personálu	82,0
bar/kavárna	4,3
sklad nápojů	12,2
galerijní obchod/knihkupectví	128,0
polyfunkční sál	9,6
wc muži	9,6
wc ženy	3,1
wc invalidé	735,0
výstavní sál	10,8
vstupní lávky	1,0
úniková lavka	48,6
komunikace	1231,5 m2
CELKEM	

2 NP

knihovna/studovna	43,0
sklad katalogů a publikací	7,2
wc zaměstnanců	2,6
šatna zaměstnanců	3,2
denní místnost zaměstnanců	6,5
chlazení	30,0
vzduchotechnika	21,0
komunikace	32,5
CELKEM	146,0 m2

INFOCENTRUM

470 m2

1NP	4,9
zábveří	51,5
vstupní hala/infopult	70,0
kavárna	4,6
wc muži	4,8
wc ženy	3,7
wc invalidé	3,3
sklad	3,3
vzduchotechnika+ chlazení	9,6
šatna zaměstnanců	4,7
sprcha+wc zaměstnanců	3,4
úklid	1,3
sklad nápojů	5,0
přípravná+mytí	8,4
příruční sklad	2,5
komunikace	40,0
CELKEM	217,7 m2

2NP	15,8
recepce	14,0
archiv	24,5
jednací místnost	32,0
kancelář ředitele	104,0
kuchyňka	11,0
šatna	7,0
wc	5,9
sklad	3,3
komunikace	34,8
CELKEM	252,3 m2

SPOLEČNÉ ATELIÉRY

939,5 m2

3NP	147,0
ateliéry dílen	581,5
ostatní volná plocha	13,8
komunikační jádro	91,7
zázemí	

PLOCHY K PRONÁJMU

829 m2

1NP	28,0+6,0
obchod + zázemí	4 x 24,0
dvůr	3 x 93,5
volná plocha	3 x 13,0
zázemí	449,5 m2
CELKEM	

2NP	57,3
chodba	6,3
wc	2,8
wc invalidé	1,5
úklid	8,0
kuchyňka	12,0
odpočinkový kout	9,6
terasa	282,0
volná plocha	379,5
CELKEM	

Společný vstup (ateliéry+pronájem)

1NP	79,5 m2
2NP	41,0
	38,5

BYDLENÍ

1377,1 m2

Ubytování kurátorů

240,5 m2

1NP	19,5
komunikační jádro	21,0
technická místnost	30,5
dĺlna	71,0 m2
CELKEM	

2NP	27,0
chodba	85,0
5 x pokoj+koupelna	24,0
společ. místnost + kuchyňka	19,5
komunikační jádro	

venkovní schodiště	14,0
CELKEM	169,5

Byt správce + terasa

63,6 m2

Střešní terasa

223,0 m2

Obytné ateliéry

3 x 190 m2
= 570 m2

1NP	57,0
atelier	44,0
byt	20,0
dvůr	121,0 m2
CELKEM	

2NP	25,0
pracovna ateliéru	31,6
byt	12,4
terasa	69,0 m2
CELKEM	

Obytná studia

5 x 56,0 m2
= 280 m2

vstupní schodiště	4,3
vstupní patro	22,2
horní patro	23,4
balkónek	6,1
CELKEM	56,0 m2

